

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่าง

พระราชบัญญัติ

ส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

(คณะรักษาความสงบแห่งชาติ เป็นผู้เสนอ)

บรรจกระเบียบวาระการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๗

วันศุกร์ที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๗

อ.พ. ๑๕/๒๕๕๗

จัดทำโดย

สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

www.senate.go.th

บทสรุปสำหรับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่..) พ.ศ.
(คณะรักษาความสงบแห่งชาติ เป็นผู้เสนอ)

ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่..) พ.ศ. เสนอโดย คณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๗ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ โดยมีหลักการและเหตุผล ประกอบร่างพระราชบัญญัติ ดังนี้

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๕

ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “การพัฒนาฝีมือแรงงาน” “สมุดประจำตัว” “การประเมิน” “ผู้ประเมิน” “การรับรองความรู้ความสามารถ” “หนังสือรับรองความรู้ความสามารถ” และ “องค์กรอาชีพ” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕)

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมให้รัฐมนตรีมีอำนาจในการออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียม และยกเว้นค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการรับรองความรู้ความสามารถ รวมทั้งประกาศกำหนดสาขาอาชีพ ตำแหน่งงาน หรือลักษณะงานที่อาจเป็นอันตรายต่อสาธารณะหรือต้องใช้ผู้มีความรู้ความสามารถ ซึ่งต้องดำเนินการโดยผู้ผ่านการรับรองความรู้ความสามารถ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖ และมาตรา ๗)

(๓) เพิ่มการกำหนดเกี่ยวกับการขอมิสมุดประจำตัว แบบสมุดประจำตัว การออกสมุดประจำตัว และการบันทึกข้อมูล รวมทั้งกำหนดให้ศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถกลาง และศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถตามมาตรา ๒๖/๔ (๒) ทำหน้าที่รับรองความรู้ความสามารถ ตลอดจนมีอำนาจเรียกเก็บค่าธรรมเนียมและค่าบริการได้ (เพิ่มหมวด ๒/๑ การรับรองความรู้ความสามารถ มาตรา ๒๖/๑ ถึงมาตรา ๒๖/๑๕)

(๔) เพิ่มที่มาของเงินกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงาน และเพิ่มกรณีการใช้จ่ายเงินกองทุน เพื่อช่วยเหลือหรืออุดหนุนการดำเนินงานขององค์กรอาชีพ ศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถกลาง หรือศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถตามมาตรา ๒๖/๔ (๒) (เพิ่มมาตรา ๒๗ วรรคสอง (๓/๑) และมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง (๓/๑) และ (๓/๒))

(๕) แก้ไขเพิ่มเติมให้ผู้ประกอบกิจการซึ่งส่งลูกจ้างเข้ารับการทดสอบ และผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ หรือมีลูกจ้างผ่านการรับรองความรู้ความสามารถ ตามสัดส่วนที่ประกาศกำหนด ไม่ต้องส่งเงินสมทบเข้ากองทุนพัฒนาฝีมือแรงงาน อีกทั้งกำหนดให้ ผู้ประกอบกิจการซึ่งมีลูกจ้างไม่เข้าเกณฑ์ดังกล่าวต้องส่งเงินสมทบเข้ากองทุน (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๑)

(๖) แก้ไขชื่อหมวด ๔ และเพิ่มสิทธิประโยชน์ของผู้ประกอบกิจการซึ่งจ้างงาน ผู้ได้รับหนังสือรับรองความรู้ความสามารถ (แก้ไขเพิ่มเติมชื่อหมวด ๔ และเพิ่มมาตรา ๓๓/๑)

ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

.....

(๗) แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน ตลอดจนวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้แทนองค์กรอาชีพ ผู้แทนฝ่ายนายจ้าง และผู้แทนฝ่ายลูกจ้างซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ และมาตรา ๔๐)

(๘) แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ในการตรวจสอบการดำเนินงานของศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถตามมาตรา ๒๖/๔ (๒) ผู้ประเมิน ผู้ขอรับการประเมิน และผู้ปฏิบัติงาน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๖)

(๙) แก้ไขชื่อหมวด ๗ และเพิ่มเติมให้นายทะเบียนมีอำนาจออกคำสั่งให้ศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถตามมาตรา ๒๖/๔ (๒) ผู้ประเมิน และสถานประกอบกิจการ ปฏิบัติให้ถูกต้อง เพิกถอนหนังสือรับรอง เพิกถอนการอนุญาต หรือเพิกถอนการใช้เครื่องหมาย (แก้ไขเพิ่มเติมชื่อหมวด ๗ และเพิ่มมาตรา ๔๙/๑ ถึงมาตรา ๔๙/๕)

(๑๐) เพิ่มการกำหนดให้ศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถตามมาตรา ๒๖/๔ (๒) ผู้ประเมิน สถานประกอบกิจการ หรือผู้ได้รับหนังสือรับรองความรู้ความสามารถมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนได้ (เพิ่มมาตรา ๕๑/๑)

(๑๑) กำหนดโทษผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ และให้นายทะเบียนมีอำนาจในการเปรียบเทียบ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๓ และเพิ่มมาตรา ๕๓/๑ ถึงมาตรา ๕๓/๗)

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๕ ยังไม่มีบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมให้ผู้ประกอบอาชีพมีความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพ และการพัฒนาประสิทธิภาพของสถานประกอบกิจการ รวมทั้งการให้ความคุ้มครองความปลอดภัยสาธารณะจากการทำงาน เพื่อให้การส่งเสริมและพัฒนาฝีมือแรงงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเพื่อกำหนดให้การประกอบอาชีพในสาขาอาชีพ ตำแหน่งงาน หรือลักษณะงานใดที่อาจเป็นอันตรายต่อสาธารณะหรือต้องดำเนินการโดยผู้มีความรู้ความสามารถที่ได้รับการรับรองความรู้ความสามารถ โดยมีระบบการประเมินเพื่อรับรองความรู้ความสามารถ และให้นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจควบคุมการดำเนินการของศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถ กำหนดให้ค่าธรรมเนียมที่ได้รับจากการรับรองความรู้ความสามารถตกเป็นของกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงาน เพื่อนำไปใช้ในการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการรับรองความรู้ความสามารถ อีกทั้งกำหนดให้ผู้ประกอบกิจการได้รับสิทธิประโยชน์ตามที่กฎหมายกำหนด เพื่อเป็นการจูงใจให้ผู้ประกอบกิจการเข้าร่วมในกระบวนการพัฒนาฝีมือแรงงาน รวมทั้งปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่..) พ.ศ. .. มีเนื้อหารวม
จำนวน ๒๑ มาตรา สรุปสาระสำคัญ ได้ดังนี้

๑. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่..) พ.ศ.” (ร่างมาตรา ๑)

๒. คำปรารภ

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือ
แรงงาน

๓. วันใช้บังคับกฎหมาย (ร่างมาตรา ๒)

พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

๔. มาตรการรักษาการ (ร่างมาตรา ๒๑)

ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

๕. เนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติ

๕.๑ แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยาม คำว่า “การพัฒนาฝีมือแรงงาน” (ร่างมาตรา ๓ แก้ไข
เพิ่มเติมมาตรา ๕)

๕.๒ เพิ่มบทนิยามคำว่า “สมุดประจำตัว” “การประเมิน” “ผู้ประเมิน” “การรับรอง
ความรู้ความสามารถ” “หนังสือรับรองความรู้ความสามารถ” และ “องค์กรอาชีพ” (ร่างมาตรา ๔
แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕)

๕.๓ แก้ไขเพิ่มเติมให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานมีอำนาจในการออก
กฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียม และยกเว้นค่าธรรมเนียม รวมทั้งมีอำนาจประกาศกำหนดสาขาอาชีพ
ตำแหน่ง หรือลักษณะงาน ที่อาจเป็นอันตรายต่อสาธารณะ หรือต้องใช้ผู้มีความรู้ความสามารถซึ่งต้อง
ดำเนินการโดยผู้ผ่านการรับรองความรู้ความสามารถ (ร่างมาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖ และ
มาตรา ๗)

๕.๔ กำหนดเพิ่มเติมบทบัญญัติการรับรองความรู้ความสามารถโดยให้มีสมุดประจำตัว
แบบสมุดประจำตัว การออกสมุดประจำตัว และการบันทึกข้อมูล รวมทั้งกำหนดให้ศูนย์ประเมินความรู้
ความสามารถทำหน้าที่รับรองความรู้ความสามารถ ตลอดจนมีอำนาจเรียกเก็บค่าธรรมเนียมและค่าบริการได้
(ร่างมาตรา ๖ เพิ่มหมวด ๒/๑ การรับรองความรู้ความสามารถ และเพิ่มมาตรา ๒๖/๑ ถึงมาตรา ๒๖/๑๕)

๕.๕ เพิ่มที่มาของเงินกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงานเพื่อให้ค่าธรรมเนียมหรือค่าทดสอบ
ที่จัดเก็บได้ตามพระราชบัญญัตินี้ตกเป็นเงินกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงาน (ร่างมาตรา ๗ เพิ่มความเป็น
(๓/๑) ของมาตรา ๒๗ วรรคสอง)

๕.๖ กำหนดกรอบการใช้จ่ายเงินกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงานเพิ่มเติมเพื่อให้สามารถ
นำเงินกองทุนไปใช้ในการช่วยเหลือ หรืออุดหนุนองค์กรอาชีพที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาฝีมือแรงงานและ
ช่วยเหลือ หรืออุดหนุนศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถได้ (ร่างมาตรา ๘ เพิ่มความเป็น (๓/๑) และ (๓/๒)
ของมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง)

๕.๗ แก้ไขเพิ่มเติมให้ผู้ประกอบกิจการซึ่งส่งลูกจ้างเข้ารับการทดสอบและผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ หรือมีลูกจ้างผ่านการรับรองความรู้ความสามารถตามสัดส่วนที่ประกาศกำหนด ไม่ต้องส่งเงินสมทบเข้ากองทุนพัฒนาฝีมือแรงงาน อีกทั้งกำหนดให้ผู้ประกอบกิจการซึ่งมีลูกจ้างไม่เข้าเกณฑ์ดังกล่าวต้องส่งเงินสมทบเข้ากองทุน (ร่างมาตรา ๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๙)

๕.๘ แก้ไขชื่อหมวด ๔ โดยเพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับสิทธิและประโยชน์ของผู้ประกอบกิจการซึ่งจ้างงานผู้ได้รับหนังสือรับรองความรู้ความสามารถตามจำนวนที่คณะกรรมการประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๑๒ เพิ่มความเป็นมาตรา ๓๓/๑)

๕.๙ แก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน ตลอดจนวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้แทนองค์กรอาชีพ ผู้แทนฝ่ายนายจ้าง และผู้แทนฝ่ายลูกจ้างซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง (ร่างมาตรา ๑๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ และ มาตรา ๔๐)

๕.๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ในการตรวจสอบการดำเนินงานของศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถ ผู้ประเมิน ผู้ขอรับการประเมิน และผู้ปฏิบัติงาน (ร่างมาตรา ๑๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๖)

๕.๑๑ แก้ไขชื่อหมวด ๗ และเพิ่มเติมให้นายทะเบียนมีอำนาจออกคำสั่งให้ศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถ ผู้ประเมิน และสถานประกอบกิจการปฏิบัติให้ถูกต้อง หรือมีคำสั่งให้เพิกถอนหนังสือรับรอง เพิกถอนการอนุญาต หรือเพิกถอนการใช้เครื่องหมาย (ร่างมาตรา ๑๕ แก้ไขเพิ่มเติมชื่อหมวด ๗ และเพิ่มมาตรา ๔๙/๑ ถึงมาตรา ๔๙/๕)

๕.๑๒ กำหนดเพิ่มเติมให้ศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถ ผู้ประเมินสถานประกอบกิจการ หรือผู้ได้รับหนังสือรับรองความรู้ความสามารถ มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนต่อคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานได้ (ร่างมาตรา ๑๗ เพิ่มความเป็นมาตรา ๕๑/๑)

๕.๑๓ กำหนดโทษฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ และให้นายทะเบียนมีอำนาจในการเปรียบเทียบ (ร่างมาตรา ๑๙ เพิ่มมาตรา ๕๓/๑ ถึงมาตรา ๕๓/๗)

๕.๑๔ กำหนดบทเฉพาะกาลเพื่อรองรับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งมีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๒๐)

๖. กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ

บทวิเคราะห์ข้อดีและข้อสังเกต

ของร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.*

จากกระบวนการผลิตที่เปลี่ยนจากการใช้แรงงานคนเป็นหลัก ไปสู่การใช้เครื่องจักรที่ทันสมัย จึงมีผลต่อรูปแบบการจ้างงานที่ใช้ทักษะฝีมือมากขึ้น ปัญหาการขาดแคลนแรงงานฝีมือจึงเพิ่มขึ้นตามมา นอกจากนี้ การที่ค่าจ้างแรงงานของประเทศเพื่อนบ้านมีอัตราต่ำกว่าของประเทศไทยทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายฐานการผลิตและการลงทุนไปในประเทศที่มีอัตราค่าจ้างแรงงานต่ำกว่าประเทศไทยจึงต้องให้ความสำคัญกับคุณภาพแรงงานที่ได้มาตรฐานเพื่อนำไปสู่การยกระดับของฝีมือแรงงานไทยมากขึ้น ประกอบกับพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ ยังไม่มีบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมให้ผู้ประกอบอาชีพมีความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพและการพัฒนาประสิทธิภาพของสถานประกอบการรวมทั้งการให้ความคุ้มครองความปลอดภัยสาธารณะจากการทำงาน

ดังนั้น เพื่อให้การส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ขึ้น ซึ่งร่างพระราชบัญญัติฯ ฉบับดังกล่าว มีข้อดีและข้อสังเกต ดังนี้

ข้อดีของร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๑. เพื่อเป็นการพัฒนาและยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงานของผู้ประกอบอาชีพ ควบคุมผู้ประกอบอาชีพในประเทศไทยให้มีมาตรฐานฝีมือ รวมทั้งนำมาใช้คัดกรองแรงงานช่างฝีมือจากต่างประเทศที่จะเข้ามาทำงานในประเทศไทยให้ได้แรงงานที่มีคุณภาพรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (เออีซี)

๒. เพื่อเป็นการยกระดับมาตรฐานเกี่ยวกับความปลอดภัยให้แก่ผู้ประกอบอาชีพในสาขาอาชีพที่อาจเป็นอันตรายต่อสาธารณะ จึงกำหนดให้ต้องดำเนินการโดยผู้มีความรู้ความชำนาญเฉพาะ ซึ่งได้รับการรับรองโดยระบบการประเมินของศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถ อาทิเช่น สาขาอาชีพช่างเชื่อมไฟฟ้า สาขาอาชีพช่างเดินสายไฟฟ้า เป็นต้น

๓. ด้านผู้ประกอบการหรือนายจ้าง จะสามารถกำหนดอันดับขั้นของพนักงานโดยอาศัยมาตรฐานฝีมือแรงงานและใช้เป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนาบุคลากรหรือคัดเลือกบุคลากรที่เป็นช่างฝีมือเข้าทำงานได้อย่างเหมาะสม

๔. เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน สามารถได้รับค่าจ้างเพิ่มมากขึ้นในอัตราที่เป็นธรรมตามมาตรฐานฝีมือแรงงาน ส่งผลให้มีมาตรฐานชีวิตที่ดีขึ้น

* ที่มา : บันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ประกอบร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เรียบเรียงโดย นางกิตติมา อรุณพูลทรัพย์ วิทยากรปฏิบัติการ กลุ่มงานกฎหมาย ๑ สำนักกฎหมาย เมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๗

๕. สำหรับผู้บริโภคร หรือผู้ใช้บริการช่างฝีมือแรงงานที่ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน จะได้ผลงานที่มีคุณภาพ เทียบตรง เป็นธรรม และเชื่อถือได้

๖. แรงงานฝีมือที่ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานมีส่วนช่วยในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศให้สามารถแข่งขันกับนานาประเทศได้ และส่งผลดีหลาย ๆ ด้าน เช่น ความต้องการลงทุนของต่างชาติ การส่งออกผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพ เป็นต้น

๗. ผู้ประกอบกิจการซึ่งจ้างงานผู้ได้รับหนังสือรับรองความรู้ความสามารถตามที่กำหนด จะได้รับสิทธิและประโยชน์ต่าง ๆ อาทิเช่น การได้รับยกเว้นภาษีเงินได้เป็นกรณีพิเศษ การได้รับค่าปรึกษาแนะนำจากกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน เป็นต้น

ข้อสังเกตของร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

- เพื่อให้การใช้จ่ายงบประมาณของกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เห็นควรเพิ่มเติมบทบัญญัติในเรื่องการติดตามและการประเมินผลการดำเนินการการใช้จ่ายงบประมาณของกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงาน

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่...) พ.ศ. เสนอโดย คณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นหัวหน้ารักษาความสงบแห่งชาติ ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๗ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในราชการวงงานนิติบัญญัติ โดยมุ่งเน้นสารประโยชน์ในเชิงอ้างอิงเบื้องต้น เพื่อประกอบการพิจารณาของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
กันยายน ๒๕๕๗

เอกสารประกอบการพิจารณา

จัดทำโดย

นายันท ผาสุข	ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย
นางสาวสุภาวดีจิตต์ ไตรเพทพิสัย	ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
นางสาวสุพัตรา วรรณศิริกุล	ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานกฎหมาย ๑
นางสาวศศิพรณ พวงพันธ์	นิติกรชำนาญการ
นางกิตติมา อรุณพูลทรัพย์	วิทยากรปฏิบัติการ
นางพวงผกา วรศิลป์	เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส
นางสาวอมรรัตน์ สงเคราะห์ธรรม	เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน
นางสาวอลงกรณ์ ต้นเบ็ด	เจ้าพนักงานบันทึกข้อมูลชำนาญงาน
กลุ่มงานกฎหมาย ๑ สำนักกฎหมาย โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๘๗ - ๘๘	

ผลิตโดย

กลุ่มงานการพิมพ์ สำนักการพิมพ์ โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๗๔๑ - ๔๒
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และผู้สนใจที่มีความประสงค์หรือต้องการที่จะศึกษาเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเป็นการล่วงหน้าก่อนวันประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ สามารถสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติได้จากเว็บไซต์สภานิติบัญญัติแห่งชาติ www.senate.go.th หรือขอรับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติได้ที่ศูนย์บริการข้อมูลกฎหมายฯ วุฒิสภา อาคารรัฐสภา ๒ ชั้น ๑ หมายเลขโทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๔ ๑๖๖๕

สารบัญ

หน้า

บทสรุปสำหรับสมาชิกสถานิติบัญญัติแห่งชาติ	ก
ส่วนที่ ๑ ความเป็นมาและสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่..) พ.ศ.	๑
ส่วนที่ ๒ ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข) กับ ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่ผ่านการตรวจพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	๑๓
ส่วนที่ ๓ ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	
• ความเป็นมาและความคืบหน้าของร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	- ๑ -
• บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ประกอบร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เรื่องเสร็จที่ ๗๐๒/๒๕๕๗ (กรกฎาคม ๒๕๕๗)	- ๓ -
• ข้อดีและข้อสังเกตของร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ..)	- ๗ -
• มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ	- ๙ -
• รายละเอียด ๑๐ อุตสาหกรรมเป้าหมาย โครงการเพิ่มผลิตภาพแรงงาน ตามความต้องการสถานประกอบการ	- ๑๒ -
• คณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน เห็นชอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ กำหนดคุณสมบัติ วิธีทดสอบของช่างสาขาก่อสร้าง - ไฟฟ้า - อิเล็กทรอนิกส์	- ๑๓ -
• สรุปมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสำคัญและอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ รวม ๒๒ สาขาอาชีพ)	- ๑๕ -

สารบัญ (ต่อ)

- การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ
(จำแนกตามกลุ่มสาขาอาชีพ ปี ๒๕๕๗ เดือนมกราคม ทุกภาค) - ๒๓ -
- การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (จำแนกตามกลุ่มสาขาอาชีพ
และระดับการทดสอบ ปี ๒๕๕๗ เดือนมกราคม ทุกภาค) - ๒๔ -
- การพัฒนาฝีมือแรงงานโดยสถานประกอบกิจการ
(จำแนกตามภาค ปีงบประมาณ ๒๕๕๖) - ๒๕ -
- อัตราการผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน
(ปีงบประมาณ ๒๕๕๕, ๒๕๕๖, ๒๕๕๗) - ๒๖ -

ภาคผนวก

- : พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ (๑)
- : หนังสือ สำนักนายกรัฐมนตรี
ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๓/๑๕๔๒๖ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๗
เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติที่เสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติ จำนวน ๕ ฉบับ
กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (๑๗)
- : ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่..) พ.ศ.
(คณะรักษาความสงบแห่งชาติ เป็นผู้เสนอ) (๑๙)
- : บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. (๓๑)

ส่วนที่ ๑

ความเป็นมาและสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน
(ฉบับที่..) พ.ศ.

ความเป็นมาและสรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่..) พ.ศ.
(คณะกรรมการความสงบแห่งชาติ เป็นผู้เสนอ)

ความเป็นมาของร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่..) พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่..) พ.ศ. เสนอโดย คณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๗ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติ พิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗

สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่..) พ.ศ.

๑. หลักการและเหตุผล

๑.๑ หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕

ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “การพัฒนาฝีมือแรงงาน” “สมุดประจำตัว” “การประเมิน” “ผู้ประเมิน” “การรับรองความรู้ความสามารถ” “หนังสือรับรองความรู้ความสามารถ” และ “องค์กรอาชีพ” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕)

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมให้รัฐมนตรีมีอำนาจในการออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียม และยกเว้นค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการรับรองความรู้ความสามารถ รวมทั้งประกาศกำหนดสาขาอาชีพ ตำแหน่งงาน หรือลักษณะงานที่อาจเป็นอันตรายต่อสาธารณะหรือต้องใช้ผู้มีความรู้ความสามารถ ซึ่งต้องดำเนินการโดยผู้ผ่านการรับรองความรู้ความสามารถ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖ และมาตรา ๗)

(๓) เพิ่มการกำหนดเกี่ยวกับการขอมิสมุดประจำตัว แบบสมุดประจำตัว การออกสมุดประจำตัว และการบันทึกข้อมูล รวมทั้งกำหนดให้ศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถกลาง และศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถตามมาตรา ๒๖/๔ (๒) ทำหน้าที่รับรองความรู้ความสามารถ ตลอดจนมีอำนาจเรียกเก็บค่าธรรมเนียมและค่าบริการได้ (เพิ่มหมวด ๒/๑ การรับรองความรู้ความสามารถ มาตรา ๒๖/๑ ถึงมาตรา ๒๖/๑๕)

(๔) เพิ่มที่มาของเงินกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงาน และเพิ่มกรณีการใช้จ่ายเงินกองทุน เพื่อช่วยเหลือหรืออุดหนุนการดำเนินงานขององค์กรอาชีพ ศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถกลาง หรือศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถตามมาตรา ๒๖/๔ (๒) (เพิ่มมาตรา ๒๗ วรรคสอง (๓/๑) และมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง (๓/๑) และ (๓/๒))

(๕) แก้ไขเพิ่มเติมให้ผู้ประกอบกิจการซึ่งส่งลูกจ้างเข้ารับการทดสอบ และผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ หรือมีลูกจ้างผ่านการรับรองความรู้ความสามารถ ตามสัดส่วนที่ประกาศกำหนด ไม่ต้องส่งเงินสมทบเข้ากองทุนพัฒนาฝีมือแรงงาน อีกทั้งกำหนดให้ ผู้ประกอบกิจการซึ่งมีลูกจ้างไม่เข้าเกณฑ์ดังกล่าวต้องส่งเงินสมทบเข้ากองทุน (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๒๘ และมาตรา ๓๑)

(๖) แก้ไขชื่อหมวด ๔ และเพิ่มสิทธิประโยชน์ของผู้ประกอบกิจการซึ่งจ้างงาน ผู้ได้รับหนังสือรับรองความรู้ความสามารถ (แก้ไขเพิ่มเติมชื่อหมวด ๔ และเพิ่มมาตรา ๓๗/๑)

(๗) แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการส่งเสริม การพัฒนาฝีมือแรงงาน ตลอดจนวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้แทนองค์กรอาชีพ ผู้แทนฝ่ายนายจ้าง และผู้แทนฝ่ายลูกจ้างซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ และมาตรา ๔๐)

(๘) แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ในการ ตรวจสอบการดำเนินงานของศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถตามมาตรา ๒๖/๔ (๒) ผู้ประเมิน ผู้ขอรับการประเมิน และผู้ปฏิบัติงาน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๖)

(๙) แก้ไขชื่อหมวด ๗ และเพิ่มเติมให้นายทะเบียนมีอำนาจออกคำสั่ง ให้ศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถตามมาตรา ๒๖/๔ (๒) ผู้ประเมิน และสถานประกอบกิจการ ปฏิบัติให้ถูกต้อง เพิกถอนหนังสือรับรอง เพิกถอนการอนุญาต หรือเพิกถอนการใช้เครื่องหมาย (แก้ไขเพิ่มเติมชื่อหมวด ๗ และเพิ่มมาตรา ๔๙/๑ ถึงมาตรา ๔๙/๕)

(๑๐) เพิ่มการกำหนดให้ศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถตามมาตรา ๒๖/๔ (๒) ผู้ประเมิน สถานประกอบกิจการ หรือผู้ได้รับหนังสือรับรองความรู้ความสามารถมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่ง ของนายทะเบียนได้ (เพิ่มมาตรา ๕๑/๑)

(๑๑) กำหนดโทษผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ และให้นายทะเบียน มีอำนาจในการเปรียบเทียบ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๓ และเพิ่มมาตรา ๕๓/๑ ถึงมาตรา ๕๓/๗)

๑.๒ เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ ยังไม่มีบทบัญญัติ ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมให้ผู้ประกอบอาชีพมีความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพ และการพัฒนา ประสิทธิภาพของสถานประกอบกิจการ รวมทั้งการให้ความคุ้มครองความปลอดภัยสาธารณะ จากการดำเนินงาน เพื่อให้การส่งเสริมและพัฒนาฝีมือแรงงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสม กับสถานการณ์ในปัจจุบัน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเพื่อกำหนดให้การประกอบอาชีพในสาขาอาชีพ ตำแหน่งงาน หรือลักษณะงานใดที่อาจเป็นอันตรายต่อสาธารณะหรือต้องดำเนินการโดยผู้มีความรู้ ความสามารถที่ได้รับการรับรองความรู้ความสามารถ โดยมีระบบการประเมินเพื่อรับรองความรู้ ความสามารถ และให้นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจควบคุมการดำเนินการ ของศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถ กำหนดให้ค่าธรรมเนียมที่ได้รับจากการรับรองความรู้ความสามารถ ตกเป็นของกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงาน เพื่อนำไปใช้ในการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการรับรอง ความรู้ความสามารถ อีกทั้งกำหนดให้ผู้ประกอบกิจการได้รับสิทธิประโยชน์ตามที่กฎหมายกำหนด เพื่อเป็นการจูงใจให้ผู้ประกอบกิจการเข้าร่วมในกระบวนการพัฒนาฝีมือแรงงาน รวมทั้งปรับปรุง องค์ประกอบของคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๑)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

๓. คำปรารภ

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน

๔. วันใช้บังคับกฎหมาย (ร่างมาตรา ๒)

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

๕. มาตรการรักษาการ (ร่างมาตรา ๒๑)

มาตรา ๒๑ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

๖. เนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติ

๖.๑ แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยาม คำว่า “การพัฒนาฝีมือแรงงาน” (ร่างมาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕)

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “การพัฒนาฝีมือแรงงาน” ในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“การพัฒนาฝีมือแรงงาน” หมายความว่า กระบวนการที่ทำให้ผู้รับการฝึกและประชากรวัยทำงานมีฝีมือ ความรู้ความสามารถ จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ และทัศนคติเกี่ยวกับการทำงานอันได้แก่ การฝึกอบรมฝีมือแรงงาน การกำหนดมาตรฐานฝีมือแรงงาน การรับรองความรู้ความสามารถ และการอื่นที่เกี่ยวข้อง”

๖.๒ กำหนดให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “สมุดประจำตัว” “การประเมิน” “ผู้ประเมิน” “การรับรองความรู้ความสามารถ” “หนังสือรับรองความรู้ความสามารถ” และ “องค์กรอาชีพ” (ร่างมาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕)

มาตรา ๔ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “สมุดประจำตัว” “การประเมิน” “ผู้ประเมิน” “การรับรองความรู้ความสามารถ” “หนังสือรับรองความรู้ความสามารถ” และ “องค์กรอาชีพ” ระหว่างบทนิยามคำว่า “ผู้ทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน” และ “ผู้ประกอบการกิจการ” ในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕

“สมุดประจำตัว” หมายความว่า เอกสารหรือสิ่งอื่นใดที่ใช้ในการบันทึกประวัติของบุคคลในส่วนที่เกี่ยวกับการศึกษา การฝึกอบรม การสัมมนา การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน การประกอบอาชีพ การทำงานที่ผ่านมา หรือกรณีอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด เพื่อประโยชน์ในการประกอบอาชีพหรือการจ้างงาน

“การประเมิน” หมายความว่า การพิจารณาและวัดค่าทักษะฝีมือ ความรู้ความสามารถ คุณลักษณะส่วนบุคคล และประสบการณ์หรือความสำเร็จในการประกอบอาชีพในระดับต่าง ๆ ตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

“ผู้ประเมิน” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับการขึ้นทะเบียนให้ทำหน้าที่ประเมินผู้ขอหนังสือรับรองความรู้ความสามารถ

“การรับรองความรู้ความสามารถ” หมายความว่า การรับรองความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพของบุคคลที่ผ่านการประเมินในแต่ละระดับตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

“หนังสือรับรองความรู้ความสามารถ” หมายความว่า หนังสือที่ออกให้แก่บุคคลที่ผ่านการรับรองความรู้ความสามารถ

“องค์กรอาชีพ” หมายความว่า กลุ่มบุคคลหรือสถาบันที่มีวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมการประกอบอาชีพซึ่งคณะกรรมการได้รับรองให้มีสิทธิและหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด และให้หมายความรวมถึงองค์กรวิชาชีพตามกฎหมายอื่นด้วย”

๖.๓ แก้ไขเพิ่มเติมให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานมีอำนาจในการออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียม และยกเว้นค่าธรรมเนียม รวมทั้งมีอำนาจประกาศกำหนดสาขาอาชีพ ตำแหน่ง หรือลักษณะงาน ที่อาจเป็นอันตรายต่อสาธารณะ หรือต้องใช้ผู้มีความรู้ความสามารถซึ่งต้องดำเนินการโดยผู้ผ่านการรับรองความรู้ความสามารถ (ร่างมาตรา ๕)

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ และมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่น ตลอดจนออกระเบียบและประกาศ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศ

(๑) กำหนดสาขาอาชีพที่จะส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน

(๒) กำหนดสาขาอาชีพ ตำแหน่งงาน หรือลักษณะงาน ที่อาจเป็นอันตรายต่อสาธารณะ หรือต้องใช้ผู้มีความรู้ความสามารถซึ่งต้องดำเนินการโดยผู้ได้รับหนังสือรับรองความรู้ความสามารถ ทั้งนี้ ตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี เว้นแต่สาขาอาชีพ ตำแหน่งงาน หรือลักษณะงานใดที่มีองค์การตามกฎหมายควบคุมแล้ว ให้อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการนั้น”

๖.๔ กำหนดเพิ่มเติมบทบัญญัติการรับรองความรู้ความสามารถโดยให้มีสมุดประจำตัวแบบสมุดประจำตัว การออกสมุดประจำตัว และการบันทึกข้อมูล รวมทั้งกำหนดให้ศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถทำหน้าที่รับรองความรู้ความสามารถ ตลอดจนมีอำนาจเรียกเก็บค่าธรรมเนียมและค่าบริการได้ (ร่างมาตรา ๖)

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๒/๑ การรับรองความรู้ความสามารถ มาตรา ๒๖/๑ ถึงมาตรา ๒๖/๑๕ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕

“หมวด ๒/๑

การรับรองความรู้ความสามารถ

มาตรา ๒๖/๑ บุคคลที่ประสงค์จะมีสมุดประจำตัวหรือจะให้บันทึกข้อมูลเพิ่มเติม
ในสมุดประจำตัว ให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียน

แบบสมุดประจำตัว การออกสมุดประจำตัว และการบันทึกข้อมูล ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์
วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๒๖/๒ เมื่อนายทะเบียนได้รับคำขอมิสมุดประจำตัวหรือคำขอให้บันทึกข้อมูล
เพิ่มเติมในสมุดประจำตัวตามมาตรา ๒๖/๑ แล้ว ให้ตรวจสอบข้อมูลจากเอกสารหรือหลักฐานที่ผู้ยื่นคำขอ
ได้ยื่นไว้หรือขอข้อมูลไปยังหน่วยงานของรัฐ สถานประกอบกิจการ หรือบุคคลที่ทราบข้อมูลดังกล่าว
ในกรณีที่นายทะเบียนเชื่อว่าข้อมูลดังกล่าวถูกต้อง ให้บันทึกข้อมูลนั้นไว้ในสมุดประจำตัวของผู้ยื่นคำขอ
และมอบสมุดประจำตัวนั้นให้แก่ผู้ยื่นคำขอ

ในกรณีที่ข้อมูลมีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมในภายหลังหรือไม่ตรงกับความเป็นจริง
ให้นายทะเบียนแก้ไขข้อมูลในสมุดประจำตัวให้ถูกต้องตามความเป็นจริงได้

มาตรา ๒๖/๓ ผู้ปฏิบัติงานในสาขาอาชีพ ตำแหน่งงาน หรือลักษณะงานที่รัฐมนตรี
ประกาศกำหนดตามมาตรา ๗ (๒) ต้องได้รับหนังสือรับรองความรู้ความสามารถตามมาตรา ๒๖/๑๐

มาตรา ๒๖/๔ ให้มีศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถ ดังต่อไปนี้

(๑) กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน เป็นศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถกลาง

(๒) องค์กรอาชีพหรือหน่วยงานของรัฐตามประเภทที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ที่ได้รับการรับรองจากนายทะเบียนให้เป็นศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถ

มาตรา ๒๖/๕ กรมพัฒนาฝีมือแรงงานในฐานะเป็นศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถกลาง
มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ส่งเสริม สนับสนุน และจัดให้มีการประเมินและออกหนังสือรับรองความรู้ความสามารถ

(๒) ดำเนินการ ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย รวบรวม และเก็บรักษาข้อมูลเกี่ยวกับสาขาอาชีพ

ตำแหน่งงาน หรือลักษณะงาน ที่มีอยู่ในสถานประกอบกิจการ

(๓) ประสานงานกับหน่วยงานของรัฐ สถานประกอบกิจการของเอกชน หรือองค์กรอาชีพ

เพื่อขอรับการสนับสนุนการดำเนินงานตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) ดำเนินการอื่นตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๒๖/๖ ให้ศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถตามมาตรา ๒๖/๔ (๒) มีอำนาจหน้าที่
ในการจัดให้มีการประเมินและออกหนังสือรับรองความรู้ความสามารถ

มาตรา ๒๖/๗ องค์กรอาชีพหรือหน่วยงานของรัฐที่ประสงค์จะเป็นศูนย์ประเมินความรู้
ความสามารถตามมาตรา ๒๖/๔ (๒) ให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียน

การยื่นคำขอ การออกหนังสือรับรอง การขอต่ออายุหนังสือรับรอง และการออกใบแทน
หนังสือรับรองการเป็นศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข
ที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๖/๘ หนังสือรับรองการเป็นศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถตามมาตรา ๒๖/๔ (๒)
ให้มีอายุสองปีนับแต่วันที่นายทะเบียนออกหนังสือรับรอง

มาตรา ๒๖/๙ ศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถต้องแสดงหนังสือรับรองการเป็น
ศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถไว้ในสถานที่ทำการโดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย

มาตรา ๒๖/๑๐ บุคคลที่ประสงค์จะขอหนังสือรับรองความรู้ความสามารถให้ยื่นคำขอ
ต่อศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถกลางหรือศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถตามมาตรา ๒๖/๔ (๒)

เมื่อศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถกลางหรือศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถ
ตามมาตรา ๒๖/๔ (๒) ได้รับคำขอแล้ว ให้ดำเนินการประเมินเพื่อออกหนังสือรับรองความรู้ความสามารถ

ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

.....

การยื่นคำขอ การประเมิน การออกหนังสือรับรองความรู้ความสามารถ อายุหนังสือรับรอง
ความรู้ความสามารถ การออกใบแทนหนังสือรับรองความรู้ความสามารถ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ
และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๒๖/๑๑ บุคคลที่ประสงค์จะขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประเมิน ให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียน
เมื่อนายทะเบียนรับขึ้นทะเบียนแล้ว ให้ออกหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนพร้อมทั้งบัตรประจำตัวผู้ประเมิน
แก่บุคคลนั้นได้

๖.๕ เพิ่มที่มาของเงินกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงานเพื่อให้ค่าธรรมเนียมหรือค่า
ทดสอบที่จัดเก็บได้ตามพระราชบัญญัตินี้ตกเป็นเงินกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงาน (ร่างมาตรา ๗)

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๓/๑) ของมาตรา ๒๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ
ส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕

“(๓/๑) ค่าธรรมเนียมหรือค่าทดสอบที่จัดเก็บได้ตามพระราชบัญญัตินี้”

๖.๖ กำหนดกรอบการใช้จ่ายเงินกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงานเพิ่มเติมเพื่อให้สามารถ
นำเงินกองทุนไปใช้ในการช่วยเหลือ หรืออุดหนุนองค์กรอาชีพที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาฝีมือแรงงาน
และช่วยเหลือ หรืออุดหนุนศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถได้ (ร่างมาตรา ๘)

มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๓/๑) และ (๓/๒) ของมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง
แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕

“(๓/๑) ช่วยเหลือหรืออุดหนุนองค์กรอาชีพที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาฝีมือแรงงาน
การจำแนกและกำหนดระดับความรู้ความสามารถของผู้ประกอบอาชีพ และการกำหนดช่วงอัตราค่าจ้าง
ที่เหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถของผู้ประกอบอาชีพ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

(๓/๒) ช่วยเหลือหรืออุดหนุนการดำเนินงานของศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถกลาง
ในการรับรองความรู้ความสามารถ ในกรณีที่ศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถตามมาตรา ๒๖/๔ (๒)
มีจำนวนไม่เพียงพอต่อการรับรองความรู้ความสามารถ และช่วยเหลือหรืออุดหนุนการดำเนินงานของ
ศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถตามมาตรา ๒๖/๔ (๒) ในการรับรองความรู้ความสามารถในสาขาอาชีพ
ตำแหน่งงาน หรือลักษณะงาน ซึ่งจำเป็นต้องให้การส่งเสริมหรือสนับสนุน เพื่อให้มีผู้ประกอบอาชีพเพียงพอ
ต่อความต้องการด้านแรงงาน หรือตามที่คณะกรรมการเห็นสมควรเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาฝีมือแรงงาน
ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด”

๖.๗ แก้ไขเพิ่มเติมให้ผู้ประกอบกิจการซึ่งส่งลูกจ้างเข้ารับการทดสอบและผ่าน
การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ หรือมีลูกจ้างผ่านการรับรองความรู้ความสามารถตามสัดส่วน
ที่ประกาศกำหนด ไม่ต้องส่งเงินสมทบเข้ากองทุนพัฒนาฝีมือแรงงาน อีกทั้งกำหนดให้ผู้ประกอบกิจการ
ซึ่งมีลูกจ้างไม่เข้าเกณฑ์ดังกล่าวต้องส่งเงินสมทบเข้ากองทุน (ร่างมาตรา ๙)

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือ
แรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๙ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการประกาศกำหนดให้ผู้ประกอบ
กิจการซึ่งประกอบกิจการในประเภท ขนาด และห้องที่ใด ส่งเงินสมทบเข้ากองทุนตามอัตราที่กำหนด
ไว้ในมาตรา ๓๐

ในกรณีที่ผู้ประกอบการรายใดตามที่กำหนดในวรรคหนึ่งจัดให้มีการฝึกอบรมฝีมือแรงงานให้แก่ลูกจ้างของตนตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๑ หรือมีลูกจ้างเข้ารับการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติและผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๒ หรือมีลูกจ้างผู้ผ่านการรับรองความรู้ความสามารถตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๒/๑ ให้ผู้ประกอบการรายนั้นไม่ต้องส่งเงินสมทบเข้ากองทุนในปีนั้น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด”

๒.๘ แก้ไขเพิ่มเติมให้ผู้ประกอบการรายใดไม่ส่งเงินสมทบภายในเวลาที่กำหนดหรือส่งเงินไม่ครบตามอัตราที่กำหนดต้องจ่ายเงินเพิ่มในอัตราร้อยละหนึ่งจุดห้าต่อเดือนของเงินสมทบที่ยังไม่ได้นำส่งหรือของเงินสมทบที่ยังขาดอยู่ นับแต่วันถัดจากวันที่ต้องนำส่งเงินสมทบ เศษของเดือนถ้าถึงสิบห้าวันให้นับเป็นหนึ่งเดือน ถ้าน้อยกว่านั้นให้ปัดทิ้ง (ร่างมาตรา ๑๐)

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๑ ผู้ประกอบการรายใดไม่ส่งเงินสมทบภายในเวลาที่กำหนดหรือส่งเงินไม่ครบตามอัตราที่กำหนดในมาตรา ๒๙ ต้องจ่ายเงินเพิ่มในอัตราร้อยละหนึ่งจุดห้าต่อเดือนของเงินสมทบที่ยังไม่ได้นำส่งหรือของเงินสมทบที่ยังขาดอยู่ นับแต่วันถัดจากวันที่ต้องนำส่งเงินสมทบ เศษของเดือนถ้าถึงสิบห้าวันให้นับเป็นหนึ่งเดือน ถ้าน้อยกว่านั้นให้ปัดทิ้ง

หากอธิบดีได้ประเมินเงินสมทบหรือเงินเพิ่ม และได้มีคำสั่งให้ผู้มีหน้าที่ส่งเงินสมทบหรือเงินเพิ่มตามวรรคหนึ่ง ถ้าผู้มีหน้าที่ไม่ยอมชำระเงินดังกล่าวให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการบังคับทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับ

หลักเกณฑ์และวิธีการในการประเมินเงินสมทบหรือเงินเพิ่มตามวรรคสองให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด”

๒.๙ แก้ไขเพิ่มเติมชื่อของหมวด ๔ เป็น “หมวด ๔ สิทธิประโยชน์” (ร่างมาตรา ๑๑)

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกชื่อของหมวด ๔ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“หมวด ๔
สิทธิและประโยชน์”

๒.๑๐ แก้ไขชื่อหมวด ๔ โดยเพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับสิทธิและประโยชน์ของผู้ประกอบการซึ่งจ้างงานผู้ได้รับหนังสือรับรองความรู้ความสามารถตามจำนวนที่คณะกรรมการประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๑๒)

มาตรา ๑๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๓/๑ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕

“มาตรา ๓๓/๑ ให้ผู้ประกอบการซึ่งจ้างงานผู้ได้รับหนังสือรับรองความรู้ความสามารถตามจำนวนที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ได้รับสิทธิและประโยชน์ ดังต่อไปนี้

(๑) สิทธิที่จะได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้เป็นกรณีพิเศษสำหรับเงินได้ของผู้ประกอบการเป็นจำนวนร้อยละของค่าจ้างผู้ได้รับหนังสือรับรองความรู้ความสามารถตามมาตรา ๒๖/๓ ที่ได้จ่ายในช่วงอัตราค่าจ้างตามมาตรา ๓๙ (๕) ทั้งนี้ โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาตามประมวลรัษฎากร

(๒) ประโยชน์ที่จะได้รับคำปรึกษาแนะนำจากกรมพัฒนาฝีมือแรงงานเกี่ยวกับกระบวนการวิเคราะห์จำแนกตำแหน่งงานหรือการบริหารค่าจ้างและค่าตอบแทน

ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

.....

(ก) ประโยชน์ที่จะได้รับการพิจารณาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายที่แสดงให้เห็นว่าเป็นผู้ประกอบการซึ่งจ้างงานผู้ได้รับหนังสือรับรองความรู้ความสามารถ ทั้งนี้ แบบของเครื่องหมาย หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการอนุญาตและการใช้เครื่องหมาย ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

(ข) สิทธิและประโยชน์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”

๖.๑๑ แก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน ตลอดจนวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้แทนองค์กรอาชีพ ผู้แทนฝ่ายนายจ้าง และผู้แทนฝ่ายลูกจ้างซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง (ร่างมาตรา ๑๓) มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ และมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๘ ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงแรงงาน เป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ผู้แทนกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม ผู้แทนสำนักงบประมาณ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ผู้แทนสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ผู้แทนสมาคมธนาคารไทย และผู้แทนสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เป็นกรรมการ และกรรมการอื่นจำนวนหกคนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิสองคนจากผู้แทนองค์กรอาชีพสองคน จากผู้แทนฝ่ายนายจ้างหนึ่งคน และจากผู้แทนฝ่ายลูกจ้างอีกหนึ่งคน

ให้อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงานเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการในกรมพัฒนาฝีมือแรงงานเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีประสบการณ์ทางด้าน การพัฒนาฝีมือแรงงานมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปี

กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนองค์กรอาชีพ ผู้แทนฝ่ายนายจ้าง และผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในระเบียบกระทรวงแรงงาน

มาตรา ๓๙ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีในการกำหนดนโยบาย แผนงาน และมาตรการเกี่ยวกับการพัฒนาฝีมือแรงงาน การรับรองความรู้ความสามารถ และกองทุน

(๒) เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่รัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) ออกระเบียบหรือประกาศตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) จัดทำมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติในสาขาอาชีพต่าง ๆ ตามมาตรา ๒๒ ทั้งนี้ ในกรณีที่มาตรฐานฝีมือแรงงานใดมีการกำหนดไว้โดยกฎหมายหรือเป็นมาตรฐานฝีมือแรงงานสากลที่ใช้กันโดยทั่วไปอยู่แล้ว ให้จัดทำมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติให้เป็นไปในลักษณะเช่นเดียวกันนั้น

(๕) จำแนกและกำหนดระดับความรู้ความสามารถของผู้ประกอบอาชีพ และกำหนดช่วงอัตราค่าจ้างที่เหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถในแต่ละสาขาอาชีพ เพื่อประโยชน์ในการใช้เป็นแนวทางในการบริหารค่าจ้างและค่าตอบแทนตามความรู้ความสามารถ

(๖) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานและการรับรองความรู้ความสามารถ

(๗) ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการจ้างผู้ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานหรือผู้ผ่านการรับรองความรู้ความสามารถเป็นผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบการ

(๘) ส่งเสริมให้มีการจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมฝีมือแรงงาน ศูนย์ทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน และศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถตามมาตรา ๒๖/๔ (๒)

(๙) ส่งเสริมให้มีการแข่งขันฝีมือแรงงาน

ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับท ..) พ.ศ.

(๑๐) ส่งเสริมให้มีการประสานงานระหว่างภาครัฐและเอกชนในการพัฒนาฝีมือแรงงาน และการใช้ทรัพยากรร่วมกัน

(๑๑) ส่งเสริมการดำเนินการประเมินและการรับรองความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพ

(๑๒) ส่งเสริมให้มีการจัดตั้งองค์กรอาชีพและการมีส่วนร่วมในการดำเนินการตาม

พระราชบัญญัตินี้

(๑๓) ติดตามผลการพัฒนาฝีมือแรงงาน การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน การรับรองความรู้ความสามารถ และการดำเนินงานของกองทุน

(๑๔) พิจารณาและวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้

(๑๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ หรือตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๔๐ ให้กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี เมื่อครบกำหนดตามวาระในวาระหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระในวาระหนึ่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะแต่งตั้งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้”

๖.๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ในการตรวจสอบการดำเนินงานของศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถ ผู้ประเมิน ผู้ขอรับการประเมิน และผู้ปฏิบัติงาน (ร่างมาตรา ๑๕)

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกผู้ดำเนินการฝึก ครูฝึก ผู้รับการฝึก ผู้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน ผู้ทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน ผู้ประกอบกิจการ ผู้ได้รับหนังสือรับรองการเป็นศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถ ผู้ประเมิน ผู้ขอรับการประเมิน ผู้ปฏิบัติงานในศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถ หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ หรือออกคำสั่งให้บุคคลดังกล่าวส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องมาเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) เข้าไปในสถานที่ฝึก ศูนย์ฝึกอบรมฝีมือแรงงาน ศูนย์ทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน สถานประกอบกิจการ หรือศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถ ในระหว่างเวลาทำการเพื่อตรวจตรา และให้คำแนะนำต่อผู้ดำเนินการฝึก ผู้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน ผู้ประกอบกิจการ ผู้ประเมิน ผู้ปฏิบัติงานในศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถ หรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๖ ในการปฏิบัติหน้าที่ของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๔๕ (๒) ให้ผู้ดำเนินการฝึก ผู้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน ผู้ประกอบกิจการ ผู้ประเมิน ผู้ปฏิบัติงานในศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถ หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องหรืออยู่ในสถานที่นั้นอำนวยความสะดวกตามสมควร”

๖.๑๓ แก้ไขชื่อหมวด ๗ และเพิ่มเติมให้นายทะเบียนมีอำนาจออกคำสั่งให้ศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถ ผู้ประเมิน และสถานประกอบกิจการปฏิบัติให้ถูกต้อง หรือมีคำสั่งให้เพิกถอนหนังสือรับรอง เพิกถอนการอนุญาต หรือเพิกถอนการใช้เครื่องหมาย (ร่างมาตรา ๑๕)

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกชื่อของหมวด ๗ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนามือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“หมวด ๗

การเพิกถอนการเป็นผู้ดำเนินการฝึก การพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาต
การเพิกถอนหนังสือรับรองและการอนุญาตให้ใช้เครื่องหมาย”

๖.๑๔ เพิ่มความเป็นมาตรา ๔๙/๑ มาตรา ๔๙/๒ มาตรา ๔๙/๓ มาตรา ๔๙/๔ และมาตรา ๔๙/๕ ในหมวด ๗ การเพิกถอนการเป็นผู้ดำเนินการฝึก การพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาต การเพิกถอนหนังสือรับรองและการอนุญาตให้ใช้เครื่องหมาย (ร่างมาตรา ๑๖)

มาตรา ๑๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๙/๑ มาตรา ๔๙/๒ มาตรา ๔๙/๓ มาตรา ๔๙/๔ และมาตรา ๔๙/๕ ในหมวด ๗ การเพิกถอนการเป็นผู้ดำเนินการฝึก การพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาต การเพิกถอนหนังสือรับรองและการอนุญาตให้ใช้เครื่องหมาย แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนามือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕

“มาตรา ๔๙/๑ ในกรณีที่ปรากฏว่านายทะเบียนว่าศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถ หรือผู้ประเมินปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ และการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัตินั้นสามารถแก้ไขให้ถูกต้องได้ ให้นายทะเบียนมีคำสั่งเป็นหนังสือให้ปฏิบัติให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด
ในกรณีที่นายทะเบียนมีคำสั่งตามวรรคหนึ่ง หากศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถ หรือผู้ประเมินไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องหรือไม่แก้ไขให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถหรือผู้ประเมินหยุดการดำเนินการจนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้องหรือแก้ไขให้ถูกต้อง

ในระหว่างถูกสั่งให้หยุดการดำเนินการ ห้ามศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถหรือผู้ประเมินดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับการรับรองความรู้ความสามารถ

มาตรา ๔๙/๒ ในกรณีที่ปรากฏว่านายทะเบียนว่าศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถ หรือผู้ประเมินปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ และการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัตินั้นไม่สามารถแก้ไขให้ถูกต้องได้ ให้นายทะเบียนมีคำสั่งเพิกถอนหนังสือรับรองการเป็นศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถ หรือหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประเมิน

มาตรา ๔๙/๓ คำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๔๙/๑ และมาตรา ๔๙/๒ ให้ทำเป็นหนังสือ และแจ้งคำสั่งให้ศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถหรือผู้ประเมินนั้นทราบ และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๔๘ วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๙/๔ ในกรณีที่พบว่าสถานประกอบกิจการที่ได้รับอนุญาตให้ใช้เครื่องหมาย ตามมาตรา ๓๓/๑ (๓) มีการจ้างงานผู้ได้รับหนังสือรับรองความรู้ความสามารถน้อยกว่าจำนวนที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ให้นายทะเบียนออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ปฏิบัติให้ถูกต้องหรือแก้ไขให้ถูกต้องภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง หากสถานประกอบกิจการไม่ดำเนินการให้ถูกต้อง ให้นายทะเบียนออกคำสั่งเพิกถอนการอนุญาตให้ใช้เครื่องหมาย

มาตรา ๔๙/๕ ในกรณีที่การออกหนังสือรับรองความรู้ความสามารถไม่ถูกต้องหรือไม่เป็นไปตามมาตรา ๒๖/๑๐ ให้นายทะเบียนมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนหนังสือรับรองความรู้ความสามารถนั้นได้”

๖.๑๕ เพิ่มเติมบทบัญญัติให้ศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถ ผู้ประเมิน สถานประกอบกิจการ หรือผู้ได้รับหนังสือรับรองความรู้ความสามารถ มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนต่อคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานได้ (ร่างมาตรา ๑๗)

มาตรา ๑๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๑/๑ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๕

“มาตรา ๕๑/๑ ศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถตามมาตรา ๒๖/๔ (๒) ผู้ประเมินสถานประกอบกิจการ หรือผู้ได้รับหนังสือรับรองความรู้ความสามารถ ซึ่งได้รับคำสั่งตามมาตรา ๔๙/๑ มาตรา ๔๙/๒ มาตรา ๔๙/๓ มาตรา ๔๙/๔ หรือมาตรา ๔๙/๕ มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนต่อคณะกรรมการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง และให้คณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ และแจ้งผลการวินิจฉัยอุทธรณ์ให้ผู้อุทธรณ์ทราบโดยไม่ชักช้า คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด”

๖.๑๖ แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษสำหรับผู้ใดกระทำการเป็นผู้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานโดยมิได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือดำเนินการฝ่าฝืนมาตรา ๔๙ วรรคสี่ (ร่างมาตรา ๑๘)

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๓ ผู้ใดกระทำการเป็นผู้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานโดยมิได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือดำเนินการฝ่าฝืนมาตรา ๔๙ วรรคสี่ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหกหมื่นบาท”

๖.๑๗ กำหนดโทษฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ และให้นายทะเบียนมีอำนาจในการเปรียบเทียบ (ร่างมาตรา ๑๙)

มาตรา ๑๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๓/๑ มาตรา ๕๓/๒ มาตรา ๕๓/๓ มาตรา ๕๓/๔ มาตรา ๕๓/๕ มาตรา ๕๓/๖ และมาตรา ๕๓/๗ ในหมวด ๙ บทกำหนดโทษ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๕

“มาตรา ๕๓/๑ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๖/๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๕๓/๒ ผู้ใดจ้างงานผู้ที่ไม่มียังหนังสือรับรองความรู้ความสามารถตามมาตรา ๒๖/๓ ทำงานในสถานประกอบกิจการในสาขาอาชีพ ตำแหน่งงาน หรือลักษณะงาน ที่อาจเป็นอันตรายต่อสาธารณะ หรือต้องใช้ผู้มีความรู้ความสามารถตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๗ (๒) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามหมื่นบาท

มาตรา ๕๓/๓ ผู้ใดดำเนินการเป็นศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถตามมาตรา ๒๖/๔ (๒) หรือเป็นผู้ประเมินโดยมิได้รับหนังสือรับรองจากนายทะเบียนตามมาตรา ๒๖/๗ หรือมาตรา ๒๖/๑๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหกหมื่นบาท

มาตรา ๕๓/๔ ผู้ใดใช้เครื่องหมายตามมาตรา ๓๓/๑ (๓) โดยมิได้รับอนุญาต ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๕๓/๕ ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ ตามมาตรา ๔๕ หรือมาตรา ๔๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๕๓/๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๙/๑ วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๕๓/๗ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนมีอำนาจเปรียบเทียบได้”

๖.๑๘ กำหนดบทเฉพาะกาลเพื่อรองรับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งมีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๒๐)

มาตรา ๒๐ ให้คณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งมีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) สมุดประจำตัว	เล่มละ ๑๐๐ บาท
(๒) การบันทึกข้อมูลในสมุดประจำตัว	รายการละ ๕๐ บาท แต่รวมกันไม่เกิน ครั้งละ ๕๐๐ บาท
(๓) การขึ้นทะเบียนเป็นศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถ ตามมาตรา ๒๖/๔ (๒)	ครั้งละ ๒,๐๐๐ บาท
(๔) หนังสือรับรองการเป็นศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถ ตามมาตรา ๒๖/๔ (๒)	ฉบับละ ๑๐,๐๐๐ บาท
(๕) การต่ออายุหนังสือรับรองการเป็นศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถ ตามมาตรา ๒๖/๔ (๒)	ครั้งละ ๑๐,๐๐๐ บาท
(๖) ใบแทนหนังสือรับรองการเป็นศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถ ตามมาตรา ๒๖/๔ (๒)	ฉบับละ ๕๐๐ บาท
(๗) หนังสือรับรองความรู้ความสามารถ	ฉบับละ ๕,๐๐๐ บาท
(๘) ใบแทนหนังสือรับรองความรู้ความสามารถ	ฉบับละ ๑๐๐ บาท
(๙) หนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประเมิน	ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท
(๑๐) ใบแทนหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประเมิน	ฉบับละ ๑๐๐ บาท
(๑๑) บัตรประจำตัวผู้ประเมิน	ฉบับละ ๑๐๐ บาท
(๑๒) การอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายตามมาตรา ๓๓/๑ (๓)	ครั้งละ ๕,๐๐๐ บาท

ในการออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมจะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมให้แตกต่างกัน โดยคำนึงถึงสาขาอาชีพ ตำแหน่งงาน หรือลักษณะงานก็ได้

ส่วนที่ ๒

ตารางเปรียบเทียบ

พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕

(เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)

กับ ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่..) พ.ศ.

ที่ผ่านการตรวจพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕	ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>“การพัฒนาฝีมือแรงงาน” หมายความว่า กระบวนการที่ทำให้ผู้รับการฝึกและประชากรวัยทำงานมีฝีมือ ความรู้ความสามารถ จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ และทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับการทำงานอันได้แก่ การฝึกอบรมฝีมือแรงงาน การกำหนดมาตรฐานฝีมือแรงงาน และการอื่นที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”</p> <p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p>มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “การพัฒนาฝีมือแรงงาน” ในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“การพัฒนาฝีมือแรงงาน” หมายความว่า กระบวนการที่ทำให้ผู้รับการฝึกและประชากรวัยทำงานมีฝีมือ ความรู้ความสามารถ จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ และทัศนคติเกี่ยวกับการทำงานอันได้แก่ การฝึกอบรมฝีมือแรงงาน การกำหนดมาตรฐานฝีมือแรงงาน การรับรองความรู้ความสามารถ และการอื่นที่เกี่ยวข้อง”</p> <p>มาตรา ๔ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “สมุดประจำตัว” “การประเมิน” “ผู้ประเมิน” “การรับรองความรู้ความสามารถ” “หนังสือรับรองความรู้ความสามารถ” และ “องค์กรอาชีพ” ระหว่างบทนิยามคำว่า “ผู้ทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน” และ “ผู้ประกอบการ” ในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕</p>	<p>กำหนดความหมายให้ครอบคลุมไปถึงเรื่องการรับรองความรู้ความสามารถ</p> <p>กำหนดนิยามเพิ่มขึ้นเพื่อให้เกิดความชัดเจนและสอดคล้องกับเนื้อหาของกฎหมายที่ได้แก้ไขเพิ่มเติมขึ้นใหม่</p>

พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕	ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p>“สมุดประจำตัว” หมายความว่า เอกสารหรือสิ่งอื่นใดที่ใช้ในการบันทึกประวัติของบุคคลในส่วนที่เกี่ยวกับการศึกษา การฝึกอบรม การสัมมนา การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน การประกอบอาชีพ การทำงานที่ผ่านมา หรือกรณีอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด เพื่อประโยชน์ในการประกอบอาชีพหรือการจ้างงาน</p> <p>“การประเมิน” หมายความว่า การพิจารณาและวัดค่าทักษะฝีมือ ความรู้ความสามารถ คุณลักษณะส่วนบุคคล และประสบการณ์หรือความสำเร็จในการประกอบอาชีพในระดับต่าง ๆ ตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด</p> <p>“ผู้ประเมิน” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับการขึ้นทะเบียนให้ทำหน้าที่ประเมินผู้ขอหนังสือรับรองความรู้ความสามารถ</p> <p>“การรับรองความรู้ความสามารถ” หมายความว่า การรับรองความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพของบุคคลที่ผ่านการประเมินในแต่ละระดับตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด</p> <p>“หนังสือรับรองความรู้ความสามารถ” หมายความว่า หนังสือที่ออกให้แก่บุคคลที่ผ่านการรับรองความรู้ความสามารถ</p> <p>“องค์กรอาชีพ” หมายความว่า กลุ่มบุคคลหรือสถาบันที่มีวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมการประกอบอาชีพซึ่งคณะกรรมการได้รับรองให้มีสิทธิและหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด และให้หมายความรวมถึงองค์กรวิชาชีพตามกฎหมายอื่นด้วย”</p>	

พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕	ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>กฎกระทรวง ระเบียบและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้</p> <p>มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนด สาขาอาชีพที่จะส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานตามพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ และมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่น ตลอดจนออกระเบียบและประกาศ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>กฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้</p> <p>มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศ</p> <p>(๑) กำหนดสาขาอาชีพที่จะส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน</p> <p>(๒) กำหนดสาขาอาชีพ ตำแหน่งงาน หรือลักษณะงาน ที่อาจเป็นอันตรายต่อสาธารณะหรือต้องใช้ผู้มีความรู้ความสามารถ ซึ่งต้องดำเนินการโดยผู้ได้รับหนังสือรับรองความรู้ความสามารถ ทั้งนี้ ตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการโดยความเห็นชอบของ คณะรัฐมนตรี เว้นแต่สาขาอาชีพ ตำแหน่งงาน หรือลักษณะงานใด ที่มีองค์การตามกฎหมายควบคุมแล้ว ให้อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการนั้น”</p>	<p>กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน มีอำนาจในการออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัติ และยกเว้นค่าธรรมเนียม</p> <p>กำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนด สาขาอาชีพ ตำแหน่งงาน หรือลักษณะงานที่อาจเป็นอันตรายต่อสาธารณะหรือต้องใช้ผู้มีความรู้ความสามารถ ที่ได้รับหนังสือรับรองความรู้ความสามารถ</p>

พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕	ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p>มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๒/๑ การรับรองความรู้ความสามารถ มาตรา ๒๖/๑ ถึงมาตรา ๒๖/๑๕ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕</p> <p style="text-align: center;">“หมวด ๒/๑ การรับรองความรู้ความสามารถ</p> <hr style="width: 10%; margin: auto;"/> <p>มาตรา ๒๖/๑ บุคคลที่ประสงค์จะมีสมุดประจำตัวหรือจะให้บันทึกข้อมูลเพิ่มเติมในสมุดประจำตัว ให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียน</p> <p>แบบสมุดประจำตัว การออกสมุดประจำตัว และการบันทึกข้อมูล ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด</p> <p>มาตรา ๒๖/๒ เมื่อนายทะเบียนได้รับคำขอมิสมุดประจำตัวหรือคำขอให้บันทึกข้อมูลเพิ่มเติมในสมุดประจำตัวตามมาตรา ๒๖/๑ แล้ว ให้ตรวจสอบข้อมูลจากเอกสารหรือหลักฐานที่ผู้ยื่นคำขอได้ยื่นไว้หรือขอข้อมูลไปยังหน่วยงานของรัฐ สถานประกอบกิจการ หรือบุคคลที่ทราบข้อมูลดังกล่าว ในกรณีที่นายทะเบียนเชื่อว่าข้อมูลดังกล่าวถูกต้อง ให้บันทึกข้อมูลนั้นไว้ในสมุดประจำตัวของผู้ยื่นคำขอและมอบสมุดประจำตัวนั้นให้แก่ผู้ยื่นคำขอ</p> <p>ในกรณีที่ข้อมูลมีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมในภายหลังหรือไม่ตรงกับความเป็นจริงให้นายทะเบียนแก้ไขข้อมูลในสมุดประจำตัวให้ถูกต้องตามความเป็นจริงได้</p>	<p>กำหนดให้บุคคลสามารถยื่นขอมิสมุดประจำตัวเพื่อใช้ประโยชน์ในการบันทึกข้อมูลประวัติการทำงาน การอบรมความรู้ความสามารถเพื่อประกอบการพิจารณาแก่นายจ้างในการประกอบอาชีพได้</p> <p>กำหนดขั้นตอนการดำเนินการเพื่อออกสมุดประจำตัวและการแก้ไขเพิ่มเติม</p>

พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕	ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p>มาตรา ๒๖/๓ ผู้ปฏิบัติงานในสาขาอาชีพ ตำแหน่งงาน หรือ ลักษณะงานที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๗ (๒) ต้องได้รับหนังสือรับรองความรู้ความสามารถตามมาตรา ๒๖/๑๐</p> <p>มาตรา ๒๖/๔ ให้มีศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน เป็นศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถกลาง</p> <p>(๒) องค์กรอาชีพหรือหน่วยงานของรัฐตามประเภทที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ที่ได้รับการรับรองจากนายทะเบียน ให้เป็นศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถ</p> <p>มาตรา ๒๖/๕ กรมพัฒนาฝีมือแรงงานในฐานะเป็นศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถกลาง มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ส่งเสริม สนับสนุน และจัดให้มีการประเมินและออกหนังสือรับรองความรู้ความสามารถ</p> <p>(๒) สำรวจ ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย รวบรวม และเก็บรักษา ข้อมูลเกี่ยวกับสาขาอาชีพ ตำแหน่งงาน หรือลักษณะงาน ที่มีอยู่ในสถานประกอบกิจการ</p> <p>(๓) ประสานงานกับหน่วยงานของรัฐ สถานประกอบกิจการของเอกชน หรือองค์กรอาชีพ เพื่อขอรับการสนับสนุนการดำเนินงานตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๔) ดำเนินการอื่นตามที่คณะกรรมการมอบหมาย</p>	<p>กำหนดให้มีการกำกับดูแลให้การประกอบอาชีพ ในบางสาขาอาชีพ ตำแหน่งงาน หรือลักษณะงาน ซึ่งต้องเป็นผู้ที่ผ่านการรับรองความรู้ความสามารถมาแล้ว</p> <p>กำหนดประเภทของศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถ</p> <p>กำหนดอำนาจหน้าที่ของกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ให้มีฐานะเป็นศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถกลาง เพื่อให้สามารถจัดให้มีการประเมินและออกหนังสือรับรองความรู้ความสามารถได้ทั่วประเทศ หรือในท้องที่ที่ยังไม่มี องค์กรอาชีพหรือหน่วยงานของรัฐตามประเภทที่ คณะกรรมการประกาศกำหนดให้เป็นศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถ</p>

พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕	ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p>มาตรา ๒๖/๖ ให้ศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถตาม มาตรา ๒๖/๔ (๒) มีอำนาจหน้าที่ในการจัดให้มีการประเมินและออก หนังสือรับรองความรู้ความสามารถ</p> <p>มาตรา ๒๖/๗ องค์กรอาชีพหรือหน่วยงานของรัฐ ที่ประสงค์จะเป็นศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถตามมาตรา ๒๖/๔ (๒) ให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียน</p> <p>การยื่นคำขอ การออกหนังสือรับรอง การขอต่ออายุ หนังสือรับรอง และการออกใบแทน หนังสือรับรองการเป็น ศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>มาตรา ๒๖/๘ หนังสือรับรองการเป็นศูนย์ประเมินความรู้ ความสามารถตามมาตรา ๒๖/๔ (๒) ให้มีอายุสองปีนับแต่วันที่ นายทะเบียนออกหนังสือรับรอง</p> <p>มาตรา ๒๖/๙ ศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถต้อง แสดงหนังสือรับรองการเป็นศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถไว้ใน สถานที่ทำการโดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย</p> <p>มาตรา ๒๖/๑๐ บุคคลที่ประสงค์จะขอหนังสือรับรอง ความรู้ความสามารถให้ยื่นคำขอต่อศูนย์ประเมินความรู้ ความสามารถกลางหรือศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถตามมาตรา ๒๖/๔ (๒)</p> <p>เมื่อศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถกลางหรือ ศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถตามมาตรา ๒๖/๔ (๒) ได้รับ คำขอแล้ว ให้ดำเนินการประเมินเพื่อออกหนังสือรับรองความรู้ ความสามารถ</p>	<p>กำหนดอำนาจหน้าที่ของศูนย์ประเมินความรู้ ความสามารถที่เป็นองค์กรอาชีพหรือหน่วยงานของรัฐ</p> <p>กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอ หนังสือรับรองการเป็นศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถ</p> <p>กำหนดอายุหนังสือรับรองการเป็นศูนย์ ประเมินความรู้ความสามารถ</p> <p>กำหนดให้แสดงหนังสือรับรองการเป็นศูนย์ ประเมินความรู้ความสามารถ เพื่อให้เกิดความสะดวก และง่ายต่อการตรวจสอบ</p> <p>กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการ ขอหนังสือรับรองความรู้ความสามารถ</p>

พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕	ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p>การยื่นคำขอ การประเมิน การออกหนังสือรับรองความรู้ความสามารถ อายุหนังสือรับรองความรู้ความสามารถ การออกใบแทนหนังสือรับรองความรู้ความสามารถ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด</p> <p>มาตรา ๒๖/๑๑ บุคคลที่ประสงค์จะขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประเมิน ให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียน เมื่อนายทะเบียนรับขึ้นทะเบียนแล้ว ให้ออกหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนพร้อมทั้งบัตรประจำตัวผู้ประเมินแก่บุคคลนั้นได้</p> <p>คุณสมบัติของผู้ประเมิน การยื่นคำขอขึ้นทะเบียน การออกหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียน และการออกใบแทนหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด</p> <p>แบบบัตรประจำตัวผู้ประเมิน ให้เป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการประกาศกำหนด</p> <p>ในกรณีที่บัตรประจำตัวผู้ประเมินชำรุดหรือสูญหาย ให้ผู้ประเมินยื่นคำขอรับบัตรประจำตัวผู้ประเมินต่อนายทะเบียน</p> <p>มาตรา ๒๖/๑๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ผู้ประเมินในศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถให้ผู้ประเมินได้รับค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายอื่นตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>ในกรณีที่ผู้ประเมินเป็นเจ้าของหน้าที่ของกรมพัฒนาฝีมือแรงงานและปฏิบัติหน้าที่ในศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถให้ได้รับค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายอื่นตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง</p>	<p>กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเป็นผู้ประเมิน</p> <p>กำหนดค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายเพื่อจูงใจบุคคลภายนอกให้เข้ามาเป็นผู้ประเมินในศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถกลาง และเพื่อให้เจ้าหน้าที่ของกรมพัฒนาฝีมือแรงงานซึ่งเป็นผู้ประเมินในศูนย์ได้รับค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายดังกล่าวด้วย</p>

พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕	ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p>มาตรา ๒๖/๑๓ ศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถกลางและศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถตามมาตรา ๒๖/๔ (๒) ที่เป็นหน่วยงานของรัฐอาจเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจากผู้ขอหนังสือรับรองความรู้ความสามารถได้ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>ศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถตามมาตรา ๒๖/๔ (๒) ที่เป็นองค์กรอาชีพอาจเรียกเก็บค่าบริการจากผู้ขอหนังสือรับรองความรู้ความสามารถได้ไม่เกินอัตราที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p> <p>มาตรา ๒๖/๑๔ เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้ศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถตามมาตรา ๒๖/๔ (๒) เก็บรักษาเอกสารและหลักฐานของผู้ยื่นคำขอหนังสือรับรองความรู้ความสามารถ และผลการพิจารณาของผู้ประเมินไว้ไม่น้อยกว่าสองปี</p> <p>มาตรา ๒๖/๑๕ ให้ศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถตามมาตรา ๒๖/๔ (๒) รายงานผลการดำเนินงานให้นายทะเบียนทราบตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด”</p>	<p>กำหนดให้ศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถที่เป็นหน่วยงานของรัฐสามารถเรียกเก็บค่าธรรมเนียมได้ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง และกำหนดให้องค์กรอาชีพซึ่งเป็นศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถสามารถเรียกเก็บค่าบริการได้</p> <p>กำหนดให้เก็บรักษาเอกสารและหลักฐานเพื่อใช้เป็นหลักฐานในการตรวจสอบการดำเนินงานของพนักงานเจ้าหน้าที่</p> <p>กำหนดให้ศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถซึ่งเป็นองค์กรอาชีพหรือหน่วยงานของรัฐต้องรายงานผลการดำเนินงานต่อนายทะเบียน</p>

พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕	ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๒๗ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่ง เรียกว่า “กองทุนพัฒนาฝีมือแรงงาน” ในกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นทุนหมุนเวียนสำหรับใช้จ่ายเกี่ยวกับการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน</p> <p>กองทุนประกอบด้วย</p> <p>(๑) เงินที่โอนมาจากเงินกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงาน ที่จัดตั้งขึ้นตามมติคณะรัฐมนตรีและดำเนินการบริหารกองทุนตามระเบียบกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมว่าด้วยกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๙</p> <p>(๒) เงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรให้</p> <p>(๓) เงินสมทบที่ผู้ประกอบการส่งเข้ากองทุน</p> <p>(๔) เงินและทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้กองทุน</p> <p>(๕) ดอกผลหรือผลประโยชน์ที่เกิดจากกองทุน</p> <p>(๖) เงินและทรัพย์สินที่ตกเป็นของกองทุน นอกจาก (๑) ถึง (๕) ที่กองทุนได้รับไม่ว่ากรณีใด</p> <p>เงินของกองทุนไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ</p> <p>การรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน และการบริหารกองทุน ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง</p> <p>ให้กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน เก็บรักษาเงินกองทุนและดำเนินการเบิกจ่ายเงินกองทุนตามพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๓/๑) ของมาตรา ๒๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕</p> <p>“(๓/๑) ค่าธรรมเนียมหรือค่าทดสอบที่จัดเก็บได้ตามพระราชบัญญัตินี้”</p>	<p>กำหนดที่มาเงินกองทุนเพิ่มเติม เพื่อให้ค่าธรรมเนียมหรือค่าทดสอบที่จัดเก็บนั้นตกเป็นของเงินกองทุน</p>

พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕	ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๒๘ เงินกองทุนให้ใช้จ่ายเพื่อกิจการดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ให้ผู้รับการฝึกกึ่งเต็มเพื่อใช้จ่ายเกี่ยวกับการเข้ารับการฝึกอบรมฝีมือแรงงานตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๒) ให้ผู้ดำเนินการฝึก ผู้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานและผู้ประกอบกิจการกึ่งเต็มเพื่อใช้จ่ายเกี่ยวกับการดำเนินการฝึกอบรมฝีมือแรงงานหรือการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๓) ช่วยเหลือหรืออุดหนุนกิจการใด ๆ ที่เกี่ยวกับการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด</p>	<p>มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๓/๑) และ (๓/๒) ของมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕</p> <p>“(๓/๑) ช่วยเหลือหรืออุดหนุนองค์กรอาชีพที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาฝีมือแรงงาน การจำแนกและกำหนดระดับความรู้ความสามารถของผู้ประกอบอาชีพ และการกำหนดช่วงอัตราค่าจ้างที่เหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถของผู้ประกอบอาชีพตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด</p> <p>(๓/๒) ช่วยเหลือหรืออุดหนุนการดำเนินงานของศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถกลางในการรับรองความรู้ความสามารถในกรณีที่ศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถตามมาตรา ๒๖/๔ (๒) มีจำนวนไม่เพียงพอต่อการรับรองความรู้ความสามารถ และช่วยเหลือหรืออุดหนุนการดำเนินงานของศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถตามมาตรา ๒๖/๔ (๒) ในการรับรองความรู้ความสามารถในสาขาอาชีพ</p>	<p>กำหนดกรอบการใช้จ่ายเงินกองทุนเพิ่มเติม เพื่อให้สามารถนำเงินกองทุนไปใช้ในการช่วยเหลือหรืออุดหนุนองค์กรอาชีพที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาฝีมือแรงงานและช่วยเหลือหรืออุดหนุนศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถได้</p>

พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕	ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>(๔) ใช้จ่ายในการบริหารกองทุน การให้กู้ยืมเงินกองทุน ให้เป็นไปตามระเบียบที่ คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง คณะกรรมการอาจจัดสรรเงินกองทุนไม่เกินร้อยละ ห้าของเงินกองทุนแต่ละปี เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหาร กองทุน</p> <p>มาตรา ๒๙ ให้ผู้ประกอบกิจการซึ่งประกอบ กิจการในประเภท ชนิด ขนาด และมีจำนวนลูกจ้าง รวมทั้งมี สัดส่วนของจำนวนผู้รับการฝึกกับจำนวนลูกจ้างทั้งหมด และ อยู่ในท้องที่ตามที่รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ ประกาศกำหนด ส่งเงินสมทบเข้ากองทุนตามอัตราที่กำหนดใน มาตรา ๓๐ เว้นแต่เป็นผู้ซึ่งจัดให้มีการฝึกอบรมฝีมือแรงงาน ตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๑ แล้ว</p>	<p>ตำแหน่งงานหรือลักษณะงาน ซึ่งจำเป็นต้องให้การส่งเสริมหรือ สนับสนุน เพื่อให้มีผู้ประกอบอาชีพเพียงพอต่อความต้องการ ด้านแรงงานหรือตามที่คณะกรรมการเห็นสมควรเพื่อประโยชน์ในการ พัฒนาฝีมือแรงงาน ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด”</p> <p>มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติ ส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๒๙ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ ประกาศกำหนดให้ผู้ประกอบกิจการซึ่งประกอบกิจการในประเภท ชนิด และท้องที่ใด ส่งเงินสมทบเข้ากองทุนตามอัตราที่กำหนดไว้ใน มาตรา ๓๐</p> <p>ผู้ประกอบกิจการรายใดตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ตามวรรคหนึ่งจัดให้มีการฝึกอบรมฝีมือแรงงานให้แก่ลูกจ้างของตน ตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๑ หรือมีลูกจ้างเข้ารับการทดสอบมาตรฐาน ฝีมือแรงงานแห่งชาติและผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน แห่งชาติตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๒ หรือมีลูกจ้างผู้ผ่านการ รับรองความรู้ความสามารถตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๒/๑ ผู้ประกอบ กิจการรายนั้นไม่ต้องส่งเงินสมทบเข้ากองทุนในปีนั้น ทั้งนี้ ตาม หลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด”</p>	<p>กำหนดกรณียกเว้นให้ผู้ประกอบกิจการ ไม่ต้องส่งเงินสมทบเข้ากองทุน แต่ให้เป็นไปตาม หลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด</p>

พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕	ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p style="text-align: center;">หมวด ๔ สิทธิและประโยชน์ของผู้ดำเนินการฝึก</p>	<p>มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๓๑ ผู้ประกอบกิจการรายใดไม่ส่งเงินสมทบภายในเวลาที่กำหนดหรือส่งเงินไม่ครบตามที่กำหนดในมาตรา ๒๙ ต้องจ่ายเงินเพิ่มในอัตราร้อยละหนึ่งจุดห้าต่อเดือนของเงินสมทบที่ยังไม่ได้นำส่งหรือของเงินสมทบที่ยังขาดอยู่นับแต่วันถัดจากวันที่ต้องนำส่งเงินสมทบ เศษของเดือนถ้าถึงสิบห้าวันให้นับเป็นหนึ่งเดือน ถ้าน้อยกว่านั้นให้ปัดทิ้ง</p> <p>หากอธิบดีได้ประเมินเงินสมทบหรือเงินเพิ่ม และได้มีคำสั่งให้ผู้มีหน้าที่ส่งเงินสมทบหรือเงินเพิ่มตามวรรคหนึ่ง ถ้าผู้มีหน้าที่ไม่ยอมชำระเงินดังกล่าว ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการบังคับทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับ</p> <p>หลักเกณฑ์และวิธีการในการประเมินเงินสมทบหรือเงินเพิ่มตามวรรคสองให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด”</p> <p>มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกชื่อของหมวด ๔ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p style="text-align: center;">“หมวด ๔ สิทธิและประโยชน์”</p> <p>มาตรา ๑๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๓/๑ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕</p>	<p style="text-align: center;">กำหนดให้สอดคล้องกับกรณีผู้ประกอบการที่ไม่ส่งเงินสมทบหรือเงินเพิ่มตามมาตรา ๒๙ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p style="text-align: center;">กำหนดให้แก้ไขชื่อหมวด ๔ ให้ครอบคลุมและเหมาะสมยิ่งขึ้น</p>

พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕	ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p>“มาตรา ๓๓/๑ ให้ผู้ประกอบการซึ่งจ้างงานผู้ได้รับหนังสือรับรองความรู้ความสามารถตามจำนวนที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ได้รับสิทธิและประโยชน์ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) สิทธิที่จะได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้เป็นกรณีพิเศษ สำหรับเงินได้ของผู้ประกอบการเป็นจำนวนร้อยละของค่าจ้างผู้ได้รับหนังสือรับรองความรู้ความสามารถตามมาตรา ๒๖/๓ ที่ได้จ่ายในช่วงอัตราค่าจ้างตามมาตรา ๓๔ (๕) ทั้งนี้ โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาตามประมวลรัษฎากร</p> <p>(๒) ประโยชน์ที่จะได้รับคำปรึกษาแนะนำจากกรมพัฒนาฝีมือแรงงานเกี่ยวกับกระบวนการวิเคราะห์ตำแหน่งงานหรือการบริหารค่าจ้างและค่าตอบแทน</p> <p>(๓) ประโยชน์ที่จะได้รับการพิจารณาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายที่แสดงให้เห็นว่าเป็นผู้ประกอบการซึ่งจ้างงานผู้ได้รับหนังสือรับรองความรู้ความสามารถ ทั้งนี้ แบบของเครื่องหมาย หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการอนุญาตและการใช้เครื่องหมาย ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด</p> <p>(๔) สิทธิและประโยชน์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”</p>	<p>กำหนดให้ผู้ประกอบการซึ่งจ้างงานผู้ได้รับหนังสือรับรองความรู้ความสามารถได้รับสิทธิประโยชน์ เพื่อเป็นการจูงใจให้จ้างผู้ที่ได้ผ่านการรับรองความรู้ความสามารถให้เข้าทำงานมากขึ้น</p>

พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕	ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๓๘ ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงแรงงาน เป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม ผู้แทนสำนักงานประมาณ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ผู้แทนการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ผู้แทนสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ผู้แทนสมาคมธนาคารไทย และผู้แทนสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเป็นกรรมการ และกรรมการอื่นจำนวนสี่คนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิสองคน จากผู้แทนฝ่ายนายจ้างหนึ่งคนและจากผู้แทนฝ่ายลูกจ้างอีกหนึ่งคน และให้อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน เป็นกรรมการและเลขานุการ</p> <p>คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการในกรมพัฒนาฝีมือแรงงานเป็นผู้ช่วยเลขานุการ</p> <p>กรรมการซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีประสบการณ์ทางการพัฒนาฝีมือแรงงานมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปี</p> <p>กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในระเบียบกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม</p>	<p>มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ และมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๓๘ ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงแรงงาน เป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ผู้แทนกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม ผู้แทนสำนักงานประมาณ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ผู้แทนสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ผู้แทนสมาคมธนาคารไทย และผู้แทนสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เป็นกรรมการ และกรรมการอื่นจำนวนหกคนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิสองคน จากผู้แทนองค์กรอาชีพสองคน จากผู้แทนฝ่ายนายจ้างหนึ่งคน และจากผู้แทนฝ่ายลูกจ้างอีกหนึ่งคน</p> <p>ให้อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงานเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการในกรมพัฒนาฝีมือแรงงานเป็นผู้ช่วยเลขานุการ</p> <p>กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีประสบการณ์ทางการพัฒนาฝีมือแรงงานมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปี</p> <p>กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนองค์กรอาชีพ ผู้แทนฝ่ายนายจ้าง และผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในระเบียบกระทรวงแรงงาน</p>	<p>กำหนดให้แก่ของค์ประกอบของคณะกรรมการ และจำนวนคณะกรรมการ เพื่อเกิดความเหมาะสมยิ่งขึ้น</p>

พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕	ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๓๙ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีในการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการพัฒนาฝีมือแรงงานและกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงาน</p> <p>(๒) เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่รัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๓) ออกระเบียบหรือประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๔) จัดทำมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติในสาขาอาชีพต่าง ๆ ตามมาตรา ๒๒</p> <p>(๕) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน</p> <p>(๖) ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการใช้ผู้ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานเป็นผู้ปฏิบัติงานในสาขาอาชีพตามประเภท ขนาด และลักษณะงานตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด</p> <p>(๗) ส่งเสริมให้มีการจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมฝีมือแรงงานและศูนย์ทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน</p> <p>(๘) ส่งเสริมให้มีการแข่งขันฝีมือแรงงาน</p> <p>(๙) ส่งเสริมให้มีการประสานงานระหว่างภาครัฐและเอกชนในการพัฒนาฝีมือแรงงานและการใช้ทรัพยากรร่วมกัน</p> <p>(๑๐) ติดตามผลการพัฒนาฝีมือแรงงาน</p>	<p>มาตรา ๓๙ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีในการกำหนดนโยบาย แผนงาน และมาตรการเกี่ยวกับการพัฒนาฝีมือแรงงาน การรับรองความรู้ความสามารถ และกองทุน</p> <p>(๒) เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่รัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๓) ออกระเบียบหรือประกาศตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๔) จัดทำมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติในสาขาอาชีพต่าง ๆ ตามมาตรา ๒๒ ทั้งนี้ ในกรณีที่มาตรฐานฝีมือแรงงานใดมีการกำหนดไว้โดยกฎหมายหรือเป็นมาตรฐานฝีมือแรงงานสากลที่ใช้กันโดยทั่วไปอยู่แล้ว ให้จัดทำมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติให้เป็นไปในลักษณะเช่นเดียวกันนั้น</p> <p>(๕) จำแนกและกำหนดระดับความรู้ความสามารถของผู้ประกอบอาชีพ และกำหนดช่วงอัตราค่าจ้างที่เหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถในแต่ละสาขาอาชีพ เพื่อประโยชน์ในการใช้เป็นแนวทางในการบริหารค่าจ้างและค่าตอบแทนตามความรู้ความสามารถ</p> <p>(๖) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานและการรับรองความรู้ความสามารถ</p> <p>(๗) ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการจ้างผู้ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานหรือผู้ผ่านการรับรองความรู้ความสามารถเป็นผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบการ</p> <p>(๘) ส่งเสริมให้มีการจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมฝีมือแรงงาน ศูนย์ทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน และศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถตามมาตรา ๒๖/๔ (๒)</p>	<p>กำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจครอบคลุมในเรื่องการรับรองความรู้ความสามารถ เพื่อให้สอดคล้องกับการเพิ่มความเข้มงวด ๒/๑</p>

พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕	ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>(๑๑) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งเพิกถอนการเป็นผู้ดำเนินการฝึกตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง และคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเป็นผู้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานตามมาตรา ๔๙ วรรคสอง</p> <p>(๑๒) ปฏิบัติการอื่นตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ</p> <p>(๑๓) ปฏิบัติการตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย</p> <p>มาตรา ๔๐ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปีกรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะแต่งตั้งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้</p>	<p>(๙) ส่งเสริมให้มีการแข่งขันฝีมือแรงงาน</p> <p>(๑๐) ส่งเสริมให้มีการประสานงานระหว่างภาครัฐและเอกชนในการพัฒนาฝีมือแรงงานและการใช้ทรัพยากรร่วมกัน</p> <p>(๑๑) ส่งเสริมการดำเนินการประเมินและการรับรองความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพ</p> <p>(๑๒) ส่งเสริมให้มีการจัดตั้งองค์การอาชีพและการมีส่วนร่วมในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๑๓) ติดตามผลการพัฒนาฝีมือแรงงาน การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน การรับรองความรู้ความสามารถ และการดำเนินงานของกองทุน</p> <p>(๑๔) พิจารณาและวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๑๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ หรือตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย</p> <p>มาตรา ๔๐ ให้กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี</p> <p>เมื่อครบกำหนดตามวาระในวาระหนึ่ง หากยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่</p> <p>กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระในวาระหนึ่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะแต่งตั้งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้”</p>	<p>กำหนดให้คณะกรรมการชุดเดิมสามารถปฏิบัติงานต่อไปได้อย่างต่อเนื่องจนกว่าจะมีคณะกรรมการชุดใหม่เข้ารับหน้าที่ต่อไป</p>

พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕	ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๔๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) มีหนังสือเรียกผู้ดำเนินการฝึก ครูฝึก ผู้รับการฝึก ผู้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน ผู้ทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน ผู้ประกอบกิจการหรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องมาให้ ถ้อยคำหรือออกคำสั่งให้บุคคลดังกล่าวส่งเอกสารหรือหลักฐานอื่นใดมาประกอบการพิจารณา</p> <p>(๒) เข้าไปในสถานที่ฝึก ศูนย์ฝึกอบรมฝีมือแรงงาน ศูนย์ทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานหรือสถานประกอบการ ในระหว่างเวลาทำการเพื่อตรวจตราและให้คำแนะนำ ต่อผู้ดำเนินการฝึก ผู้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน หรือผู้ประกอบกิจการ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>มาตรา ๔๖ ในการปฏิบัติหน้าที่ของนายทะเบียน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๔๕ (๒) ให้ผู้ดำเนินการฝึก ผู้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน หรือผู้ประกอบกิจการ ตลอดจนบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องหรืออยู่ในสถานที่นั้น อำนวยความสะดวกตามสมควร</p>	<p>มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๔๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) มีหนังสือเรียกผู้ดำเนินการฝึก ครูฝึก ผู้รับการฝึก ผู้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน ผู้ทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน ผู้ประกอบกิจการ ผู้ได้รับหนังสือรับรองการเป็นศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถ ผู้ประเมิน ผู้ขอรับการประเมิน ผู้ปฏิบัติงานในศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถ หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ หรือออกคำสั่งให้บุคคลดังกล่าวส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องมาเพื่อประกอบการพิจารณา</p> <p>(๒) เข้าไปในสถานที่ฝึก ศูนย์ฝึกอบรมฝีมือแรงงาน ศูนย์ทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน สถานประกอบการ หรือศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถ ในระหว่างเวลาทำการ เพื่อตรวจตราและให้คำแนะนำต่อผู้ดำเนินการฝึก ผู้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน ผู้ประกอบกิจการ ผู้ประเมิน ผู้ปฏิบัติงานในศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถ หรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>มาตรา ๔๖ ในการปฏิบัติหน้าที่ของนายทะเบียน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๔๕ (๒) ให้ผู้ดำเนินการฝึก ผู้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน ผู้ประกอบกิจการ ผู้ประเมิน ผู้ปฏิบัติงานในศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถ หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องหรืออยู่ในสถานที่นั้น อำนวยความสะดวกตามสมควร”</p>	<p>กำหนดให้อำนาจนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่สามารถเรียกผู้ที่เกี่ยวข้องกับศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถมาให้ถ้อยคำ มีคำสั่งให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานมาเพื่อประกอบการพิจารณา และให้สามารถเข้าไปในศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถ เพื่อตรวจตราและให้คำแนะนำได้</p> <p>กำหนดให้ผู้ประเมินหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถต้องอำนวยความสะดวกให้แก่ นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่</p>

พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕	ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p style="text-align: center;">หมวด ๗</p> <p>การเพิกถอนการเป็นผู้ดำเนินการฝึก การพักใช้ และการเพิกถอนใบอนุญาต</p>	<p>มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกชื่อของหมวด ๗ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p style="text-align: center;">“หมวด ๗</p> <p>การเพิกถอนการเป็นผู้ดำเนินการฝึก การพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาต การเพิกถอนหนังสือรับรองและการอนุญาตให้ใช้เครื่องหมาย”</p> <p>มาตรา ๑๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๙/๑ มาตรา ๔๙/๒ มาตรา ๔๙/๓ มาตรา ๔๙/๔ และมาตรา ๔๙/๕ ในหมวด ๗ การเพิกถอนการเป็นผู้ดำเนินการฝึก การพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาต การเพิกถอนหนังสือรับรองและการอนุญาตให้ใช้เครื่องหมาย แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕</p> <p>“มาตรา ๔๙/๑ ในกรณีที่ปรากฏก่อนนายทะเบียนว่า ศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถหรือผู้ประเมินปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ และการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัตินั้น สามารถแก้ไขให้ถูกต้องได้ ให้นายทะเบียนมีคำสั่งเป็นหนังสือให้ปฏิบัติให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด</p> <p>ในกรณีที่นายทะเบียนมีคำสั่งตามวรรคหนึ่ง หากศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถหรือผู้ประเมินไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องหรือไม่แก้ไขให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถหรือผู้ประเมินหยุดการดำเนินการ จนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้องหรือแก้ไขให้ถูกต้อง</p> <p>ในระหว่างถูกสั่งให้หยุดการดำเนินการ ห้ามศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถหรือผู้ประเมินดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับการรับรองความรู้ความสามารถ</p>	<p>กำหนดให้แก้ไขชื่อหมวด ๗ ให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมกรณีการรับรองความรู้ความสามารถ เพื่อให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น</p> <p>กำหนดให้นายทะเบียนมีอำนาจออกคำสั่งให้ปฏิบัติการให้ถูกต้องหรือหยุดดำเนินการในกรณีที่ศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถหรือผู้ประเมินปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติการให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้</p>

พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕	ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p>มาตรา ๔๙/๒ ในกรณีที่ปรากฏต่อนายทะเบียนว่า ศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถหรือผู้ประเมินปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ และการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัตินั้นไม่สามารถแก้ไขให้ถูกต้องได้ ให้นายทะเบียนมีคำสั่ง เพิกถอนหนังสือรับรองการเป็นศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถหรือ หนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประเมิน</p> <p>มาตรา ๔๙/๓ คำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๔๙/๑ และมาตรา ๔๙/๒ ให้ทำเป็นหนังสือ และแจ้งคำสั่งให้ศูนย์ประเมิน ความรู้ความสามารถหรือผู้ประเมินนั้นทราบ และให้นำบทบัญญัติ มาตรา ๔๘ วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p> <p>มาตรา ๔๙/๔ ในกรณีที่พบว่าสถานประกอบกิจการ ที่ได้รับอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายตามมาตรา ๓๓/๑ (๓) มีการจ้างงาน ผู้ได้รับหนังสือรับรองความรู้ความสามารถน้อยกว่าจำนวนที่ คณะกรรมการประกาศกำหนด ให้นายทะเบียนออกคำสั่งเป็นหนังสือ ให้ปฏิบัติให้ถูกต้องหรือแก้ไขให้ถูกต้องภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับคำสั่ง หากสถานประกอบกิจการไม่ดำเนินการให้ถูกต้อง ให้นายทะเบียนออกคำสั่งเพิกถอนการอนุญาตให้ใช้เครื่องหมาย</p> <p>มาตรา ๔๙/๕ ในกรณีที่การออกหนังสือรับรองความรู้ ความสามารถไม่ถูกต้องหรือไม่เป็นไปตามมาตรา ๒๖/๑๐ ให้นายทะเบียนมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนหนังสือรับรองความรู้ ความสามารถนั้นได้”</p>	<p>กำหนดให้นายทะเบียนมีอำนาจในการเพิกถอน การเป็นศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถหรือเป็น ผู้ประเมิน</p> <p>กำหนดวิธีการจัดทำคำสั่งและการแจ้งคำสั่ง ของนายทะเบียนเป็นหนังสือ และให้แจ้งศูนย์ประเมิน ความรู้ความสามารถหรือผู้ประเมินทราบ</p> <p>กำหนดให้นายทะเบียนมีอำนาจในการ เพิกถอนการอนุญาตให้ใช้เครื่องหมาย</p> <p>กำหนดให้นายทะเบียนมีอำนาจในการ เพิกถอนหนังสือรับรองความรู้ความสามารถ</p>

พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕	ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๕๓ ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๕ หรือมาตรา ๔๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท</p>	<p>มาตรา ๑๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๑/๑ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕</p> <p>“มาตรา ๕๑/๑ ศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถตามมาตรา ๒๖/๔ (๒) ผู้ประเมิน สถานประกอบกิจการ หรือผู้ได้รับหนังสือรับรองความรู้ความสามารถ ซึ่งได้รับคำสั่งตามมาตรา ๔๙/๑ มาตรา ๔๙/๒ มาตรา ๔๙/๓ มาตรา ๔๙/๔ หรือมาตรา ๔๙/๕ มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนต่อคณะกรรมการภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง และให้คณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่รับอุทธรณ์ และแจ้งผลการวินิจฉัยอุทธรณ์ให้ผู้อุทธรณ์ทราบโดยไม่ชักช้า</p> <p>คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด”</p> <p>มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๕๓ ผู้ใดกระทำการเป็นผู้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานโดยมิได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือดำเนินการฝ่าฝืนมาตรา ๔๙ วรรคสี่ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหกหมื่นบาท”</p>	<p>กำหนดให้ผู้ได้รับคำสั่งมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนต่อคณะกรรมการได้</p> <p>กำหนดบทลงโทษผู้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานที่ไม่มีใบอนุญาตหรืออยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้หรือถูกเพิกถอนใบอนุญาตโดยจัดลำดับบทกำหนดโทษเสียใหม่ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น</p>

พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕	ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p>มาตรา ๑๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๓/๑ มาตรา ๕๓/๒ มาตรา ๕๓/๓ มาตรา ๕๓/๔ มาตรา ๕๓/๕ มาตรา ๕๓/๖ และมาตรา ๕๓/๗ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕</p> <p>“มาตรา ๕๓/๑ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๖/๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท</p> <p>มาตรา ๕๓/๒ ผู้ใดจ้างงานผู้ที่ไม่มียี่ห้อรับรองความรู้ความสามารถตามมาตรา ๒๖/๓ ทำงานในสถานประกอบกิจการในสาขาอาชีพ ตำแหน่งงาน หรือลักษณะงาน ที่อาจเป็นอันตรายต่อสาธารณะหรือต้องใช้ผู้มีความรู้ความสามารถตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๗ (๒) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามหมื่นบาท</p> <p>มาตรา ๕๓/๓ ผู้ใดดำเนินการเป็นศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถตามมาตรา ๒๖/๔ (๒) หรือเป็นผู้ประเมินโดยมิได้รับหนังสือรับรองจากนายทะเบียนตามมาตรา ๒๖/๗ หรือมาตรา ๒๖/๑๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหกหมื่นบาท</p> <p>มาตรา ๕๓/๔ ผู้ใดใช้เครื่องหมายตามมาตรา ๓๓/๑ (๓) โดยมิได้รับอนุญาต ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท</p> <p>มาตรา ๕๓/๕ ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๕ หรือมาตรา ๔๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท</p> <p>มาตรา ๕๓/๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๙/๑ วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท</p>	<p>กำหนดบทลงโทษผู้ประกอบการอาชีพที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๗ (๒) ที่ไม่มีหนังสือรับรองความรู้ความสามารถ</p> <p>กำหนดบทลงโทษสถานประกอบกิจการที่จ้างงานผู้ที่ไม่มียี่ห้อรับรองความรู้ความสามารถเข้าทำงานที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๗ (๒)</p> <p>กำหนดบทลงโทษผู้ดำเนินการเป็นศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถหรือเป็นผู้ประเมินโดยมิได้รับหนังสือรับรองความรู้ความสามารถ</p> <p>กำหนดบทลงโทษผู้ใช้เครื่องหมายโดยมิได้รับอนุญาตตามมาตรา ๓๓/๑</p> <p>เป็นบทกำหนดโทษตามความในมาตรา ๕๓ เดิมแต่นำมาจัดลำดับในบทกำหนดโทษเสียใหม่</p> <p>กำหนดบทลงโทษศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถหรือผู้ประเมินที่ดำเนินการเกี่ยวกับการรับรองความรู้ความสามารถในระหว่างที่ถูกสั่งให้หยุดดำเนินการ</p>

พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕	ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p>มาตรา ๕๓/๗ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนมีอำนาจเปรียบเทียบได้”</p> <p>มาตรา ๒๐ ให้คณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งมีอยู่ใน วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการส่งเสริม การพัฒนาฝีมือแรงงานตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือ แรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อน จนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานตาม พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งแก้ไข เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้</p> <p>มาตรา ๒๑ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานรักษาการ ตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ</p> <p>..... นายกรัฐมนตรี</p>	<p>กำหนดให้นายทะเบียนมีอำนาจเปรียบเทียบ ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ได้</p> <p>กำหนดบทเฉพาะกาลเกี่ยวกับการดำเนินการ ของคณะกรรมการฯ ไปพลางก่อนที่จะมีคณะกรรมการฯ ชุดใหม่</p> <p>กำหนดให้มีรัฐมนตรีรักษาการ เนื่องจาก พระราชบัญญัตินี้มีกรณีต้องดำเนินการให้เป็นไป ตามบทบัญญัติที่ได้แก้ไขเพิ่มเติม</p>

พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕	ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. อัตราค่าธรรมเนียม	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p>(๑) สมุดประจำตัว เล่มละ ๑๐๐ บาท</p> <p>(๒) การบันทึกข้อมูลในสมุดประจำตัว รายการละ ๕๐ บาท แต่รวมกันไม่เกิน</p> <p>(๓) การขึ้นทะเบียนเป็นศูนย์ประเมิน ความรู้ความสามารถตาม มาตรา ๒๖/๔ (๒) ครั้งละ ๕๐๐ บาท</p> <p>(๔) หนังสือรับรองการเป็นศูนย์ ประเมินความรู้ความสามารถ ตามมาตรา ๒๖/๔ (๒) ครั้งละ ๒,๐๐๐ บาท</p> <p>(๕) การต่ออายุหนังสือรับรอง การเป็นศูนย์ประเมินความรู้ ความสามารถตามมาตรา ๒๖/๔ (๒) ฉบับละ ๑๐,๐๐๐ บาท</p> <p>(๖) ใบแทนหนังสือรับรองการเป็น ศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถ ตามมาตรา ๒๖/๔ (๒) ฉบับละ ๕๐๐ บาท</p> <p>(๗) หนังสือรับรองความรู้ความสามารถ ฉบับละ ๕,๐๐๐ บาท</p> <p>(๘) ใบแทนหนังสือรับรองความรู้ ความสามารถ ฉบับละ ๑๐๐ บาท</p>	<p>กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมท้าย พระราชบัญญัติขึ้น เพื่อใช้เป็นกรอบในการดำเนินการ ให้แก่เจ้าหน้าที่ในการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมให้ ไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้</p>

พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕	ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p>(๙) หนังสือรับรองการขึ้นทะเบียน ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท เป็นผู้ประเมิน</p> <p>(๑๐) ใบแทนหนังสือรับรองการ ฉบับละ ๑๐๐ บาท ขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประเมิน</p> <p>(๑๑) บัตรประจำตัวผู้ประเมิน ฉบับละ ๑๐๐ บาท</p> <p>(๑๒) การอนุญาตให้ใช้เครื่องหมาย ครั้งละ ๕,๐๐๐ บาท ตามมาตรา ๓๓/๑ (๓)</p> <p>ในการออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมจะกำหนดอัตรา ค่าธรรมเนียมให้แตกต่างกัน โดยคำนึงถึงสาขาอาชีพ ตำแหน่งงาน หรือลักษณะงานก็ได้</p>	

ส่วนที่ ๓

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่..) พ.ศ.

ความเป็นมาและความคืบหน้า ของร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่..) พ.ศ.*

๑. ความเป็นมา

๑.๑ กระทรวงแรงงานมีหนังสือ ที่ ๐๔๑๑/๓๓๖๙ ลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๖ ส่งร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เพื่อสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีนำเข้าสู่ที่ประชุมคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติหลักการและส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา

๑.๒ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีมีหนังสือ ที่ นร ๐๕๐๓/๑๒๕๙๙ ลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๖ แจ้งว่ากระทรวงการคลัง สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน) ได้เสนอความเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี และรองนายกรัฐมนตรี (ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง) สั่งและปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรี พิจารณาเห็นควรมอบหมายให้กระทรวงแรงงานรับร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไปพิจารณาทบทวน

๑.๓ กรมพัฒนาฝีมือแรงงานได้พิจารณาทบทวนร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. แล้ว เห็นว่าไม่มีความขัดแย้งกับวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ในการดำเนินงานของสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน) รวมถึงไม่มีความขัดแย้งในเนื้อหาสาระของกฎหมายแต่อย่างใด เห็นควรยืนยันร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๑.๔ กรมพัฒนาฝีมือแรงงานมีหนังสือ ที่ รง ๐๔๑๑/๑๑๐๗๑ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ถึงปลัดกระทรวงแรงงานเพื่อโปรดนำเรียนรัฐมนตรีลงนามในหนังสือถึงเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ยืนยันร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติหลักการและส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา

๑.๕ กรมพัฒนาฝีมือแรงงานได้เข้าชี้แจงข้อมูลตามข้อสังเกตของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ต่อที่ประชุมคณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ ๒ (ฝ่ายสังคมและกฎหมาย) ซึ่งมีรองนายกรัฐมนตรี (นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา) เป็นประธานกรรมการ ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๖ เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๖ โดยคณะกรรมการกลั่นกรองฯ มีมติอนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามที่กระทรวงแรงงานเสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา โดยให้ความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน) ไปประกอบการตรวจพิจารณาด้วย

* ที่มา : กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน

๒. ความคืบหน้า

๒.๑ คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ตามมติคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง เสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ ๒ (ฝ่ายสังคมและกฎหมาย) และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา โดยให้ความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน) ไปประกอบการตรวจพิจารณาด้วย

๒.๒ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มีหนังสือ ที่ นร ๐๙๑๐/๕๕ ลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๗ แจ้งว่าคณะรักษาความสงบแห่งชาติได้มีมติเห็นชอบให้นำร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่..) พ.ศ. เสนอให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาในวาระแรก โดยให้ใช้ร่างพระราชบัญญัติที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาแล้ว และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่..) พ.ศ. เสร็จแล้วตามเรื่องเสร็จที่ ๗๐๒/๒๕๕๗

เรื่องเสร็จที่ ๗๐๒/๒๕๕๗

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ประกอบร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือ ที่ นร ๐๕๐๓/๒๖๘๔๘ ลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๖ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ อนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามที่กระทรวงแรงงานเสนอและให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาโดยให้ความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน) ไปประกอบการพิจารณาด้วย แล้วส่งให้คณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาก่อนเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้เสนอให้คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๙) พิจารณา โดยมีผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงานงบประมาณและสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ) ผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมบัญชีกลาง) ผู้แทนกระทรวงแรงงาน (สำนักงานปลัดกระทรวงและกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน) และผู้แทนสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน) เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียดและสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาจึงเห็นควรจัดทำบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาประกอบร่างพระราชบัญญัติ ดังต่อไปนี้

๑. หลักการของร่างพระราชบัญญัติที่กระทรวงแรงงานเสนอ

ร่างพระราชบัญญัติที่กระทรวงแรงงานเสนอมีสาระสำคัญเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๕ ดังต่อไปนี้

๑.๑ ให้มีระบบการรับรองความสามารถในสาขาอาชีพหรือตำแหน่งงานที่อาจเป็นอันตรายต่อสาธารณะหรือต้องใช้ผู้มีความรู้ความชำนาญเฉพาะ ซึ่งต้องดำเนินการโดยผู้ได้รับหนังสือรับรองความสามารถ

๑.๒ กำหนดให้มีศูนย์ประเมินความสามารถทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ทำหน้าที่ประเมินและออกหนังสือรับรองความสามารถ

๑.๓ กำหนดบทบัญญัติอื่น ๆ ให้มีความสอดคล้องกัน ได้แก่ บทนิยาม บทบัญญัติเกี่ยวกับกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงาน คณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน นายทะเบียน และเจ้าหน้าที่ เพิกถอนการบังคับใช้ใบอนุญาต การอุทธรณ์ และบทกำหนดโทษ

๒. ข้อสังเกตและความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๒.๑ กระทรวงการคลังเห็นชอบในหลักการร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยให้คงข้อความในมาตรา ๗ วรรคสอง ที่กำหนดให้กองทุนฯ ประกอบด้วย เงินที่โอนมาจากกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงานที่จัดตั้งขึ้นตามมติคณะรัฐมนตรี และดำเนินการบริหารกองทุนตามระเบียบกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ว่าด้วยกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๙ เพื่อแสดงถึงแหล่งที่มาของกองทุนฯ

๒.๒ สำนักงานงบประมาณเห็นชอบในหลักการร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยเห็นควรให้เพิ่มเติมบทบัญญัติในเรื่องการติดตามและการประเมินผลการดำเนินการของการใช้จ่ายงบประมาณของกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงาน เพื่อให้การใช้จ่ายงบประมาณของแผ่นดินเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

๓.สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติที่ผ่านการตรวจพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๙) ได้ตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. แล้ว สรุปผลการพิจารณาได้ดังนี้

๓.๑ แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “การพัฒนาฝีมือแรงงาน” เพื่อให้สอดคล้องและครอบคลุมการรับรองความรู้ความสามารถซึ่งได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมในครั้งนี้ (ร่างมาตรา ๓)

๓.๒ แก้ไขถ้อยคำบทนิยามคำว่า “การรับรองความสามารถ” เป็น “การรับรองความรู้ความสามารถ” และ “หนังสือรับรองความสามารถ” เป็น “หนังสือรับรองความรู้ความสามารถ” เพื่อให้สอดคล้องกับการใช้ถ้อยคำในบทนิยาม “การพัฒนาฝีมือแรงงาน” ตลอดจนเพิ่มบทนิยามคำว่า “สมุดประจำตัว” “การประเมิน” “ผู้ประเมิน” “การรับรองความรู้ความสามารถ” “หนังสือรับรองความรู้ความสามารถ” และ “องค์กรอาชีพ” เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมในร่างฯ นี้ (ร่างมาตรา ๔)

๓.๓ แก้ไขอำนาจของรัฐมนตรีในมาตรา ๗ (๒) จากเดิม เป็น “ (๒) กำหนดสาขาอาชีพ ตำแหน่งงานหรือลักษณะงาน ที่อาจเป็นอันตรายต่อสาธารณะหรือต้องใช้ผู้มีความรู้ความสามารถ....” เพื่อให้ครอบคลุมการกำหนดการประกอบอาชีพต่าง ๆ (ร่างมาตรา ๕)

๓.๔ ตัดการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕ ออก เนื่องจากบทบัญญัติมาตรา ๑๕ สามารถใช้บังคับได้ตามจุดมุ่งหมายที่ประสงค์แล้ว (ร่างมาตรา ๕ เดิม)

๓.๕ แก้ไขร่างมาตรา ๖ (เพิ่มหมวด ๒/๑ การรับรองความรู้ความสามารถ มาตรา ๒๖/๑ ถึงมาตรา ๒๖/๑๓) จากเดิม โดยแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในหมวด ๒/๑ การรับรองความรู้ความสามารถ เป็น มาตรา ๒๖/๑ ถึงมาตรา ๒๖/๑๕ โดยจัดเรียงลำดับมาตรา พร้อมทั้งแก้ไขความและถ้อยคำในหมวดดังกล่าว เพื่อให้ถูกต้องและเหมาะสมยิ่งขึ้น ดังนี้ (ร่างมาตรา ๖)

(๑) กำหนดให้บุคคลที่ประสงค์จะขอมีสมุดประจำตัวหรือให้บันทึกข้อมูลเพิ่มเติมในสมุดประจำตัวได้ (มาตรา ๒๖/๑)

(๒) แก้ไขความให้เหมาะสมยิ่งขึ้น และเพิ่มความในวรรคสอง กรณีการแก้ไขข้อมูลในสมุดประจำตัวที่เปลี่ยนแปลงไปหรือให้ตรงกับความเป็นจริง เพื่อให้ถูกต้อง (มาตรา ๒๖/๒)

(๓) แก้ไขความให้กระชับและชัดเจนยิ่งขึ้น (มาตรา ๒๖/๓)

(๔) กำหนดประเภทศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถ เพื่อให้เกิดความชัดเจนยิ่งขึ้น และแก้ไขความในส่วนอื่นที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกับการกำหนดให้มีศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถ (มาตรา ๒๖/๔)

(๕) กำหนดอำนาจหน้าที่กรมพัฒนาฝีมือแรงงานในฐานะเป็นศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถ (มาตรา ๒๖/๕)

(๖) กำหนดอำนาจหน้าที่ขององค์กรอาชีพหรือหน่วยงานของรัฐที่เป็นศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถให้มีอำนาจจัดให้มีการประเมินและออกหนังสือรับรองความรู้

ความสามารถ และการยื่นคำขอเป็นศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถได้ (มาตรา ๒๖/๖ และมาตรา ๒๖/๗)

(๗) กำหนดอายุหนังสือรับรองการเป็นศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถ และให้ศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถต้องแสดงหนังสือรับรองดังกล่าวโดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย (มาตรา ๒๖/๘ และมาตรา ๒๖/๙)

(๘) กำหนดกรณีการยื่นคำขอหนังสือรับรองความรู้ความสามารถ โดยเพิ่มกรณีการออกไปแทนหนังสือในวรรคสาม (มาตรา ๒๖/๑๐)

(๙) กำหนดให้บุคคลยื่นคำขอเป็นผู้ประเมิน และกำหนดให้มีบัตรประจำตัวผู้ประเมินในวรรคหนึ่งตอนท้าย เพื่อให้สอดคล้องกับการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ และให้เพิ่มความในวรรคสามและวรรคสี่ เกี่ยวกับบัตรประจำตัว (มาตรา ๒๖/๑๑)

(๑๐) กำหนดให้ผู้ประเมินได้รับค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ในศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถกลาง โดยแยกเป็นสองกรณี คือ วรรคหนึ่ง เป็นกรณีบุคคลทั่วไปเป็นผู้ประเมิน ส่วนวรรคสอง เป็นกรณีเจ้าหน้าที่ของกรมพัฒนาฝีมือแรงงานเป็นผู้ประเมิน (มาตรา ๒๖/๑๒)

(๑๑) กำหนดให้ศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถกลางและศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถเรียกเก็บค่าธรรมเนียมได้ ส่วนกรณีค่าบริการกำหนดให้เฉพาะศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถเท่านั้นที่เรียกเก็บได้ โดยตัดวรรคสองของมาตรา ๒๖/๑๐ เดิมออก แล้วนำไปกำหนดไว้ท้ายอัตราค่าธรรมเนียม เพื่อเป็นแนวทางในการพิจารณากำหนดอัตราค่าธรรมเนียมให้เหมาะสม และให้นำมาตรา ๒๖/๑๑ เดิม มากำหนดไว้เป็นวรรคสองแทน (มาตรา ๒๖/๑๓)

(๑๒) กำหนดให้ศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถเก็บรักษาเอกสารและหลักฐาน ตลอดจนรายงานผลการดำเนินงาน (มาตรา ๒๖/๑๔ และมาตรา ๒๖/๑๕)

๓.๖ แก้ไขให้ค่าธรรมเนียมหรือค่าทดสอบที่จัดเก็บได้เป็นส่วนหนึ่งของเงินกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงาน โดยกำหนดเป็นความใน (๓/๑) ในมาตรา ๒๗ วรรคสอง (ร่างมาตรา ๗)

๓.๗ แก้ไขโดยยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง เป็นการเพิ่มความใน (๓/๑) และ (๓/๒) แทน เพื่อแยกกรณีการอุดหนุนองค์กรอาชีพและศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถ (ร่างมาตรา ๘)

๓.๘ แก้ไขความในวรรคหนึ่งและวรรคสองของมาตรา ๒๙ โดยให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๙)

๓.๙ แก้ไขชื่อหมวดสี่เป็น "สิทธิและประโยชน์" (ร่างมาตรา ๑๑)

๓.๑๐ แก้ไขความใน (๑) ของมาตรา ๓๓/๑ จาก "...เป็นจำนวนร้อยละของค่าจ้างผู้ได้รับหนังสือรับรองความสามารถที่ได้จ่ายในช่วงอัตราค่าจ้างตามมาตรา ๒๖/๓...." เป็น "...เป็นจำนวนร้อยละของค่าจ้างผู้ได้รับหนังสือรับรองความรู้ความสามารถตามมาตรา ๒๖/๓ ที่ได้จ่ายในช่วงอัตราค่าจ้างตามมาตรา ๓๙ (๕)...." (ร่างมาตรา ๑๒)

๓.๑๑ ปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน ตามมาตรา ๓๘ ให้มีความคล่องตัวในการดำเนินงานมากขึ้น ตลอดจนแก้ไขอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการฯ ตามมาตรา ๓๙ (๔) เพื่อให้มีหน้าที่จัดทำมาตรฐานฝีมือแรงงานในสาขาอาชีพต่าง ๆ ทั้งนี้ ความใน (๑๓) ได้กำหนดให้มีการติดตามผลการดำเนินงานของกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงานตามที่สำนักงบประมาณได้มีข้อสังเกตไว้ อีกทั้งได้แก้ไขความในวรรคสามของมาตรา ๔๐ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น (ร่างมาตรา ๑๓)

๓.๑๒ แก้ไขชื่อหมวดเจ็ด (ร่างมาตรา ๑๕)

๓.๑๓ แก้ไขมาตรา ๔๙/๑ โดยแยกความออกเป็นสองมาตรา คือ กรณีการเพิกถอนหนังสือรับรองการเป็นศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถและการเป็นผู้ประเมิน นำไปกำหนดเป็นมาตรา ๔๙/๒ และนำความในมาตรา ๔๙/๒ เดิม ไปกำหนดเป็นมาตรา ๔๙/๓ โดยแก้ไขให้ถูกต้องเหมาะสมยิ่งขึ้น (มาตรา ๔๙/๓) และนำความในมาตรา ๔๙/๓ เดิม ไปกำหนดเป็นมาตรา ๔๙/๔ โดยกำหนดรวมไว้เป็นวรรคเดียว และเพิ่มมาตรา ๔๙/๕ ให้นายทะเบียนมีอำนาจในการเพิกถอนหนังสือรับรองความรู้ความสามารถที่ไม่ถูกต้องได้ (ร่างมาตรา ๑๖)

๓.๑๔ แก้ไขมาตรา ๕๑/๑ กำหนดกรณีผู้มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งให้ครบถ้วนขยายระยะเวลาการพิจารณาอุทธรณ์ และให้แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์โดยเร็ว (ร่างมาตรา ๑๗)

๓.๑๕ ปรับปรุงบทกำหนดโทษใหม่ โดยแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๓ และกำหนดความในมาตรา ๕๓/๑ ถึงมาตรา ๕๓/๗ เพิ่มเติมเพื่อจัดเรียงลำดับของบทกำหนดโทษใหม่ โดยตัดเรื่องโทษปรับรายวันออก และแก้ไขอัตราโทษเสียใหม่ให้เหมาะสม เพื่อส่งเสริมให้การพัฒนาฝีมือแรงงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งแยกโทษกรณีฝ่าฝืนคำสั่งให้หยุดการรับรองความรู้ความสามารถเป็นอีกมาตราหนึ่ง เพื่อให้เกิดความชัดเจน และแก้ไขความในเรื่องการเปรียบเทียบความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น (ร่างมาตรา ๑๘ และร่างมาตรา ๑๙)

๓.๑๖ แก้ไขอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติให้เหมาะสม โดยตัดค่าธรรมเนียมใบแทนบัตรประจำตัวผู้ประเมินออก เนื่องจากไม่มีบทบัญญัติในเรื่องดังกล่าว ตลอดจนกำหนดแนวทางในการพิจารณาเพื่อออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไว้ในตอนท้ายของอัตราค่าธรรมเนียมด้วย

เรื่องความซ้ำซ้อนในการรับรองความรู้ความสามารถ คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาแล้วเห็นว่า การรับรองความรู้ความสามารถตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีความซ้ำซ้อนกับการรับรองความรู้ความสามารถที่เป็นคุณวุฒิวิชาชีพ ตามอำนาจหน้าที่ของสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน) ที่จัดตั้งขึ้นโดยพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๕๔ เนื่องจากการรับรองความรู้ความสามารถในกรณีนี้เป็นการกำหนดให้ผู้ประกอบอาชีพในสาขาอาชีพ ตำแหน่งงาน หรือลักษณะงานที่อาจเป็นอันตรายต่อสาธารณะหรือต้องปฏิบัติงานโดยผู้มีความรู้ความสามารถตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ซึ่งคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนามือแรงงานเป็นผู้เสนอแนะโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีเท่านั้น โดยจะต้องผ่านการรับรองความรู้ความสามารถจึงจะได้รับการจ้างงานและสามารถประกอบอาชีพนั้น ๆ ได้ โดยไม่เป็นการฝ่าฝืนกฎหมายซึ่งมีบทบัญญัติที่กำหนดขึ้นเพื่อคุ้มครองสถานประกอบการ ผู้ประกอบอาชีพ และความปลอดภัยสาธารณะจากการทำงานของผู้ประกอบอาชีพตามที่ได้ประกาศกำหนดไว้ (มาตรา ๗ (๒) มาตรา ๒๖/๓ และมาตรา ๕๓/๒) ส่วนการรับรองความรู้ความสามารถของสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพฯ นั้น เพื่อให้บุคคลได้รับการรับรองว่าตนเองนั้นมีคุณวุฒิในเรื่องใด โดยการให้ประกาศนียบัตรคุณวุฒิวิชาชีพ ตามมาตรา ๔๑ แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพฯ ซึ่งผู้ที่ได้รับยอมนำไปใช้ในการอ้างอิงเพื่อประกอบในการจ้างงานได้ การรับรองความรู้ความสามารถตามร่างพระราชบัญญัตินี้กับพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพฯ จึงเป็นไปเพื่อจุดมุ่งหมายคนละกรณีกันอย่างชัดเจน

นอกจากนี้ ได้แก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำในบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างฯ ให้ถูกต้องและเหมาะสมยิ่งขึ้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
กรกฎาคม ๒๕๕๗

ข้อดีและข้อสังเกต

ของร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.*

จากกระบวนการผลิตที่เปลี่ยนจากการใช้แรงงานคนเป็นหลัก ไปสู่การใช้เครื่องจักรที่ทันสมัย จึงมีผลต่อรูปแบบการจ้างงานที่ใช้ทักษะฝีมือมากขึ้น ปัญหาการขาดแคลนแรงงานฝีมือจึงเพิ่มขึ้นตามมา นอกจากนี้ การที่ค่าจ้างแรงงานของประเทศเพื่อนบ้านมีอัตราต่ำกว่าของประเทศไทยทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายฐานการผลิตและการลงทุนไปในประเทศที่มีอัตราค่าจ้างแรงงานต่ำกว่า ประเทศไทยจึงต้องให้ความสำคัญกับคุณภาพแรงงานที่ได้มาตรฐานเพื่อนำไปสู่การยกระดับของฝีมือแรงงานไทยมากขึ้น ประกอบกับพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ ยังไม่มีบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมให้ผู้ประกอบอาชีพมีความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพ และการพัฒนาประสิทธิภาพของสถานประกอบการ รวมทั้งการให้ความคุ้มครองความปลอดภัยสาธารณะจากการทำงาน

ดังนั้น เพื่อให้การส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ขึ้น ซึ่งร่างพระราชบัญญัติฯ ฉบับดังกล่าว มีข้อดีและข้อสังเกต ดังนี้

ข้อดีของร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๑. เพื่อเป็นการพัฒนาและยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงานของผู้ประกอบอาชีพ ควบคุมผู้ประกอบอาชีพในประเทศไทยให้มีมาตรฐานฝีมือ รวมทั้งนำมาใช้คัดกรองแรงงานช่างฝีมือจากต่างประเทศที่จะเข้ามาทำงานในประเทศไทยให้ได้แรงงานที่มีคุณภาพรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (เออีซี)
๒. เพื่อเป็นการยกระดับมาตรฐานเกี่ยวกับความปลอดภัยให้แก่ผู้ประกอบอาชีพในสาขาอาชีพที่อาจเป็นอันตรายต่อสาธารณะ จึงกำหนดให้ต้องดำเนินการโดยผู้มีความรู้ความชำนาญเฉพาะ ซึ่งได้รับการรับรองโดยระบบการประเมินของศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถ อาทิเช่น สาขาอาชีพช่างเชื่อมไฟฟ้า สาขาอาชีพช่างเดินสายไฟฟ้า เป็นต้น
๓. ด้านผู้ประกอบการหรือนายจ้าง จะสามารถกำหนดอันดับขั้นของพนักงานโดยอาศัยมาตรฐานฝีมือแรงงานและใช้เป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนาบุคลากรหรือคัดเลือกบุคลากรที่เป็นช่างฝีมือเข้าทำงานได้อย่างเหมาะสม

* ที่มา : บันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ประกอบร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เรียบเรียงโดย นางกิตติมา อรุณพูลทรัพย์ วิทยากรปฏิบัติการ กลุ่มงานกฎหมาย สำนักงานกฎหมาย เมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๗

๔. เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน สามารถได้รับค่าจ้างเพิ่มมากขึ้นในอัตราที่เป็นธรรมตามมาตรฐานฝีมือแรงงาน ส่งผลให้มีมาตรฐานชีวิตที่ดีขึ้น

๕. สำหรับผู้บริโภค หรือผู้ใช้บริการช่างฝีมือแรงงานที่ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน จะได้ผลงานที่มีคุณภาพ เทียบตรง เป็นธรรม และเชื่อถือได้

๖. แรงงานฝีมือที่ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานมีส่วนช่วยในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศให้สามารถแข่งขันกับนานาชาติได้ และส่งผลดีหลาย ๆ ด้าน เช่น ความต้องการลงทุนของต่างชาติ การส่งออกผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพ เป็นต้น

๗. ผู้ประกอบกิจการซึ่งจ้างงานผู้ได้รับหนังสือรับรองความรู้ความสามารถตามที่กำหนด จะได้รับสิทธิและประโยชน์ต่าง ๆ อาทิเช่น การได้รับยกเว้นภาษีเงินได้เป็นกรณีพิเศษ การได้รับค่าปรึกษาแนะนำจากกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน เป็นต้น

ข้อสังเกตของร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

- เพื่อให้การใช้จ่ายงบประมาณของกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เห็นควรเพิ่มเติมบทบัญญัติในเรื่องการติดตามและการประเมินผลการดำเนินการการใช้จ่ายงบประมาณของกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงาน

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ*

แรงงานฝีมือ หมายถึงผู้มีฝีมือและความสามารถที่จะทำงานชิ้นหนึ่งหรือหลายชิ้น ที่ต้องอาศัยความชำนาญโดยมีเครื่องมือเครื่องจักรช่วยหรือไม่ก็ได้ ผลงานจะต้องเป็นไปตามข้อกำหนดที่ระบุไว้ ที่คุณภาพตามมาตรฐานที่ยอมรับได้ ภายในเวลาที่กำหนด

องค์ประกอบของมาตรฐานฝีมือแรงงาน

- ความรู้ (Knowledge) ซึ่งจำเป็นที่จะใช้ทำงานนั้นๆ ได้ถูกต้องตามหลักวิชาการ
- ทักษะ (Skilled) เป็นการสะสมประสบการณ์จนเกิดเป็นความชำนาญ สามารถที่จะทำงานได้อย่างมีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด
- เจตคติ (Attitude) มีจิตสำนึกในการทำงานที่ดี เช่น การประหยัดวัสดุ การบำรุงรักษาเครื่องมือเครื่องจักร และการตระหนักถึงความปลอดภัยในการทำงาน

การเลือกสาขาอาชีพเพื่อกำหนดมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ

- สำรวจความต้องการตลาดแรงงาน
- มีผลทางเศรษฐกิจ
- มีคนอยู่ในอาชีพนั้นมาก
- เป็นอาชีพที่อาจมีอันตราย
- เป็นอาชีพที่อาจกระทบสิ่งแวดล้อม
- วิเคราะห์ความเป็นไปได้ในการนำไปใช้

องค์ประกอบในการจัดทำวิธีการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน

- ข้อสอบภาคความรู้ (แบบปรนัย)
- ข้อสอบภาคความสามารถ (ปฏิบัติ)
 - ให้ปฏิบัติงานตามคำสั่ง
 - ให้ปฏิบัติงานตามแบบ (Drawing/Diagram)

* ที่มา : สืบค้นได้จาก http://www.edu.ru.ac.th/coved/pdf/National_Skill_Standard_Testing_Center.pdf
เรียบเรียงโดย นางกิตติมา อรุณพูลทรัพย์ วิทยากรปฏิบัติการ กลุ่มงานกฎหมาย สำนักงานกฎหมาย เมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๗

- ใ้บให้คะแนนและหลักเกณฑ์การให้คะแนน
- รายการวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ
- ใ้บรวมคะแนนรายบุคคล
- ใ้บสรุปผลการทดสอบทั้งหมด

เกณฑ์การประเมินผลการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน (ภาคความสามารถ)

- ความรู้พื้นฐานในการปฏิบัติงาน
- ความปลอดภัยในการทำงาน
- ขั้นตอนวิธีการทำงานที่เหมาะสม
- การใช้และบำรุงรักษาเครื่องมืออุปกรณ์
- การเลือกและใช้วัสดุอย่างประหยัด
- เวลาที่ใช้ในการปฏิบัติงาน
- ผลงานสำเร็จ

สถานทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน

- สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานภาค (๑๒ ภาค)
- ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัด (๖๕ จังหวัด)
- ศูนย์ทดสอบเอกชนหรือของทางราชการที่ได้รับอนุญาตจากกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

ให้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ

ประโยชน์ของมาตรฐานฝีมือแรงงาน

สำหรับผู้เข้ารับการทดสอบ

- ได้รู้ระดับฝีมือของตนเอง
- ใช้เป็นหลักฐานประกอบการสมัครงาน
- เพิ่มโอกาสในการได้งานหรือการเปลี่ยนงานใหม่
- เพิ่มโอกาสในการปรับตำแหน่งหรือค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ
- สร้างความเชื่อมั่นแก่ลูกค้าให้เรียกใช้บริการ
- เป็นแนวทางในการพัฒนาตนเองให้สูงขึ้น

สำหรับนายจ้าง/เจ้าของสถานประกอบการ

- ใช้ประกอบการพิจารณาการคัดเลือกคนเข้าทำงาน
- ใช้กำหนดตำแหน่งและจัดระดับและกำหนดค่าจ้าง
- ใช้ประกอบการวางแผนผลิตและบริการ

- ใช้ประกอบการฝึกอบรมหรือศึกษาต่อยอด
- ได้ผลิตภัณฑ์ สินค้าและบริการที่มีคุณภาพแข่งขันได้
- ลดความเสียหาย ปลอดภัย ประหยัดและเพิ่มผลผลิต
- ลดปัญหาข้อพิพาทด้านแรงงาน

สำหรับประชาชนและผู้บริโภค

- สามารถเลือกใช้บริการที่มั่นใจ
- ได้รับสินค้าและบริการที่พึงพอใจ
- ค้ำครองผู้บริโภคในเรื่องความมั่นคง ปลอดภัย

ประโยชน์ต่อภาครัฐ

- ใช้วางแผนพัฒนากำลังคนให้เข้ากับมาตรฐาน
- ใช้ประกอบการจัดทำหลักสูตรฝึกอบรม
- พัฒนาเศรษฐกิจของไทยให้สามารถแข่งขันในระดับโลกได้

ปัญหาการส่งเสริมมาตรฐานฝีมือแรงงาน

- ประชาชนส่วนใหญ่ยังไม่รู้จัก
- คนที่รู้จักก็ไม่กล้ามาทดสอบ
- สถานประกอบการยังไม่ให้ความสำคัญและกลัวมีปัญหา
- ไม่มีกฎหมายบังคับมีแต่ส่งเสริม
- กพร. สามารถดำเนินการทดสอบได้บางสาขา
- นายจ้างบางคนต้องการทดสอบเพียงบางส่วนเท่านั้น
- มีผู้สมัครทดสอบระดับต้นเป็นส่วนใหญ่

แนวการส่งเสริมมาตรฐานฝีมือแรงงาน

- ออกกฎหมายควบคุมอาชีพที่มีอันตราย
 - ออกกฎหมายค่าจ้างตามระดับฝีมือ
 - ให้สิทธิประโยชน์กับนายจ้างที่ดำเนินการทดสอบ
 - การรับสมัครงานให้ระบุคุณสมบัติผู้ผ่านการทดสอบด้วย
 - จัดทำมาตรฐานเฉพาะตำแหน่งให้เป็นทางเลือกใหม่
 - ส่งเสริมให้สมาคมอาชีพเข้ามามีบทบาทให้มากขึ้น
-

รายละเอียด ๑๐ อุตสาหกรรมเป้าหมาย โครงการ เพิ่มผลิตภาพแรงงานตามความต้องการสถานประกอบการ

(๑) อาหาร/สินค้าเกษตร เป็นอุตสาหกรรมที่เกี่ยวกับการประกอบอาหารไทย อาหารยุโรป การแปรรูปอาหาร การทำขนมไทย เบเกอรี่ และสุxonานมัยในอุตสาหกรรมอาหาร เช่น หลักสูตรผู้ประกอบการอาหารไทย ผู้ประกอบการอาหารยุโรป การแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร เป็นต้น

(๒) ยานยนต์/ชิ้นส่วน/โลหะ : เป็นอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการผลิตและประกอบยานยนต์ ชิ้นส่วนยานยนต์ และรวมถึงการให้บริการบำรุงรักษารถยนต์ เช่น ช่างกลึง ช่างเจียรระโน ช่างเครื่องมือวัดละเอียด ช่างควบคุมเครื่องกลึง CNC ช่างเชื่อม MIG/MAG ช่างควบคุมเครื่องปั๊มโลหะ PRESS ช่างสีรถยนต์ ช่างไฟฟ้าในรถยนต์ ช่างซ่อมรถยนต์ ช่างปรับอากาศในรถยนต์ และช่างซ่อมเครื่องล่างและระบบส่งกำลังรถยนต์ เป็นต้น

(๓) ท่องเที่ยว/บริการ เป็นอุตสาหกรรมที่เกี่ยวกับธุรกิจโรงแรม สถานที่พักแรม ธุรกิจนำเที่ยว ธุรกิจเสริมสวย ธุรกิจบริการสุขภาพและอนามัย ธุรกิจบันเทิง พักผ่อน และกีฬา เช่น หลักสูตรพนักงานแม่บ้านของโรงแรม พนักงานบริการส่วนหน้าของโรงแรม พนักงาน บริการอาหารและเครื่องดื่ม มัคคุเทศก์ ท้องถิ่น พนักงานนวดแผนไทย ช่างตัดผมสตรี-บุรุษ ผู้ดูแลผู้สูงอายุ เป็นต้น

(๔) เฟอร์นิเจอร์ เป็นอุตสาหกรรมที่เกี่ยวกับการทำเฟอร์นิเจอร์หรือเครื่องเรือนจากไม้ ยางพารา ช่างสีเครื่องเรือน เป็นต้น

(๕) สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม เป็นอุตสาหกรรมที่ประกอบด้วยอุตสาหกรรมสิ่งทอเครื่องนุ่งห่ม เครื่องหนัง ซึ่งเกี่ยวข้องกับการผลิต ประดิษฐ์ และออกแบบสิ่งทอ เครื่องนุ่งห่ม เครื่องหนัง เช่น หลักสูตรช่างถักทอไหมพรม ช่างปักจักร ช่างเย็บจักรอุตสาหกรรม ช่างรองเท้าสตรี และช่างกระเป๋าสตรี เป็นต้น

(๖) ไฟฟ้า/อิเล็กทรอนิกส์/คอมพิวเตอร์ เป็นอุตสาหกรรมที่เกี่ยวกับการผลิตชิ้นส่วนอุปกรณ์ และเครื่องใช้ไฟฟ้า อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับงานที่มีทั้งส่วนที่เป็นซอฟต์แวร์และฮาร์ดแวร์คอมพิวเตอร์และระบบสารสนเทศ ตลอดจนการซ่อมบำรุงต่างๆ เช่น หลักสูตรช่างไฟฟ้า ช่างอิเล็กทรอนิกส์ ช่างเครื่องปรับอากาศ ช่างซ่อมคอมพิวเตอร์ ช่างโทรคมนาคม ช่างเดินสายไฟฟ้าในอาคาร ช่างซ่อมอุปกรณ์ไฟฟ้า พนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศ การออกแบบเว็บไซต์ การออกแบบต่างๆด้วยคอมพิวเตอร์ เป็นต้น

(๗) ผลิตภัณฑ์สุขภาพ เป็นอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์ที่ผลิตขึ้นมาใช้อุปโภคบริโภค ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต หรือใช้เพื่อสุขภาพอนามัย เช่น ยา เครื่องสำอาง อาหารสำเร็จรูป วิตามิน เครื่องปรุงรสอาหาร อาหารเสริม เป็นต้น

(๘) ก่อสร้าง เป็นอุตสาหกรรมที่เกี่ยวกับการก่อสร้างอาคาร ถนน สะพาน และอื่นๆ เช่น หลักสูตรช่างไม้ก่อสร้างอาคาร ช่างเหล็กเสริมคอนกรีต ช่างควบคุมงานก่อสร้าง เป็นต้น

(๙) อัญมณี/เครื่องประดับ เป็นอุตสาหกรรมที่เกี่ยวกับเครื่องประดับอัญมณี ซึ่งเกี่ยวข้องกับการผลิต ประดิษฐ์ และออกแบบเครื่องประดับ โลหะพรรณและอัญมณี เช่น ช่างเจียรระโนพลอย ช่างเครื่องประดับ เป็นต้น

(๑๐) โลจิสติกส์ เป็นอุตสาหกรรมที่เกี่ยวกับการจัดการขนส่งสินค้าและบริการ อันได้แก่การจัดเก็บ การกระจาย และการขนส่งสินค้าทั้งทางบกและทางอากาศ ตั้งแต่เริ่มกระบวนการผลิตจนถึงผู้ใช้บริการ เช่น หลักสูตรช่างเชื่อมตู้คอนเทนเนอร์ เจ้าหน้าที่คลังพัสดุ ธุรกิจขนส่งและการค้าระหว่างประเทศ เป็นต้น

* ที่มา : กองพัฒนาศักยภาพแรงงานและผู้ประกอบการ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน

คณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน เห็นชอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ* กำหนดคุณสมบัติ วิธีทดสอบของช่างสาขาก่อสร้าง - ไฟฟ้า - อิเล็กทรอนิกส์

รองปลัดกระทรวงแรงงาน ประธานการประชุมคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน เผยที่ประชุมเห็นชอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ พร้อมกำหนดคุณสมบัติและวิธีการเข้ารับการทดสอบ สาขาอาชีพช่างก่อสร้าง ช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ และคอมพิวเตอร์ ย้ำผู้เรียน ปวช. ปวส. สามารถเข้าทดสอบ มาตรฐานฝีมือแรงงานได้ที่ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดก่อนเข้าสู่ระบบตลาดแรงงาน เพิ่มขีดความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ

หม่อมหลวงบุญทวีกริ สมิติ รองปลัดกระทรวงแรงงาน เป็นประธานการประชุมคณะกรรมการ ส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน ครั้งที่ ๕ ปี ๒๕๕๗ ณ ห้องประชุมปกรณ์ อังศุสิงห์ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน โดยที่ประชุมได้พิจารณาเห็นชอบในหลายประเด็น อาทิ

๑) การทบทวนร่างประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานเรื่อง แก้ไขคำใน ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน ที่ได้ประกาศลงในราชกิจจานุเบกษาแล้วจำนวน ๙๑ สาขา ให้เป็นประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่องสาขาอาชีพที่จะส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน

๒) เห็นชอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ คุณสมบัติของผู้เข้ารับการทดสอบและวิธีการ ทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานฯ สาขาอาชีพช่างก่อสร้าง สาขาช่างปุกระเบื้องผนังและพื้น ระดับ ๑-๓

๓) เห็นชอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ คุณสมบัติของผู้เข้ารับการทดสอบสาขาอาชีพ ช่างก่อสร้าง สาขาช่างไม้ในอาคารระดับ ๑-๓ และวิธีการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานฯ สาขาอาชีพ ช่างก่อสร้าง สาขาช่างไม้ในอาคาร ระดับ ๑

๔) เห็นชอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ คุณสมบัติของผู้เข้ารับการทดสอบสาขาอาชีพ ช่างก่อสร้าง สาขาช่างสีอาคาร ระดับ ๑-๓ และวิธีการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานฯ สาขาอาชีพช่างก่อสร้าง สาขาช่างสีอาคาร ระดับ ๑-๒ และ

๕) เห็นชอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ และคุณสมบัติของผู้เข้ารับการทดสอบ สาขา อาชีพช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์ สาขาช่างติดตั้งระบบทำน้ำอุ่นและน้ำร้อนด้วยไฟฟ้า ระดับ ๑-๓

๖) เห็นชอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติและคุณสมบัติของผู้เข้ารับการทดสอบสาขาอาชีพ ช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์ สาขาช่างระบบการต่อลงดินและป้องกันฟ้าผ่า ระดับ ๑-๓

* ที่มา : กระทรวงแรงงาน สืบค้นได้จาก <http://www.mol.go.th/en/node/38440> กลุ่มงานเผยแพร่ประชาสัมพันธ์
ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๗

รองปลัดกระทรวงแรงงาน กล่าวเพิ่มเติมว่า ที่ประชุมได้มอบหมายให้สำนักพัฒนามาตรฐานและทดสอบฝีมือแรงงาน และกลุ่มงานกฎหมาย กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน พิจารณาปรับปรุงเนื้อหาเพิ่มเติม โดยให้ระบุรายละเอียดความแตกต่างของสาขาวิชาชีพแต่ละระดับ เพื่อจะสะดวกในการกำหนดวิธีการทดสอบ อัตราค่าจ้าง ว่าระดับไหนทำอะไรได้บ้าง มีข้อแตกต่างกันอย่างไร ตลอดจนปรับเนื้อหาข้อมูลให้สอดคล้องกับสถานการณ์

ปัจจุบันภายใต้ข้อกำหนดที่รองรับ อย่างไรก็ตามพบว่า ปัจจุบันนักเรียนที่เรียนในระดับ ปวช. และ ปวส. เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วสามารถเข้ารับการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติได้ที่ ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัด เพื่อให้ผู้เรียนในระดับดังกล่าวสามารถเข้าสู่ระบบตลาดแรงงานได้อย่างเต็มศักยภาพอีกทั้งเป็นการพัฒนากำลังแรงงานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศได้อีกด้วย

สรุปมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ

(ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถที่สำคัญและอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ รวม 22 สาขาอาชีพ)*

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)		หน่วย : บาท/วัน อัตราค่าจ้าง ไม่น้อยกว่า
1. กลุ่มสาขาอาชีพช่างเครื่องกล ได้แก่		
1.1 ช่างสีรถยนต์		
ระดับ 1	หมายถึง สามารถเตรียมผิวงานเพื่องานพ่นสีพื้นทุกประเภท โป๊สบนผิวโลหะ ผิวโค้ง และโป๊สจับสัน พ่นสีพื้นและกันสนิมได้ห้องรถ	400
ระดับ 2	หมายถึง ต้องทดสอบผ่านระดับ 1 และสามารถซ่อมสีและพ่นสีจริงแห้งเร็วและแห้งช้า ใช้สารอุดรอยต่อและตะเข็บ เตรียมงานและพ่นสีกันชื้น	465
ระดับ 3	หมายถึง ต้องทดสอบผ่านระดับ 2 และสามารถเทียบสี ผสมสีและซ่อมรอยต่อสี อบสีโดยใช้เทคโนโลยีระดับสูง ประเมินราคา ค่าแรงในการซ่อมสีตามลักษณะงาน	530
1.2 ช่างเคาะตัวถังรถยนต์		
ระดับ 1	หมายถึง สามารถเคาะ ตัดเหล็ก ขึ้นรูป ย้ำหมุดในงานพื้นฐานการเคาะตัวถัง ตกแต่งตัวถังจากอุบัติเหตุที่เสียหายเล็กน้อยและเป็นบริเวณง่ายๆ ถอดประกอบและปรับตำแหน่งที่เหมาะสมของประตู ฝากระโปรง	420
ระดับ 2	หมายถึง ต้องทดสอบผ่านระดับ 1 และสามารถปะผุ เปลี่ยนและตกแต่ง งานตัวถังรถยนต์ทุกชิ้นส่วน ถอดประกอบชิ้นส่วนของรถยนต์เฉพาะจุด ที่เกี่ยวข้องกับเคาะตัวถัง เช่น ชุดคอนโซลหน้า เป็นต้น รวมทั้งซ่อมและเชื่อมชิ้นงานพลาสติก	505
ระดับ 3	หมายถึง ต้องทดสอบผ่านระดับ 2 และสามารถเชื่อมวัสดุอื่น ๆ นอกเหนือจากเหล็กและพลาสติก ประเมินราคา ค่าแรงในการซ่อมตัวถังและโครงรถยนต์ ในทุกสภาพ	590

* ที่มา : กระทรวงแรงงาน (<http://lb.mol.go.th/main.php?filename=content01#size>) เมื่อวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๕

1.3 ช่างซ่อมรถยนต์

ระดับ 1	หมายถึง สามารถบริการรถยนต์เบื้องต้น เช่น เปลี่ยนหลอดไฟ เปลี่ยนแบตเตอรี่ เปลี่ยนถ่ายน้ำมันเครื่อง น้ำมันเฟืองท้าย เดิม ลมยาง ปรับตั้งระยะฟรีคัตเทียบเบรก คันเทียบคลัตช์ ไล่ลมเบรก เป็นต้น	360
ระดับ 2	หมายถึง ต้องทดสอบผ่านระดับ 1 และสามารถปรับแต่งเครื่องยนต์เบนซินและเครื่องยนต์ดีเซล บริการระบบส่งถ่ายกำลังขับเคลื่อนรถยนต์และเครื่องล่างรถยนต์ เช่น ถอดและประกอบกระปุกเกียร์ ชุดคลัตช์ เปลี่ยนผ้าเบรก ตั้งศูนย์ล้อ ประเมินราคาซ่อมทั่วไป	445
ระดับ 3	หมายถึง ต้องทดสอบผ่านระดับ 2 และสามารถตรวจสอบหาสาเหตุและแก้ไขข้อขัดข้องของปัญหาในระบบที่ซับซ้อนขึ้น เช่น ระบบเกียร์อัตโนมัติ ระบบเบรก ABS ระบบจุดระเบิดอิเล็กทรอนิกส์	530

2. กลุ่มสาขาอาชีพภาคบริการ ได้แก่

2.1 ผู้ประกอบอาหารไทย

ระดับ 1	หมายถึง ผู้ที่มีฝีมือมีความรู้พื้นฐานในการปฏิบัติงานสามารถทำอาหารไทยตามตำรับอาหารได้	400
ระดับ 2	หมายถึง ผู้ที่มีฝีมือ มีความรู้ ความสามารถ ทักษะและประสบการณ์ในการปรุงประกอบอาหารไทยในร้านอาหารที่มีรายการอาหารไทยไม่น้อยกว่า ร้อยละ 50 และได้รับมาตรฐาน Clean Food Good Taste จากกระทรวงสาธารณสุข หรือเทียบเท่า/สูงกว่า และสามารถคิดราคาต้นทุนได้	510

2.2 พนักงานนวดไทย

ระดับ 1	หมายถึง ผู้ที่มีความสามารถในการนวดไทยเพื่อผ่อนคลายและรู้ข้อห้าม ข้อควรระวังในการนวด พร้อมทั้งมีสุขภาพร่างกาย และจิตใจไม่ขัดต่อ จรรยาบรรณ จริยธรรม ในการประกอบอาชีพ	440
ระดับ 2	หมายถึง ผู้ที่มีความสามารถในการนวดไทยเพื่อผ่อนคลาย บรรเทาอาการ ปวดเมื่อยทั่วไปอย่างน้อย 10 อาการ และรู้ข้อห้ามข้อควรระวังในการนวด พร้อมทั้งมีสุขภาพร่างกายและจิตใจไม่ขัดต่อ จรรยาบรรณ จริยธรรม ในการประกอบอาชีพ	580
ระดับ 3	หมายถึง ผู้ที่มีความสามารถในการนวดไทยเพื่อผ่อนคลาย บรรเทาอาการ ปวดเมื่อยทั่วไป สามารถวินิจฉัย บำบัดรักษาโรค ตามทฤษฎีการแพทย์แผนไทย และรู้ข้อห้ามข้อควรระวังในการนวด พร้อมทั้งมีสุขภาพร่างกาย และจิตใจไม่ขัดต่อจรรยาบรรณ จริยธรรม ในการประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทย และมีใบประกอบโรคศิลปะตาม พรบ. การประกอบโรคศิลปะ พ.ศ. 2542	720

2.3 นักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวมสປລະວັນคค (หัตถบำบัด)

ระดับ 1	หมายถึง การส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวมแบบพื้นฐานที่บุคคลทั่วไปสามารถดูแลตนเองและผู้อื่นได้ภายใต้คำแนะนำและการสนับสนุนของผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ	490
ระดับ 2	หมายถึง การดูแลส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวมที่ต้องมีความรู้ความสามารถและความชำนาญในระดับที่สามารถบรรเทา อาการเจ็บป่วยเบื้องต้นและให้ไปรักษาตนเองต่อได้ หึ่งนี้มิใช่เป็นการประกอบโรคศิลปะ	650

3. กลุ่มสาขาอาชีพช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ และคอมพิวเตอร์ ได้แก่

3.1 ช่างซ่อมไมโครคอมพิวเตอร์

ระดับ 1	หมายถึง เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ พื้นฐานทางด้านไมโครคอมพิวเตอร์ การประกอบ ติดตั้งอุปกรณ์ การติดตั้งโปรแกรม ระบบปฏิบัติการ โปรแกรมประยุกต์ การติดตั้งระบบเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต ระบบรักษาความปลอดภัยขั้นพื้นฐาน และพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์	400
ระดับ 2	หมายถึง ผู้ที่ผ่านการทดสอบระดับ 1 เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ การเลือกใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ การติดตั้ง การแก้ไขปัญหา โปรแกรมระบบปฏิบัติ โปรแกรมประยุกต์ โปรแกรมมอรรถประโยชน์ และโปรแกรมป้องกันไวรัสคอมพิวเตอร์ การติดตั้งระบบเครือข่าย ระบบความปลอดภัย พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์	500
ระดับ 3	หมายถึง ผู้ที่ผ่านการทดสอบระดับ 2 เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ การใช้เครื่องมือ เครื่องมือวัดในการวิเคราะห์ ตรวจสอบ แก้ไขปัญหาของเครื่องคอมพิวเตอร์ และอุปกรณ์ต่อพ่วงต่าง ๆ แก้ไขปัญหาของระบบปฏิบัติการ และโปรแกรมอื่น ๆ การจัดการไฟล์ระบบ การสำรองและกู้คืนข้อมูล วางแผนและติดตั้งระบบเครือข่าย และการแก้ปัญหาาระบบความปลอดภัยของคอมพิวเตอร์	600

3.2 ช่างไฟฟ้าภายในอาคาร

ระดับ 1	หมายถึง ผู้ที่สามารถเดินสายไฟฟ้าด้วยเข็มขัดรัดสาย ติดตั้งและประกอบ ต่อสายไฟและแผงจ่ายไฟระบบ 1 เฟส	400
ระดับ 2	หมายถึง ผู้ที่ผ่านการทดสอบระดับ 1 และสามารถติดตั้งร้อยท่อระบบไฟ 1 เฟส และ 3 เฟส รวมทั้งสามารถตรวจสอบหาสาเหตุข้อขัดข้องในวงจรแผงเมนซ์สวิตซ์ได้	500
ระดับ 3	หมายถึง ผู้ที่ผ่านการทดสอบระดับ 2 และสามารถติดตั้ง วิเคราะห์ แก้ไขข้อขัดข้อง บำรุงรักษามอเตอร์ไฟฟ้า หม้อแปลงไฟฟ้า อุปกรณ์ตัดวงจรอัตโนมัติ ระบบสัญญาณเตือนภัย และวงจรควบคุมอาคาร	600

3.3 ช่างไฟฟ้าอุตสาหกรรม

ระดับ 1	หมายถึง ผู้ที่สามารถอ่านแบบไฟฟ้าแสงสว่างในโรงงาน เดินสาย ต่อสาย และติดตั้งมอเตอร์ไฟฟ้า ตามแบบที่กำหนด	400
ระดับ 2	หมายถึง ผู้ที่ผ่านการทดสอบระดับ 1 และสามารถติดตั้งและเดินสายไฟฟ้าในท่อโลหะ แผงควบคุมมอเตอร์ และแผงเครื่องมือวัดในวงจรแผงจ่ายไฟ	500
ระดับ 3	หมายถึง ผู้ที่ผ่านการทดสอบระดับ 2 และสามารถติดตั้ง ตรวจสอบ และบำรุง รักษาวงจรควบคุมมอเตอร์กระแสไฟสลับ (AC) และกระแสไฟตรง (DC) หม้อแปลงไฟฟ้าทั้ง 1 เฟส และ 3 เฟส	600

3.4 ช่างเครื่องปรับอากาศในบ้านและการพาณิชย์ขนาดเล็ก

ระดับ 1	หมายถึง ผู้ที่สามารถเดินและติดตั้งท่อสารทำความเย็น ท่อน้ำทิ้ง และต่อวงจรไฟฟ้าในเครื่องปรับอากาศ	400
ระดับ 2	หมายถึง ผู้ที่ผ่านการทดสอบระดับ 1 และสามารถติดตั้ง ตรวจสอบ ส่วนประกอบและอุปกรณ์เครื่องปรับอากาศ 1 เฟส และ 3 เฟส	500
ระดับ 3	หมายถึง ผู้ที่ผ่านการทดสอบระดับ 2 และสามารถควบคุม ติดตั้งเครื่องปรับอากาศตามรายละเอียดและแบบที่กำหนด วินิจฉัย ข้อขัดข้องของอุปกรณ์ ซ่อม และปรุงแต่งอุปกรณ์ของเครื่องปรับอากาศ วินิจฉัยหาสาเหตุ และตรวจสอบข้อขัดข้องทางระบบไฟฟ้า ระบบควบคุมทั้งชนิดธรรมดาและอิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้ในเครื่องปรับอากาศ	600

3.5 ช่างอิเล็กทรอนิกส์ (โทรทัศน์)

ระดับ 1	หมายถึง เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในด้าน พื้นฐานทางไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์ การทำงานของอุปกรณ์ต่าง ๆ หลักการทำงานของวงจรอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องมือวัดทางไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ส่วนประกอบ การทำงานของเครื่องรับโทรทัศน์ และการวิเคราะห์อาการเสียของเครื่องรับโทรทัศน์ได้	400
ระดับ 2	หมายถึง ผู้ที่ผ่านการทดสอบระดับ 1 เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในด้าน การทำงานของภาคต่าง ๆ ของเครื่องรับโทรทัศน์ การส่งสัญญาณและการรับสัญญาณของเครื่องรับโทรทัศน์ การปรับแต่งเครื่องรับโทรทัศน์ ระบบสายอากาศและสายนำสัญญาณของเครื่องรับโทรทัศน์ได้	500

4. กลุ่มสาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม ได้แก่

4.1 ช่างเขียนแบบเครื่องกลด้วยคอมพิวเตอร์

ระดับ 1	หมายถึง ช่างเขียนแบบเครื่องกลด้วยคอมพิวเตอร์ ระดับต้น (ช่างลอกแบบ) คือ ผู้ที่สามารถเขียนแบบภาพ 2 มิติ ตามแบบร่างโดยใช้โปรแกรม CAD	460
ระดับ 2	หมายถึง ช่างเขียนแบบเครื่องกลด้วยคอมพิวเตอร์ ระดับกลาง (ช่างลอกแบบ) คือ ผู้ที่สามารถเขียนแบบแยก และภาพประกอบจากชิ้นงานจริง หรือแบบงาน โดยใช้โปรแกรม CAD	530
ระดับ 3	หมายถึง ช่างเขียนแบบเครื่องกลด้วยคอมพิวเตอร์ ระดับสูง (ช่างเขียนแบบ 3 มิติ) คือ ผู้ที่สามารถเขียนแบบแยกชิ้น และภาพประกอบเป็นภาพ 3 มิติ จากชิ้นงานจริง หรือแบบงาน โดยใช้โปรแกรม CAD	670

4.2 ช่างเชื่อมแม่เหล็ก

ระดับ 1	หมายถึง ผู้ที่สามารถเชื่อมเหล็กกล้าคาร์บอนต่ำ (เหล็กแผ่นและท่อ) ที่เป็นแนวฟิลเล็ต (Fillet Weld) ในตำแหน่งทำเชื่อมต่างๆ ได้ทุกตำแหน่ง ด้วยกระบวนการเชื่อมแบบอาร์ค โดยใช้ลวดเชื่อมต่อเนื่องและใช้แก๊สคาร์บอน- ไดออกไซด์ หรือแก๊สผสมคาร์บอนไดออกไซด์ - อาร์กอน หรือแก๊สผสมอื่น ๆ	400
ระดับ 2	หมายถึง ผู้ที่สามารถเชื่อมเหล็กกล้าคาร์บอนต่ำ (เหล็กแผ่น) ที่เป็นแนวเชื่อมต่อ (Butt - Weld) ในตำแหน่ง ทำเชื่อมต่างๆ ได้ทุกตำแหน่ง ด้วยกระบวนการเชื่อมแบบอาร์ค โดยใช้ลวดเชื่อมต่อเนื่องและใช้แก๊สคาร์บอน- ไดออกไซด์ หรือแก๊สผสมคาร์บอนไดออกไซด์ - อาร์กอน หรือแก๊สผสมอื่น ๆ	500
ระดับ 3	หมายถึง ผู้ที่สามารถเชื่อมเหล็กกล้าคาร์บอนต่ำ (ท่อ) ที่เป็นแนวเชื่อมต่อชน (Butt - Weld) ในตำแหน่งทำเชื่อมต่างๆ ได้ทุกตำแหน่ง ด้วยกระบวนการเชื่อมแบบอาร์ค โดยใช้ลวดเชื่อมต่อเนื่องและใช้แก๊สคาร์บอนไดออกไซด์ หรือแก๊สผสมคาร์บอนไดออกไซด์ - อาร์กอน หรือแก๊สผสมอื่น ๆ	600

4.3 ช่างเชื่อมทิก

ระดับ 1	หมายถึง ผู้ที่สามารถใช้เครื่องมือวัดและอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องได้อย่างถูกต้องและปลอดภัย ปฏิบัติการเชื่อมเหล็กกล้าคาร์บอนต่ำหรือเหล็กกล้าไร้สนิม ประเภทแผ่นและท่อ ที่มีความหนา 1.5 - 3 มม. แนวเชื่อมฟิลเล็ต (ต่อฉาก ต่อมุม ต่อเกย) เช่น งานโครงสร้างทั่วไปได้ทุกตำแหน่งทำเชื่อมด้วยกระบวนการเชื่อมทิก	455
ระดับ 2	หมายถึง ผู้ที่สามารถใช้เครื่องมือวัดและอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องได้อย่างถูกต้องและปลอดภัย ปฏิบัติการเชื่อมเหล็กกล้าคาร์บอนต่ำหรือเหล็กกล้าไร้สนิม ประเภทแผ่น ที่มีความหนา 1.5 - 3 มม. แนวเชื่อมต่อชน เช่น งานโครงสร้างทั่วไปได้ทุกตำแหน่งทำเชื่อมด้วยกระบวนการเชื่อมทิก	615
ระดับ 3	หมายถึง ผู้ที่สามารถใช้เครื่องมือวัดและอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องได้อย่างถูกต้องและปลอดภัย ปฏิบัติการเชื่อมเหล็กกล้าคาร์บอนต่ำหรือเหล็กกล้าไร้สนิม ประเภทท่อ ที่มีความหนา 1.5 - 4 มม. แนวเชื่อมต่อชน เช่น งานโครงสร้างทั่วไปได้ทุกตำแหน่งทำเชื่อมด้วยกระบวนการเชื่อมทิก	775

5. กลุ่มสาขาอาชีพช่างก่อสร้าง ได้แก่

5.1 ช่างไม้ก่อสร้าง

ระดับ 1	หมายถึง สามารถสร้าง ประกอบ ติดตั้งไม้แบบ คาน เสา พื้น บันไดช่วงลาดเดียว แผ่นพื้นด้วยไม้หรือแผ่น ผลิตภัณฑ์ไม้สำเร็จรูป ฝ้าเพดานด้วยไม้แปรรูปหรือวัสดุแผ่นอื่น ๆ ระบายเดียว	385
ระดับ 2	หมายถึง ต้องทดสอบผ่านระดับ 1 และสามารถสร้างไม้แบบเสากลม บันไดเวียน บันไดหักศอก ชั้มโค้ง ผนังรูปทรงทำเหลี่ยม และรูปทรงหกเหลี่ยม ที่ไม้สลับซับซ้อน ประกอบติดตั้งโครงหลังคาซ้อน ประกอบติดตั้งและร้อยถอนนั่งร้าน	495
ระดับ 3	หมายถึง ต้องทดสอบผ่านระดับ 2 และสามารถประกอบติดตั้งไม้แบบบันไดเวียน บันไดหักศอก ชั้มโค้ง ผนังรูปทรงทำเหลี่ยม และรูปทรงหกเหลี่ยมแบบที่มีความสลับซับซ้อน สร้างและประกอบติดตั้งชิ้นส่วนของโครงสร้างของระบบผนังรับน้ำหนัก โครงสร้างหลังคาแบบโครงถัก ประมาณราคางาน วางแผน การทำงานและมอบหมายงาน	605

5.2 ช่างก่ออิฐ

ระดับ 1	หมายถึง สามารถก่ออิฐเพื่อฉาบให้ได้ขนาด ระดับ ดิ่ง ฉาก ระบาย	345
ระดับ 2	หมายถึง ต้องทดสอบผ่านระดับ 1 และสามารถใช้เครื่องมือกลตัดอิฐ ก่ออิฐโครงสร้างรับกำลัง รูปทรงโค้ง แนวราบ ประกอบ ติดตั้ง และร้อยถอนนั่งร้าน	465
ระดับ 3	หมายถึง ต้องทดสอบผ่านระดับ 2 และสามารถก่ออิฐชั้มโค้ง ก่ออิฐโชว์แนว เขียนแบบปฏิบัติงาน ประมาณราคางาน วางแผน การทำงาน และมอบหมายงาน	585

5.3 ช่างฉาบปูน

ระดับ 1	หมายถึง สามารถประกอบ ติดตั้ง และร้อยนั่งร้าน ทำปรมระดับ จับเชี่ยม ฉาบรองพื้น ฉาบทับหน้า ฉาบแต่งร่อง เชาะร่อง	385
ระดับ 2	หมายถึง ต้องทดสอบผ่านระดับ 1 และสามารถฉาบแต่งลาย ฉาบฝ้าเพดาน ฉาบห้องคาน ฉาบพื้นผิวโค้ง และติดตั้งบัวสำเร็จรูป	495
ระดับ 3	หมายถึง ต้องทดสอบผ่านระดับ 2 สามารถป็น และติดตั้งบัวลวดลายต่าง ๆ วิเคราะห์และซ่อมแซมแก้ไขปัญหางานฉาบ ฉาบฉนวนกันซึม ฉาบผิวด้วยแอสทิลต์ อีพ็อกซี วัสดุสังเคราะห์อื่น ๆ	605

5.4 ช่างอะลูมิเนียมก่อสร้าง

ระดับ 1	หมายถึง สามารถประกอบและติดตั้งหน้าต่างมุงลาด ช่องแสงติดตาย และโครงคร่าวฝ้าเพดานทึบาร	365
ระดับ 2	หมายถึง ต้องทดสอบผ่านระดับ 1 และสามารถประกอบและติดตั้งหน้าต่างบานเลื่อน บานเปิด บานกระทุงและประตูบานเลื่อน	475
ระดับ 3	หมายถึง ต้องทดสอบผ่านระดับ 2 และสามารถประกอบและติดตั้งประตูบานสวิง ประตูบานเลื่อน ชนิดแขวน โครงคร่าวอะลูมิเนียมรอบอาคาร สร้างและใช้แม่แบบนำ เขียนแบบปฏิบัติงาน ประมาณราคา ทำใบรายการวัสดุ วางแผนการปฏิบัติงาน และมอบหมายงาน	585

6. กลุ่มสาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรมศิลป์ ได้แก่

6.1 ช่างเย็บ

ระดับ 1	หมายถึง ช่างหรือบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถใช้เครื่องมือและจักรอุตสาหกรรมอย่างปลอดภัย สามารถเย็บและแก้ไขปัญหา ดูแลรักษาจักรเบื้องต้นอย่างมีคุณภาพได้ เช่น งานเย็บลายเส้นบนกระดาดเย็บกระเป๋า ร้อยด้าย สอย เน่า ติดกระดุม ด้วยมือ และเย็บตะเข็บ เป็นต้น	320
ระดับ 2	หมายถึง ช่างหรือบุคคลที่ผ่านการทดสอบระดับ 1 แล้ว มีความรู้ ความ สามารถใช้เครื่องมือ และจักรอุตสาหกรรม ซ่อมแซมเย็บจักรพินรีม จักรพิเศษ ที่เหมาะสมกับผ้าทอ และผ้าสักสามารถเย็บประกอบตัวเสื้อ รวมทั้งแก้ไขปัญหาจักรอุตสาหกรรม ดูแลรักษาเครื่องจักร เปลี่ยนเข็มจักร และการเย็บอย่างมีคุณภาพได้ เช่น งานเย็บประกอบตัวเสื้อเชิ้ต หรือเสื้อโปโล เป็นต้น	370
ระดับ 3	หมายถึง ช่างหรือบุคคลที่ผ่านการทดสอบระดับ 2 แล้ว มีความรู้ ความ สามารถวางแผนการผลิต แก้ไขปัญหาการเย็บทุกประเภท ควบคุมประสิทธิภาพและประสิทธิผลการผลิตให้ได้คุณภาพ เช่น จัดทำตารางการไหลของงาน งานประกอบเสื้อ ตัวอย่าง งานตรวจสอบคุณภาพงานเย็บ แก้ไขชิ้นงานที่บกพร่องและจัดทำรายงานการผลิต เป็นต้น	500

6.2 ช่างเครื่องประดับ (ประดับอัญมณี)

ระดับ 1	หมายถึง ช่างประดับอัญมณีหรือช่างฝังที่มีความรู้ ความสามารถในการใช้วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ และเครื่องจักรได้เหมาะสมกับชิ้นงาน สามารถอ่านแบบและใบสั่งงานได้อย่างถูกต้อง สามารถฝังทามเคย ฝังหุ้ม ฝังไขปลามา ฝังหุ้ม เช่น งานฝังเข็ม กัด หรือจี้แบบง่าย ๆ เป็นต้น	400
ระดับ 2	หมายถึง ช่างประดับอัญมณีหรือช่างฝังที่ผ่านการทดสอบระดับ 1 แล้วมีความสามารถปฏิบัติตามขั้นตอนและกระบวนการผลิตอย่างละเอียดและถูกต้อง สามารถตรวจสอบคุณภาพได้อย่างถูกต้อง แก้ไขปัญหา เจียรระไน ขัด ตกแต่ง ทุบ สอนงาน ถ่ายทอดความรู้ และฝังพลอยสีเหลี่ยม ฝังพลอยเม็ดยอด ฝังงานโบราณ เช่น งานฝังจี้ หรือเข็มกัด เป็นต้น	550
ระดับ 3	หมายถึง ช่างประดับอัญมณีหรือช่างฝังที่ผ่านการทดสอบระดับ 2 แล้วมีความสามารถในการฝังอัญมณีขั้นสูง สามารถวิเคราะห์วินิจฉัย แก้ไขปัญหาและให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการฝังพลอย สามารถนำความรู้และทักษะเกี่ยวกับงานฝังพลอยประยุกต์ใช้กับเทคโนโลยีใหม่ได้ และสามารถเลือกวิธีฝังพลอยให้เหมาะสมกับตัวเรือน เช่น การฝังตัวเรือนที่เป็นเกลียว เป็นต้น	750

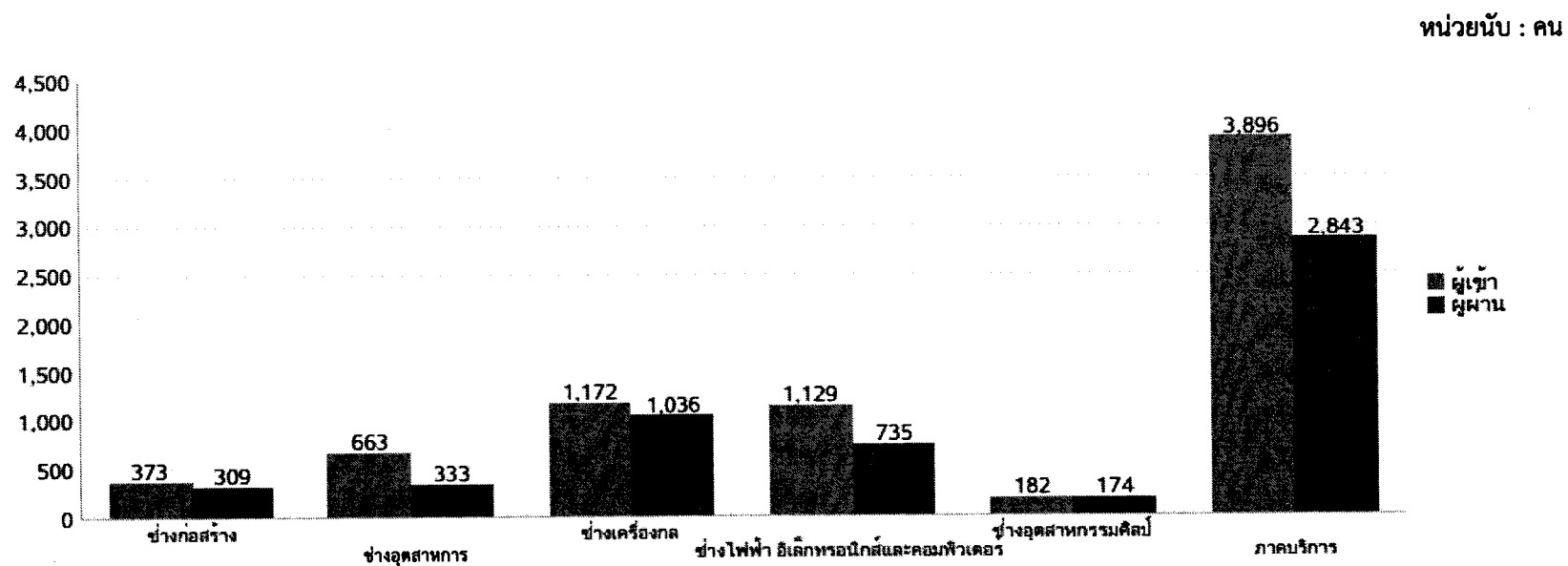
6.3 ช่างเครื่องเรือนไม้

ระดับ 1	หมายถึง ช่างที่มีความสามารถใช้วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือพื้นฐานของงานเครื่องเรือนไม้ด้วยความปลอดภัย สามารถดูแบบ รูปแปลนในเรื่องขนาดและระยะของแบบเบื้องต้นได้ สามารถเพลาะโครงงานไม้เครื่องเรือนได้ สามารถประกอบชิ้นปรับระดับได้เบื้องต้น เช่น ทำชั้นโปรง โต๊ะข้าง ม้านั่ง เป็นต้น	335
ระดับ 2	หมายถึง ช่างที่ผ่านการทดสอบระดับ 1 แล้ว มีความสามารถใช้วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือพื้นฐานไม้โครง ไม้อัดได้ถูกต้องตามแบบที่กำหนด สามารถใช้เครื่องมือไฟฟ้าเบื้องต้นของงานช่างไม้เครื่องเรือนด้วยความปลอดภัย สามารถอ่านแบบได้ สามารถเขียนแบบเท่าของจริงได้ (ขยายแบบของรูปตัด) สามารถตัด สามารถประกอบงานเพลาะโครงของชิ้นที่ปรับระดับได้ สามารถประกอบงานเพลาะโครง ติดตั้งอุปกรณ์ยึดติดของตู้ได้ถูกต้องแม่นยำ เช่น เครื่องเรือนไม้ประเภท Built-in ประเภทถอดประกอบ เป็นต้น	385
ระดับ 3	หมายถึง ช่างที่ผ่านการทดสอบระดับ 2 แล้ว ใช้วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือพื้นฐาน เครื่องมือไฟฟ้า เครื่องเลื่อยวงเดือน เครื่องเล้าเตอร์ เลื่อยปรับองศา และเครื่องจักรกลงานไม้ได้ถูกต้อง สามารถเขียนแบบเท่าของจริงได้ (ขยายแบบของรูปตัด) สามารถอ่านแบบถอดรายการประกอบแบบ อุปกรณ์ที่ระบุมากับแบบ สามารถทำจิกของงานไม้ได้ถูกต้อง สามารถถอดและกำหนดการสร้างจิกที่จะนำไปใช้งานได้ สามารถตัดไม้โครง ไม้อัด ไม้จริงด้วยจิกของแบบได้ สามารถตัดโค้ง ตัดกลม ตามแบบต่าง ๆ ของงานไม้ได้ด้วยจิกถูกต้องตามแบบที่กำหนดให้ สามารถประกอบงานเพลาะโครงงานไม้เครื่องเรือน สามารถออกแบบเครื่องเรือน สามารถติดตั้งงานเพลาะโครงเครื่องเรือนไม้จริง สามารถทำเครื่องเรือนไม้ด้วยโครงไม้จริง ไม้กรุด้วยไม้จริง ไม้อัด หรือไม้วิทยาศาสตร์ สามารถปิดพื้นผิวหน้าและตกแต่งเครื่องเรือนด้วยวัสดุแผ่น เช่น แผ่นไม้ยาง แผ่นฟอร์เมก้า เป็นต้น	435

6.4 ช่างบุครุภัณฑ์

ระดับ 1	หมายถึง ช่างที่สามารถอ่านแบบ ตัดแบบ เย็บ ประกอบ ตกแต่ง และตรวจสอบคุณภาพของงานไม้ได้ สามารถหุ้มของใช้ซึ่งใช้ในอาคาร ยานพาหนะ และอื่น ๆ สำหรับงานที่มีความง่ายและซับซ้อนน้อย เช่น การตัดเย็บเบาะนั่งรูปสี่เหลี่ยม หรือวงกลม เป็นต้น	320
ระดับ 2	หมายถึง ช่างที่ผ่านการทดสอบระดับ 1 แล้ว สามารถอ่านแบบ ตัดแบบ เย็บ ประกอบ ตกแต่ง และตรวจสอบคุณภาพของงานไม้ได้ สามารถหุ้มของใช้ในอาคาร ยานพาหนะ และอื่น ๆ สำหรับงานที่มีความยากและซับซ้อนมากขึ้น เช่น ห่อหุ้มเก้าอี้ทำงาน สตุล เป็นต้น	370
ระดับ 3	หมายถึง ช่างที่ผ่านการทดสอบระดับ 2 แล้ว สามารถอ่านแบบ ตัดแบบ เย็บ ประกอบ ตกแต่ง และตรวจสอบคุณภาพ ตลอดจนวิเคราะห์ คำนวณ ราคาต้นทุน สำหรับงานที่มีความซับซ้อนและมีขั้นตอนมาก เช่น หุ้มเบาะที่นั่งคนเดี่ยวประเภทหลุยส์ เป็นต้น	420

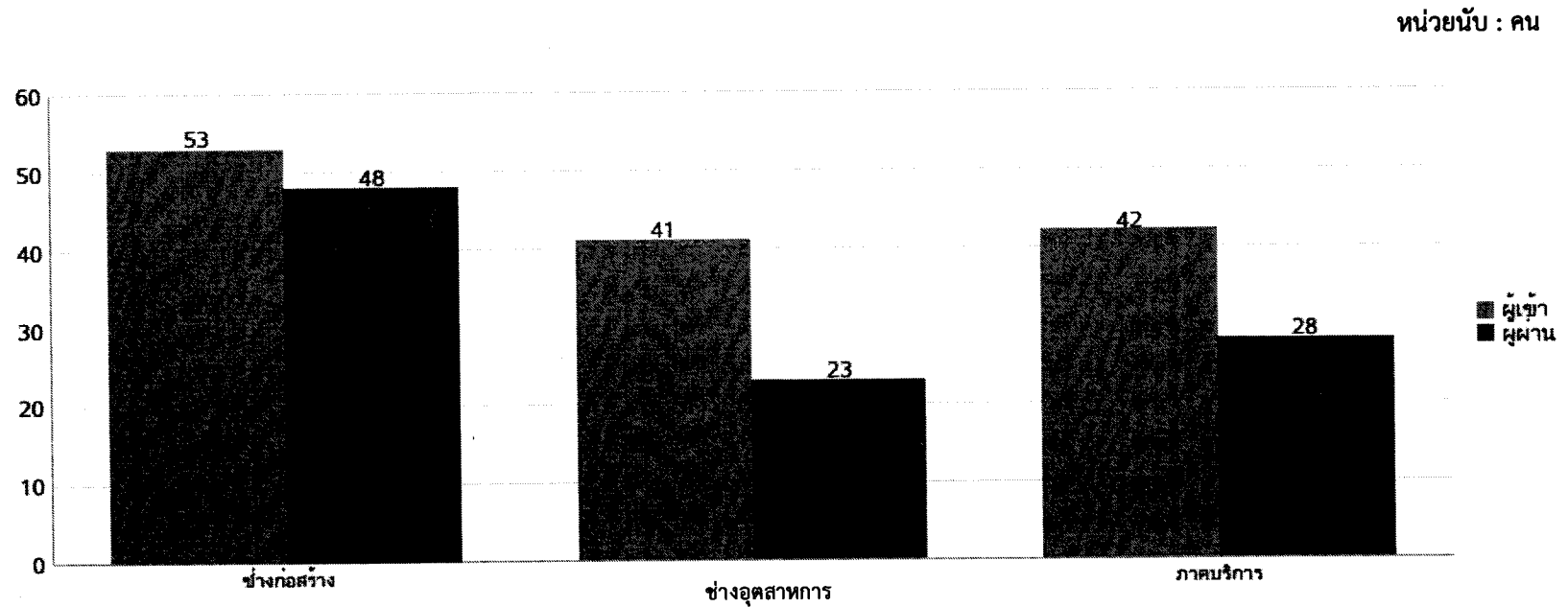
การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ
(จำแนกตามกลุ่มสาขาอาชีพ ปี ๒๕๕๗ เดือนมกราคม ทุกภาค)

ที่มา : กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน วันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๗

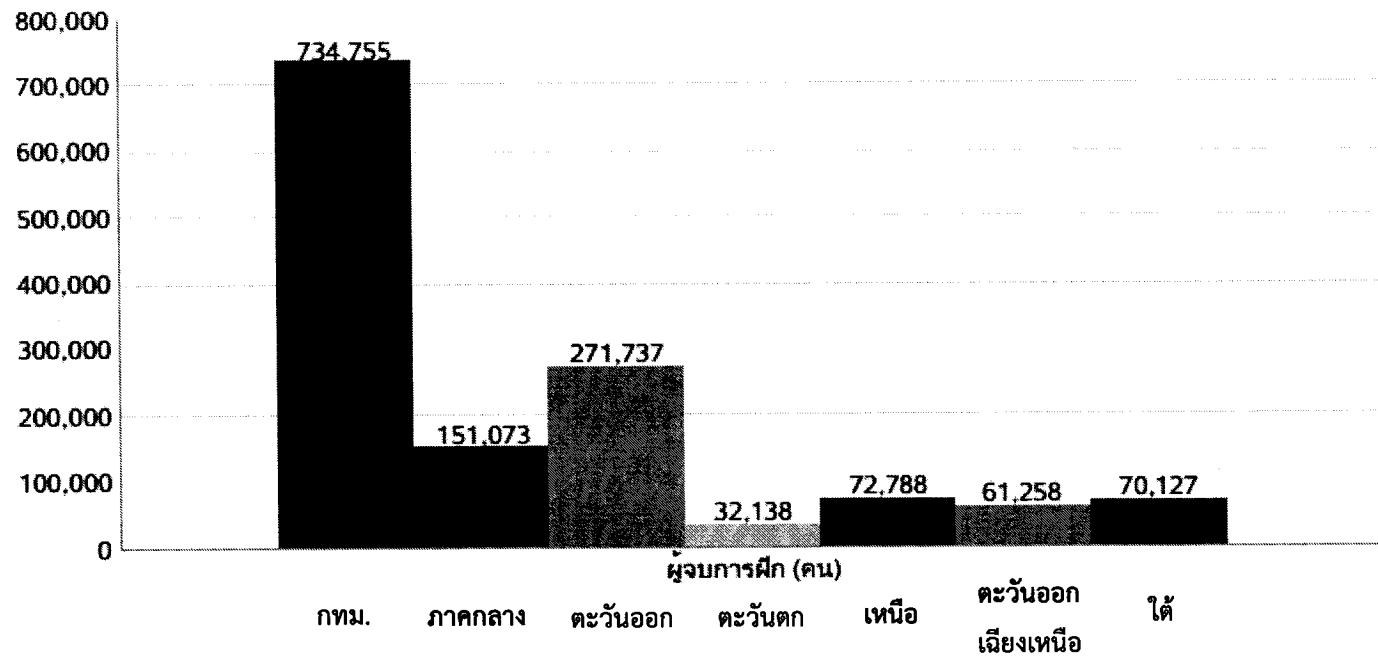
การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ

(จำแนกตามกลุ่มสาขาอาชีพ และระดับการทดสอบ ปี ๒๕๕๗ เดือนมกราคม ทุกภาค)

ที่มา : กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน วันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๗

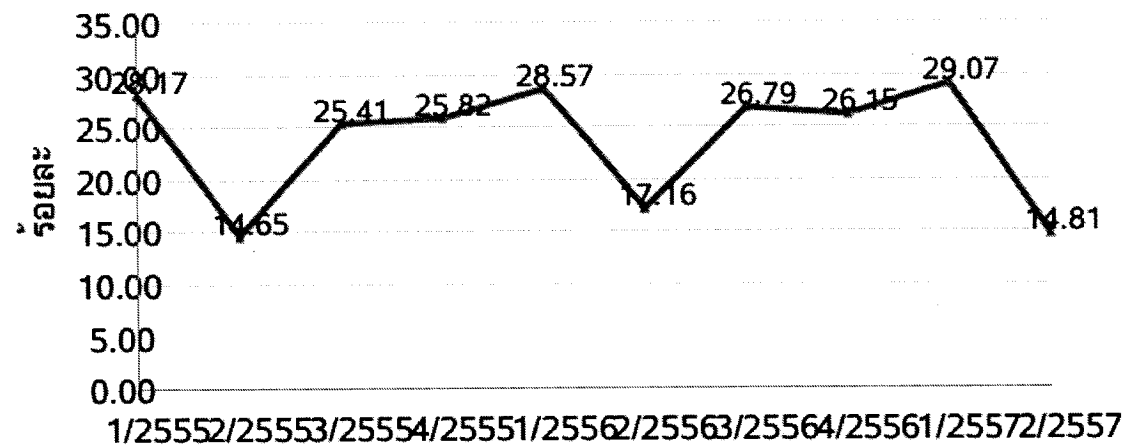
การพัฒนาฝีมือแรงงานโดยสถานประกอบกิจการ
(จำแนกตามภาค ปีงบประมาณ ๒๕๕๖)

ที่มา : กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

อัตราการผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน
(ปีงบประมาณ ๒๕๕๕, ๒๕๕๖, ๒๕๕๗)

หน่วยนับ : ร้อยละ

ที่มา : กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน วันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๗

ภาคผนวก

- : พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕
- : หนังสือ สำนักนายกรัฐมนตรื ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๓/๑๕๔๒๖
ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๗
- เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติที่เสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
จำนวน ๕ ฉบับ กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
- : ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่..) พ.ศ.
(คณะรักษาความสงบแห่งชาติ เป็นผู้เสนอ)
- : บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(๑)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พระราชบัญญัติ
ส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน
พ.ศ. ๒๕๕๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๕
เป็นปีที่ ๕๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานใช้บังคับ
แทนกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการฝึกอาชีพ

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของ
บุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ และมาตรา ๓๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอม
ของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือ
แรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๕”

มาตรา ๒^๑ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วัน
ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. ๒๕๓๗

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่กระทรวง ทบวง กรม หน่วยงานของรัฐ
และองค์การของรัฐ

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

“การพัฒนาฝีมือแรงงาน” หมายความว่า กระบวนการที่ทำให้ผู้รับการฝึกและ
ประชากรวัยทำงานมีฝีมือ ความรู้ความสามารถ จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ และทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับการ
ทำงานอันได้แก่ การฝึกอบรมฝีมือแรงงาน การกำหนดมาตรฐานฝีมือแรงงาน และการอื่นที่เกี่ยวข้อง

^๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๘/ตอนที่ ๙๘/๑ ก/หน้า ๑/๑ ตุลาคม ๒๕๕๕

“การฝึกอบรมฝีมือแรงงาน” หมายความว่า การฝึกเตรียมเข้าทำงาน การฝึกยกระดับฝีมือแรงงาน และการฝึกเปลี่ยนสาขาอาชีพ

“การฝึกเตรียมเข้าทำงาน” หมายความว่า การฝึกอบรมฝีมือแรงงานก่อนเข้าทำงาน เพื่อให้สามารถทำงานได้ตามมาตรฐานฝีมือแรงงาน

“การฝึกยกระดับฝีมือแรงงาน” หมายความว่า การที่ผู้ประกอบการกิจการซึ่งเป็นนายจ้างจัดให้ลูกจ้างได้ฝึกอบรมฝีมือแรงงานเพิ่มเติมในสาขาอาชีพที่ลูกจ้างปฏิบัติงานอยู่ตามปกติ เพื่อให้ลูกจ้างได้มีความรู้ความสามารถและทักษะในสาขาอาชีพนั้นสูงขึ้น

“การฝึกเปลี่ยนสาขาอาชีพ” หมายความว่า การที่ผู้ประกอบการกิจการซึ่งเป็นนายจ้างจัดให้ลูกจ้างได้ฝึกอบรมฝีมือแรงงานเพิ่มเติมในสาขาอาชีพอื่นที่ลูกจ้างมิได้ปฏิบัติงานอยู่ตามปกติ เพื่อให้ลูกจ้างได้มีความรู้ความสามารถที่จะทำงานในสาขาอาชีพอื่นนั้นได้ด้วย

“หลักสูตร” หมายความว่า หัวข้อวิชา เนื้อหา และวิธีการดำเนินการฝึกอบรมฝีมือแรงงาน

“ผู้ดำเนินการฝึก” หมายความว่า ผู้ซึ่งจัดให้มีการฝึกอบรมฝีมือแรงงานตามหลักสูตรและรายละเอียดเกี่ยวกับการฝึกอบรมฝีมือแรงงานที่นายทะเบียนได้พิจารณาให้ความเห็นชอบตามพระราชบัญญัตินี้

“ผู้รับการฝึก” หมายความว่า ผู้ซึ่งเข้ารับการฝึกอบรมฝีมือแรงงานจากผู้ดำเนินการฝึก

“ครูฝึก” หมายความว่า ผู้ซึ่งทำหน้าที่ฝึกอบรมฝีมือแรงงานให้แก่ผู้รับการฝึก

“สถานที่ฝึก” หมายความว่า สถานที่ที่ผู้ดำเนินการฝึกจัดให้มีการฝึกอบรมฝีมือแรงงานให้แก่ผู้รับการฝึก

“ศูนย์ฝึกอบรมฝีมือแรงงาน” หมายความว่า สถานที่ฝึกที่ได้จัดไว้เป็นส่วนแยกจากหน่วยประกอบการกิจการ

“มาตรฐานฝีมือแรงงาน” หมายความว่า ข้อกำหนดทางวิชาการที่ใช้เป็นเกณฑ์วัดระดับฝีมือ ความรู้ความสามารถ และทัศนคติในการทำงานของผู้ประกอบอาชีพในสาขาต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้

“การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน” หมายความว่า การทดสอบฝีมือ ความรู้ความสามารถ และทัศนคติในการทำงานของผู้ประกอบอาชีพตามเกณฑ์กำหนดของมาตรฐานฝีมือแรงงาน

“ผู้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับอนุญาตให้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานตามพระราชบัญญัตินี้

“ผู้ทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน” หมายความว่า ผู้ทำหน้าที่ทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานให้แก่ผู้เข้ารับการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน

“ผู้ประกอบการ” หมายความว่า ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือธุรกิจอย่างอื่น ทั้งที่เป็นนายจ้างและมีใ้มนายจ้างของผู้รับการฝึก

“นายจ้าง” หมายความว่า นายจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ลูกจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนพัฒนาฝีมือแรงงาน

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

“นายทะเบียน” หมายความว่า อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศ เพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวง ระเบียบและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดสาขาอาชีพที่จะส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑

การดำเนินการฝึกอบรมฝีมือแรงงาน

ส่วนที่ ๑

การฝึกเตรียมเข้าทำงาน

มาตรา ๘ เพื่อประโยชน์ในการขอรับสิทธิและประโยชน์ ให้ผู้ซึ่งจัดให้มีการฝึกเตรียมเข้าทำงานตามสาขาอาชีพที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๗ จัดทำรายละเอียดเกี่ยวกับการฝึกเสนอต่อนายทะเบียนเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ ดังต่อไปนี้

- (๑) หลักสูตร
- (๒) สถานที่ฝึกหรือศูนย์ฝึกอบรมฝีมือแรงงาน
- (๓) ชื่อและคุณสมบัติของครูฝึก
- (๔) กำหนดระยะเวลาการฝึก
- (๕) รายการอุปกรณ์อันจำเป็นที่จะใช้ในการฝึกที่มีอยู่แล้วและที่จะต้องหามาเพิ่มเติม

ในภายหลัง

- (๖) วิธีการและมาตรฐานในการวัดผลการฝึก
 - (๗) รายการอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด
- การพิจารณาให้ความเห็นชอบของนายทะเบียนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ

และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

การแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายละเอียดเกี่ยวกับการฝึกตาม (๑) (๒) (๔) หรือ (๖) ที่ได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียนแล้วจะกระทำมิได้ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน

มาตรา ๙ คุณสมบัติของครูฝึก ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๑๐ ผู้ดำเนินการฝึกจะต้องจัดให้มีข้อบังคับหรือระเบียบเกี่ยวกับการฝึกเป็นภาษาไทยและอย่างน้อยต้องมีรายการ ดังต่อไปนี้

- (๑) ระยะเวลาการฝึก
- (๒) วันฝึก เวลาฝึก และเวลาพัก
- (๓) วันหยุด
- (๔) การลาและหลักเกณฑ์การลา
- (๕) เบี้ยเลี้ยงระหว่างรับการฝึก
- (๖) เงื่อนไขการเลิกสัญญาการฝึก
- (๗) หลักเกณฑ์การจ่ายค่าทดแทนในกรณีผู้รับการฝึกประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอันเกิดจากการฝึก
- (๘) รายการอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๑๑ ผู้ดำเนินการฝึกจะต้องทำสัญญาการฝึกเป็นหนังสือกับผู้รับการฝึกโดยให้มีรายการตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๑๒ ผู้ดำเนินการฝึกจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้รับการฝึกตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด และต้องจัดทำทะเบียนประวัติผู้รับการฝึกไว้เป็นหลักฐาน

มาตรา ๑๓ เมื่อผู้รับการฝึกผู้ใดฝึกครบตามหลักสูตรและผ่านการวัดผลตามมาตรา ๘ (๖) แล้ว ให้ผู้ดำเนินการฝึกออกหนังสือรับรองว่าเป็นผู้สำเร็จการฝึกให้แก่ผู้นั้นภายในสิบห้าวันนับแต่วันเสร็จสิ้นการวัดผล และแจ้งให้นายทะเบียนทราบ

มาตรา ๑๔ เมื่อผู้ดำเนินการฝึกประสงค์จะโอนการประกอบกิจการให้แก่บุคคลอื่น ให้ผู้ดำเนินการฝึกแจ้งเป็นหนังสือให้นายทะเบียนทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวันก่อนถึงวันโอน โดยให้ระบุว่าผู้รับโอนประสงค์จะดำเนินการฝึกเตรียมเข้าทำงานต่อไปหรือไม่ และให้ผู้โอนกับผู้รับโอนลงลายมือชื่อร่วมกัน

ถ้าผู้รับโอนจะดำเนินการฝึกเตรียมเข้าทำงานต่อไป ให้นายทะเบียนจัดแจ้งการเปลี่ยนแปลงนั้นไว้ในทะเบียน และให้ถือว่าผู้รับโอนเป็นผู้ดำเนินการฝึกตามมาตรา ๘ ตั้งแต่วันโอน และให้สิทธิและหน้าที่ของผู้ดำเนินการฝึกที่มีอยู่ตามสัญญาการฝึกเดิมโอนไปเป็นของผู้รับโอน

ถ้าผู้รับโอนจะไม่ดำเนินการฝึกเตรียมเข้าทำงานต่อไป ให้นายทะเบียนดำเนินการให้ผู้รับการฝึกซึ่งค้างการฝึกอยู่ในวันโอนไปรับการฝึกในสาขาอาชีพเดียวกันนั้นกับผู้ดำเนินการฝึกรายอื่นหรือในสถานฝึกอาชีพของทางราชการ โดยผู้โอนจะต้องรับผิดชอบสำหรับค่าใช้จ่ายในการดำเนินการฝึกที่ค้างอยู่

มาตรา ๑๕ ห้ามมิให้ผู้ดำเนินการฝึกเรียกหรือรับเงินค่าฝึกอบรมหรือค่าตอบแทนในลักษณะใด ๆ อันเกี่ยวกับการฝึกอบรมฝีมือแรงงานจากผู้รับการฝึก

มาตรา ๑๖ ผู้ดำเนินการฝึกจะดำเนินการให้ผู้รับการฝึกไปรับการฝึกอบรมฝีมือแรงงานในสถานศึกษาหรือสถานฝึกอบรมฝีมือแรงงานของทางราชการหรือสถานฝึกอบรมฝีมือแรงงานอื่นที่นายทะเบียนให้ความเห็นชอบก็ได้

หลักสูตรและรายการค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมในสถานศึกษาหรือสถานฝึกอบรมตามวรรคหนึ่ง ต้องได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียน

มาตรา ๑๗ ถ้าผู้ดำเนินการฝึกจะเลิกการประกอบกิจการหรือมีเหตุจำเป็นอย่างอื่นจนไม่สามารถจะดำเนินการฝึกได้อีกต่อไป ให้ผู้ดำเนินการฝึกแจ้งเป็นหนังสือให้นายทะเบียนทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวันก่อนเลิกการประกอบกิจการหรือเลิกการฝึก ในกรณีนี้ ถ้าเป็นการฝึกเตรียมเข้าทำงานให้นำมาตรา ๑๔ วรรคสาม มาใช้บังคับแก่ผู้รับการฝึกซึ่งค้างการฝึกอยู่ในวันที่เลิกการประกอบกิจการหรือมีเหตุจำเป็นจนไม่สามารถจะดำเนินการฝึกต่อไปโดยอนุโลม เว้นแต่เมื่อคณะกรรมการเห็นสมควรก็อาจยกเว้นให้ผู้ดำเนินการฝึกไม่ต้องรับผิดชอบสำหรับค่าใช้จ่ายในการดำเนินการฝึกที่ค้างอยู่นั้นได้

มาตรา ๑๘ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาฝีมือแรงงาน ผู้ดำเนินการฝึกอาจรับนักเรียน นิสิต หรือนักศึกษาที่สถานศึกษาส่งเข้ารับการฝึกตามหลักสูตรของสถานศึกษา หลักสูตรของผู้ดำเนินการฝึกหรือหลักสูตรที่สถานศึกษากับผู้ดำเนินการฝึกได้ร่วมกันจัดทำขึ้นได้ และให้ผู้ดำเนินการฝึกจัดส่งหลักสูตรดังกล่าวไปยังนายทะเบียนก่อนเริ่มดำเนินการฝึก เว้นแต่จะได้เคยจัดส่งหลักสูตรนั้นไปยังนายทะเบียนมาก่อนแล้ว และให้นำความในมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ และมาตรา ๓๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม ความตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้บังคับแก่กรณีที่ทางราชการส่งบุคคลมาฝึกกับผู้ดำเนินการฝึกด้วย

มาตรา ๑๙ การจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมฝีมือแรงงาน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ส่วนที่ ๒

การฝึกยกระดับฝีมือแรงงานและการฝึกเปลี่ยนสาขาอาชีพ

มาตรา ๒๐ เพื่อประโยชน์ในการขอรับสิทธิและประโยชน์ ให้ผู้ซึ่งจัดให้มีการฝึกยกระดับฝีมือแรงงานหรือการฝึกเปลี่ยนสาขาอาชีพจัดส่งหลักสูตร รายละเอียดที่เกี่ยวข้อง และรายการค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการฝึกเสนอนายทะเบียนเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ

การพิจารณาให้ความเห็นชอบของนายทะเบียนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ในการดำเนินการฝึกตามวรรคหนึ่งให้นำมาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ และมาตรา ๑๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๑ ในระหว่างการฝึกให้ผู้ดำเนินการฝึกซึ่งเป็นนายจ้างยังคงมีหน้าที่ต่อลูกจ้างตามกฎหมายเกี่ยวกับแรงงาน สัญญาจ้าง ข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงานและข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้าง

ถ้าการฝึกเกิดจากการร้องขอของลูกจ้างและมีการตกลงกันเป็นหนังสือ นายจ้างอาจจัดให้ลูกจ้างฝึกนอกเวลาทำงานปกติหรือในวันหยุดของลูกจ้างก็ได้ โดยนายจ้างต้องจ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างผู้เข้ารับการฝึกไม่น้อยกว่าค่าจ้างในเวลาทำงานปกติตามจำนวนชั่วโมงที่ฝึก

หมวด ๒

มาตรฐานฝีมือแรงงาน

มาตรา ๒๒ เพื่อเป็นการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน ให้คณะกรรมการจัดทำมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติในสาขาอาชีพต่าง ๆ เสนอรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติที่รัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้กรมพัฒนาฝีมือแรงงานนำไปใช้ในการจัดให้มีการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานในสาขาอาชีพนั้นตามมาตรา ๒๓ หรือให้ผู้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานนำไปใช้ในการดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานในสาขาอาชีพนั้นตามมาตรา ๒๔

คุณสมบัติของผู้เข้ารับการทดสอบ วิธีการทดสอบ และการออกหนังสือรับรองว่าเป็นผู้ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๒๓ ให้กรมพัฒนาฝีมือแรงงานจัดให้มีการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน และส่งเสริมให้มีผู้ทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน

มาตรา ๒๔ ผู้ใดประสงค์จะเป็นผู้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานให้ขออนุญาตต่อนายทะเบียน

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาต คุณสมบัติของผู้ทดสอบ การพักใช้ใบอนุญาต และการเพิกถอนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๒๕ ในการดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน ให้เรียกเก็บค่าทดสอบจากผู้เข้ารับการทดสอบได้ไม่เกินอัตราที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๒๖ ผู้ใดประสงค์จะให้คณะกรรมการรับรองมาตรฐานฝีมือแรงงานของตนให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียน

การขอรับรองมาตรฐานฝีมือแรงงาน การรับรองมาตรฐานฝีมือแรงงาน การนำมาตรฐานฝีมือแรงงานที่คณะกรรมการรับรองแล้วไปใช้ทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน และการออกหนังสือรับรองให้แก่ผู้ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

หมวด ๓
กองทุนพัฒนาฝีมือแรงงาน

มาตรา ๒๗ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่ง เรียกว่า “กองทุนพัฒนาฝีมือแรงงาน” ในกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นทุนหมุนเวียน สำหรับใช้จ่ายเกี่ยวกับการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน

กองทุนประกอบด้วย

(๑) เงินที่โอนมาจากเงินกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงานที่จัดตั้งขึ้นตามมติคณะรัฐมนตรี และดำเนินการบริหารกองทุนตามระเบียบกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมว่าด้วยกองทุนพัฒนา ฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๙

(๒) เงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรให้

(๓) เงินสมทบที่ผู้ประกอบการส่งเข้ากองทุน

(๔) เงินและหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้กองทุน

(๕) ดอกผลหรือผลประโยชน์ที่เกิดจากกองทุน

(๖) เงินและหรือทรัพย์สินที่ตกเป็นของกองทุนนอกจาก (๑) ถึง (๕) ที่กองทุนได้รับ ไม่ว่ากรณีใด

เงินของกองทุนไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและ กฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

การรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน และการบริหารกองทุน ให้เป็นไปตาม ระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

ให้กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เก็บรักษา เงินกองทุนและดำเนินการเบิกจ่ายเงินกองทุนตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๘ เงินกองทุนให้ใช้จ่ายเพื่อกิจการ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้ผู้รับการฝึกกั๊ยมเพื่อใช้จ่ายเกี่ยวกับการเข้ารับการฝึกอบรมฝีมือแรงงานตาม พระราชบัญญัตินี้

(๒) ให้ผู้ดำเนินการฝึก ผู้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานและผู้ประกอบ กิจการกั๊ยมเพื่อใช้จ่ายเกี่ยวกับการดำเนินการฝึกอบรมฝีมือแรงงานหรือการทดสอบมาตรฐานฝีมือ แรงงานตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) ช่วยเหลือหรืออุดหนุนกิจการใด ๆ ที่เกี่ยวกับการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

(๔) ใช้จ่ายในการบริหารกองทุน

การให้กั๊ยมเงินกองทุน ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

คณะกรรมการอาจจัดสรรเงินกองทุนไม่เกินร้อยละห้าของเงินกองทุนแต่ละปี เพื่อ เป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารกองทุน

มาตรา ๒๙ ให้ผู้ประกอบการซึ่งประกอบกิจการในประเภท ชนิด ขนาด และมีจำนวนลูกจ้าง รวมทั้งมีสัดส่วนของจำนวนผู้รับการฝึกกับจำนวนลูกจ้างทั้งหมด และอยู่ในท้องที่ตามที่รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการประกาศกำหนด ส่งเงินสมทบเข้ากองทุนตามอัตราที่กำหนดในมาตรา ๓๐ เว้นแต่เป็นผู้ซึ่งจัดให้มีการฝึกอบรมฝีมือแรงงานตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๑ แล้ว

มาตรา ๓๐ เพื่อประโยชน์ในการเรียกเก็บเงินสมทบจากผู้ประกอบการตามมาตรา ๒๙ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศกำหนดอัตราเงินสมทบไม่เกินร้อยละหนึ่งของค่าจ้างที่ผู้ประกอบการจ่ายในปีสุดท้ายก่อนปีที่มีการส่งเงินสมทบรวมทั้งวิธีการเรียกเก็บเงินสมทบจากผู้ประกอบการ

ค่าจ้างขั้นต่ำและขั้นสูงที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๓๑ ผู้ประกอบการรายใดไม่จ่ายเงินสมทบภายในเวลาที่กำหนด หรือจ่ายไม่ครบตามสัดส่วนจำนวนผู้รับการฝึกอบรมกับจำนวนลูกจ้าง ต้องจ่ายเงินเพิ่มในอัตราร้อยละหนึ่งจุดห้าต่อเดือนของเงินสมทบที่ยังไม่ได้นำส่งหรือของเงินสมทบที่ยังขาดอยู่นับแต่วันถัดจากวันที่ต้องนำส่งเงินสมทบสำหรับเศษของเดือนถ้าถึงสิบห้าวันหรือกว่านั้นให้นับเป็นหนึ่งเดือน ถ้าน้อยกว่านั้นให้ปัดทิ้ง

ในกรณีที่อยู่ติดกันห้าครั้งให้ผู้มีหน้าที่จ่ายเงินสมทบหรือเงินเพิ่มตามวรรคหนึ่ง ถ้าผู้มีหน้าที่ไม่ยอมชำระเงินดังกล่าว ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการบังคับทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับ และในกรณีไม่มีเจ้าหน้าที่ดำเนินการบังคับตามคำสั่งให้กรมพัฒนาฝีมือแรงงานมีอำนาจฟ้องคดีต่อศาลปกครองเพื่อบังคับชำระเงินได้

มาตรา ๓๒ ภายในหกเดือนนับแต่วันสิ้นปีงบประมาณตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ ให้คณะกรรมการเสนองบดุลและรายงานการรับจ่ายเงินของกองทุนในปีที่ล่วงมาซึ่งสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบรับรองแล้วต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

งบดุลและรายงานการรับจ่ายเงินดังกล่าว ให้รัฐมนตรีเสนอต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อนำเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาเพื่อทราบ และจัดให้มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๔

สิทธิและประโยชน์ของผู้ดำเนินการฝึก

มาตรา ๓๓ ให้ผู้ดำเนินการฝึกซึ่งจัดให้มีการฝึกอบรมฝีมือแรงงานตามสาขาอาชีพที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๗ ได้รับสิทธิและประโยชน์ ดังต่อไปนี้

(๑) สิทธิที่จะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้เป็นกรณีพิเศษสำหรับเงินได้ของผู้ดำเนินการฝึกเป็นจำนวนร้อยละของค่าใช้จ่ายที่ได้ใช้ไปในการจัดให้มีการฝึกอบรมฝีมือแรงงานตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาตามประมวลรัษฎากร

(๒) ประโยชน์ที่จะได้รับความช่วยเหลือจากกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ในด้านการฝึกอบรมบุคลากร การฝึกอบรมเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร การฝึกอบรมการพัฒนาอุปกรณ์ช่วยฝึก การฝึกอบรมผู้ดำเนินการเกี่ยวกับการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน การฝึกอบรมหัวหน้างาน หรือการฝึกด้านอื่นในลักษณะเดียวกัน

(๓) ประโยชน์ที่จะได้รับคำปรึกษาแนะนำจากกรมพัฒนาฝีมือแรงงานเกี่ยวกับกระบวนการพัฒนาฝีมือแรงงาน

(๔) สิทธิและประโยชน์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๔ นอกเหนือจากสิทธิและประโยชน์ตามมาตรา ๓๓ ให้ผู้ดำเนินการฝึกที่ดำเนินการฝึกอบรมฝีมือแรงงานในศูนย์ฝึกอบรมฝีมือแรงงานที่จัดตั้งขึ้นตามมาตรา ๑๙ ได้รับสิทธิและประโยชน์เพิ่มเติม ดังต่อไปนี้

(๑) สิทธิที่จะได้รับยกเว้นอากรขาเข้าและภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับเครื่องมือ เครื่องจักร และอุปกรณ์ที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อใช้ในการฝึกอบรมฝีมือแรงงาน โดยออกเป็นประกาศกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร และตราเป็นพระราชกฤษฎีกาตามประมวลรัษฎากร

ในการนี้ ให้ผู้ขอยกเว้นแสดงรายการเครื่องมือ เครื่องจักร และอุปกรณ์ตามที่ได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) สิทธิที่จะได้รับการหักค่าไฟฟ้าและค่าประปาเป็นจำนวนสองเท่าของจำนวนเงินที่ผู้ดำเนินการฝึกได้เสียไปเป็นค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมฝีมือแรงงานเพื่อประโยชน์ในการคำนวณภาษีเงินได้ ทั้งนี้ โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาตามประมวลรัษฎากร

(๓) สิทธิและประโยชน์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๕ คำขอรับสิทธิและประโยชน์ตามมาตรา ๓๓ (๒) (๓) (๔) และมาตรา ๓๔ (๓) ให้ยื่นต่อนายทะเบียนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๓๖ ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง ให้ผู้ดำเนินการฝึกนำคนต่างด้าวซึ่งเป็นช่างฝีมือหรือผู้ชำนาญการเพื่อเป็นครูฝึก รวมทั้งคู่สมรสและบุคคลซึ่งอยู่ในอุปการะของช่างฝีมือหรือผู้ชำนาญการ เข้ามาในราชอาณาจักรได้ตามจำนวน เงื่อนไขและกำหนดระยะเวลาเท่าที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควร แต่ไม่เกินกำหนดระยะเวลาตามที่กฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองกำหนดไว้

มาตรา ๓๗ ให้ผู้ดำเนินการฝึกได้รับการยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน

หมวด ๕

คณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน

มาตรา ๓๘ ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนกระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม ผู้แทนสำนักงบประมาณ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ผู้แทนการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ผู้แทนสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ผู้แทนสมาคมธนาคารไทย และผู้แทนสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เป็นกรรมการ และกรรมการอื่นจำนวนสี่คนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิสองคน จากผู้แทนฝ่ายนายจ้างหนึ่งคน และจากผู้แทนฝ่ายลูกจ้างอีกหนึ่งคน และให้อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน เป็นกรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการในกรมพัฒนาฝีมือแรงงานเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

กรรมการซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีประสบการณ์ทางด้านการพัฒนาฝีมือแรงงานมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปี

กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในระเบียบกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

มาตรา ๓๙ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีในการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการพัฒนาฝีมือแรงงานและกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงาน

(๒) เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่รัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) ออกระเบียบหรือประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) จัดทำมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติในสาขาอาชีพต่าง ๆ ตามมาตรา ๒๒

(๕) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน

(๖) ส่งเสริมให้ผู้ประกอบกิจการใช้ผู้ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานเป็นผู้ปฏิบัติงานในสาขาอาชีพตามประเภท ขนาด และลักษณะงานตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

(๗) ส่งเสริมให้มีการจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมฝีมือแรงงานและศูนย์ทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน

(๘) ส่งเสริมให้มีการแข่งขันฝีมือแรงงาน

(๙) ส่งเสริมให้มีการประสานงานระหว่างภาครัฐและเอกชนในการพัฒนาฝีมือแรงงานและการใช้ทรัพยากรร่วมกัน

(๑๐) ติดตามผลการพัฒนาฝีมือแรงงาน

(๑๑) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งเพิกถอนการเป็นผู้ดำเนินการฝึกตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง และคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเป็นผู้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานตามมาตรา ๔๙ วรรคสอง

(๑๒) ปฏิบัติการอื่นตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

(๑๓) ปฏิบัติการตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๔๐ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะแต่งตั้งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา ๔๑ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๔๐ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) รัฐมนตรีให้ออกเพราะบกพร่อง ไม่สุจริตต่อหน้าที่ หรือมีความประพฤติเสื่อมเสีย
- (๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

เมื่อกรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ รัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการแทนได้ และให้ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน

มาตรา ๔๒ การประชุมคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๔๓ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อดำเนินการตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้

การประชุมคณะอนุกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้นำความในมาตรา ๔๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรมพัฒนาฝีมือแรงงานทำหน้าที่เป็นหน่วยงานธุรการของคณะกรรมการ และมีหน้าที่ติดตามให้ผู้ที่ได้รับสิทธิและประโยชน์ปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้แล้วรายงานให้คณะกรรมการทราบ

หมวด ๖

นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๔๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกผู้ดำเนินการฝึก ครูฝึก ผู้รับการฝึก ผู้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน ผู้ทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน ผู้ประกอบกิจการหรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือออกคำสั่งให้บุคคลดังกล่าวส่งเอกสารหรือหลักฐานอื่นใดมาประกอบการพิจารณา

(๒) เข้าไปในสถานที่ฝึก ศูนย์ฝึกอบรมฝีมือแรงงาน ศูนย์ทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานหรือสถานประกอบกิจการในระหว่างเวลาทำการเพื่อตรวจตราและให้คำแนะนำต่อผู้ดำเนินการฝึก ผู้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน หรือผู้ประกอบกิจการ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๖ ในการปฏิบัติหน้าที่ของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๔๕ (๒) ให้ผู้ดำเนินการฝึก ผู้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน หรือผู้ประกอบกิจการตลอดจนบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องหรืออยู่ในสถานที่นั้นอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๔๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัว

บัตรประจำตัวนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนด

หมวด ๗

การเพิกถอนการเป็นผู้ดำเนินการฝึก การพักใช้ และการเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๔๘ ในกรณีที่ผู้ดำเนินการฝึกฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ดำเนินการฝึกปฏิบัติให้ถูกต้องหรือแก้ไขให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนดได้

ถ้าผู้ดำเนินการฝึกไม่ปฏิบัติหรือแก้ไขให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเพิกถอนการเป็นผู้ดำเนินการฝึกได้

คำสั่งเพิกถอนการเป็นผู้ดำเนินการฝึกให้ทำเป็นหนังสือส่งให้ผู้ดำเนินการฝึกนั้นทราบ ถ้าไม่พบตัวผู้ดำเนินการฝึกหรือผู้ดำเนินการฝึกไม่ยอมรับคำสั่ง ให้ปิดคำสั่งดังกล่าวไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ฝึกหรือศูนย์ฝึกอบรมฝีมือแรงงาน แล้วแต่กรณี และให้ถือว่าผู้ดำเนินการฝึกได้รับทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วันที่ปิดคำสั่ง เว้นแต่กรณีไม่พบตัวผู้ดำเนินการฝึกให้ถือว่าได้รับคำสั่งเมื่อพ้นระยะเวลาสิบห้าวันนับแต่วันที่ปิดคำสั่ง

ในกรณีการเพิกถอนการเป็นผู้ดำเนินการฝึกตามวรรคสอง ถ้าเป็นการฝึกเตรียมเข้าทำงานให้นำมาตรา ๑๔ วรรคสาม มาใช้บังคับแก่ผู้รับการฝึกซึ่งค้างการฝึกอยู่ในวันที่นายทะเบียนมีคำสั่งเพิกถอนการเป็นผู้ดำเนินการฝึกดังกล่าวโดยอนุโลม

มาตรา ๔๙ ในกรณีที่ผู้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือตามกฎหมายกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศ ที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้ผู้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน ปฏิบัติให้ถูกต้องหรือแก้ไขให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนดได้

ถ้าผู้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องหรือแก้ไขให้ถูกต้อง ภายในเวลาที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือสั่งเพิกถอน ใบอนุญาตเป็นผู้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานได้ แล้วแต่กรณี

คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือส่งให้ ผู้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานนั้นทราบ ถ้าไม่พบตัวผู้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือ แรงงานหรือผู้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานไม่ยอมรับคำสั่ง ให้ปิดคำสั่งดังกล่าวไว้ในที่ เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานหรือศูนย์ทดสอบมาตรฐานฝีมือ แรงงาน และให้ถือว่าผู้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานได้รับทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วันที่ปิด คำสั่ง เว้นแต่กรณีไม่พบตัวผู้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานให้ถือว่าได้รับคำสั่งเมื่อพ้น ระยะเวลาสิบห้าวันนับแต่วันที่ปิดคำสั่ง

ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ห้ามมิให้ผู้ดำเนินการ ทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน

หมวด ๘

การอุทธรณ์

มาตรา ๕๐ ผู้ดำเนินการฝึกซึ่งถูกเพิกถอนการเป็นผู้ดำเนินการฝึกตามมาตรา ๔๘ มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับคำสั่ง และให้คณะกรรมการแจ้งผลการ วินิจฉัยอุทธรณ์ให้ผู้อุทธรณ์ทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับอุทธรณ์

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

ในระหว่างรอคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้ถือว่าผู้อุทธรณ์ยังเป็นผู้ดำเนินการฝึกมีสิทธิและ ประโยชน์ตามที่ได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

ในกรณีที่ผู้ดำเนินการฝึกไม่อุทธรณ์คำสั่งเพิกถอนของนายทะเบียนภายในกำหนดตาม วรรคหนึ่ง หรือในกรณีคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ ให้สิทธิและประโยชน์ที่ได้รับตาม บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้เป็นอันระงับตั้งแต่วันที่รับคำสั่งเพิกถอนของนายทะเบียนหรือวันที่ คณะกรรมการมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๕๑ ผู้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต หรือถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๔๙ มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการภายในสิบห้าวันนับแต่ วันที่รับคำสั่ง และให้คณะกรรมการแจ้งผลการวินิจฉัยอุทธรณ์ให้ผู้อุทธรณ์ทราบภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่รับอุทธรณ์

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

มาตรา ๕๒ การอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ให้เป็นไปตามระเบียบที่
คณะกรรมการกำหนด

หมวด ๙
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๕๓ ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนหรือ
พนักงานเจ้าหน้าที่ขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งปฏิบัติ
หน้าที่ตามมาตรา ๔๕ หรือมาตรา ๔๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๕๔ ให้ผู้ดำเนินการฝึกตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. ๒๕๓๗
เป็นผู้ดำเนินการฝึกตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๕ ให้คณะกรรมการส่งเสริมการฝึกอาชีพตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการ
ฝึกอาชีพ พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งมีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการส่งเสริม
การพัฒนาฝีมือแรงงานตามพระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะได้มีคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือ
แรงงานตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๖ บรรดากฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติ
ส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้
ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ระเบียบ หรือ
ประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร
นายกรัฐมนตรี

(๑๕)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่บทบัญญัติที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. ๒๕๓๗ ยังไม่เอื้ออำนวยเพียงพอต่อการพัฒนาฝีมือแรงงานในภาวะปัจจุบัน ดังนั้น เพื่อให้การพัฒนาฝีมือแรงงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับกาลสมัย สมควรปรับปรุงพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกอาชีพ พ.ศ. ๒๕๓๗ ให้นายจ้างหรือสถานประกอบกิจการมีส่วนร่วมในการพัฒนาฝีมือแรงงานมากขึ้นและให้มีการจัดตั้งกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงานเพื่อสนับสนุนการพัฒนาฝีมือแรงงาน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ปริญสิทธิ์/แก้ไข

วศิน/ตรวจ

๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๓

ณัฐพร/ปรับปรุง

พลัทธิไช/ตรวจ

๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๖

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๐๕๐๗/ ๖๕๕๖๖

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา	
ปฏิบัติหน้าที่	
สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ	
เลขรับ	๕15๗
วันที่	๑ ก.ย. ๒๕๖๗
เวลา	๑๓.๔๕ น.

สำนักนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติที่เสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติ จำนวน ๕ ฉบับ

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้ จำนวน ๕ ฉบับ

ด้วยคณะรักษาความสงบแห่งชาติได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ จำนวน ๕ ฉบับ ดังนี้

๑. ร่างพระราชบัญญัติการรับขนทางอากาศระหว่างประเทศ พ.ศ.
๒. ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดบางประการต่อการเดินอากาศ พ.ศ.
๓. ร่างพระราชบัญญัติการรับขนคนโดยสารทางถนนระหว่างประเทศ พ.ศ.
๔. ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
๕. ร่างพระราชบัญญัติมาตราชั่งตวงวัด (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติจึงได้ใช้อำนาจหน้าที่ของนายกรัฐมนตรี และคณะรัฐมนตรีตามมาตรา ๔๓ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ เสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว จำนวน ๕ ฉบับ ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นเรื่องด่วน ดังที่ได้ส่งมาพร้อมนี้

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ จำนวน ๕ ฉบับ พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาเป็นเรื่องด่วนต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

พลเอก

(ประยุทธ์ จันทร์โอชา)

หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

โทร. ๐ ๒๒๘๒ ๒๗๓๐ (กลางภาค)

โทรสาร ๐ ๒๒๘๒ ๐๑๖๐ (Desktop/คสช./ส่งสภา)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๕

ดังต่อไปนี้

- (๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “การพัฒนาฝีมือแรงงาน” “สมุดประจำตัว” “การประเมิน” “ผู้ประเมิน” “การรับรองความรู้ความสามารถ” “หนังสือรับรองความรู้ความสามารถ” และ “องค์กรอาชีพ” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕)
- (๒) แก้ไขเพิ่มเติมให้รัฐมนตรีมีอำนาจในการออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมและยกเว้นค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการรับรองความรู้ความสามารถ รวมทั้งประกาศกำหนดสาขาอาชีพ ตำแหน่งงาน หรือลักษณะงานที่อาจเป็นอันตรายต่อสาธารณะหรือต้องใช้ผู้มีความรู้ความสามารถ ซึ่งต้องดำเนินการโดยผู้ผ่านการรับรองความรู้ความสามารถ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖ และมาตรา ๗)
- (๓) เพิ่มการกำหนดเกี่ยวกับการขอมีสมุดประจำตัว แบบสมุดประจำตัว การออกสมุดประจำตัว และการบันทึกข้อมูล รวมทั้งกำหนดให้ศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถกลาง และศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถตามมาตรา ๒๖/๔ (๒) ทำหน้าที่รับรองความรู้ความสามารถ ตลอดจนมีอำนาจเรียกเก็บค่าธรรมเนียมและค่าบริการได้ (เพิ่มหมวด ๒/๑ การรับรองความรู้ความสามารถ มาตรา ๒๖/๑ ถึงมาตรา ๒๖/๑๕)
- (๔) เพิ่มที่มาของเงินกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงาน และเพิ่มกรณีการใช้จ่ายเงินกองทุน เพื่อช่วยเหลือหรืออุดหนุนการดำเนินงานขององค์กรอาชีพ ศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถกลาง หรือศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถตามมาตรา ๒๖/๔ (๒) (เพิ่มมาตรา ๒๗ วรรคสอง (๓/๑) และมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง (๓/๑) และ (๓/๒))
- (๕) แก้ไขเพิ่มเติมให้ผู้ประกอบกิจการซึ่งส่งลูกจ้างเข้ารับการทดสอบ และผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ หรือมีลูกจ้างผ่านการรับรองความรู้ความสามารถ ตามสัดส่วนที่ประกาศกำหนด ไม่ต้องส่งเงินสมทบเข้ากองทุนพัฒนาฝีมือแรงงาน อีกทั้งกำหนดให้ผู้ประกอบกิจการซึ่งมีลูกจ้างไม่เข้าเกณฑ์ดังกล่าวต้องส่งเงินสมทบเข้ากองทุน (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๑)
- (๖) แก้ไขชื่อหมวด ๔ และเพิ่มสิทธิประโยชน์ของผู้ประกอบกิจการซึ่งจ้างงาน ผู้ได้รับหนังสือรับรองความรู้ความสามารถ (แก้ไขเพิ่มเติมชื่อหมวด ๔ และเพิ่มมาตรา ๓๓/๑)
- (๗) แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน ตลอดจนวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้แทนองค์กรอาชีพ ผู้แทนฝ่ายนายจ้าง และผู้แทนฝ่ายลูกจ้างซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ และมาตรา ๔๐)

(๘) แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ในการตรวจสอบการดำเนินงานของศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถตามมาตรา ๒๖/๔ (๒) ผู้ประเมิน ผู้ขอรับการประเมิน และผู้ปฏิบัติงาน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๖)

(๙) แก้ไขชื่อหมวด ๗ และเพิ่มเติมให้นายทะเบียนมีอำนาจออกคำสั่งให้ศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถตามมาตรา ๒๖/๔ (๒) ผู้ประเมิน และสถานประกอบกิจการ ปฏิบัติให้ถูกต้อง เพิกถอนหนังสือรับรอง เพิกถอนการอนุญาต หรือเพิกถอนการใช้เครื่องหมาย (แก้ไขเพิ่มเติมชื่อหมวด ๗ และเพิ่มมาตรา ๔๙/๑ ถึงมาตรา ๔๙/๕)

(๑๐) เพิ่มการกำหนดให้ศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถตามมาตรา ๒๖/๔ (๒) ผู้ประเมิน สถานประกอบกิจการ หรือผู้ได้รับหนังสือรับรองความรู้ความสามารถมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนได้ (เพิ่มมาตรา ๕๑/๑)

(๑๑) กำหนดโทษผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ และให้นายทะเบียนมีอำนาจในการเปรียบเทียบ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๓ และเพิ่มมาตรา ๕๓/๑ ถึงมาตรา ๕๓/๗)

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ ยังไม่มีบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมให้ผู้ประกอบอาชีพมีความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพ และการพัฒนาประสิทธิภาพของสถานประกอบกิจการ รวมทั้งการให้ความคุ้มครองความปลอดภัยสาธารณะจากการทำงาน เพื่อให้การส่งเสริมและพัฒนาฝีมือแรงงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเพื่อกำหนดให้การประกอบอาชีพในสาขาอาชีพ ตำแหน่งงาน หรือลักษณะงานใดที่อาจเป็นอันตรายต่อสาธารณะหรือต้องดำเนินการโดยผู้มีความรู้ความสามารถที่ได้รับการรับรองความรู้ความสามารถ โดยมีระบบการประเมินเพื่อรับรองความรู้ความสามารถ และให้นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจควบคุมการดำเนินการของศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถ กำหนดให้ค่าธรรมเนียมที่ได้รับจากการรับรองความรู้ความสามารถตกเป็นของกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงาน เพื่อนำไปใช้ในการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการรับรองความรู้ความสามารถ อีกทั้งกำหนดให้ผู้ประกอบกิจการได้รับสิทธิประโยชน์ตามที่กฎหมายกำหนด เพื่อเป็นการจูงใจให้ผู้ประกอบกิจการเข้าร่วมในกระบวนการพัฒนาฝีมือแรงงาน รวมทั้งปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน

.....
.....
.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “การพัฒนาฝีมือแรงงาน” ในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “การพัฒนาฝีมือแรงงาน” หมายความว่า กระบวนการที่ทำให้ผู้รับการฝึกและประชาชนวัยทำงานมีฝีมือ ความรู้ความสามารถ จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ และทัศนคติเกี่ยวกับการทำงานอันได้แก่ การฝึกอบรมฝีมือแรงงาน การกำหนดมาตรฐานฝีมือแรงงาน การรับรองความรู้ความสามารถ และการอื่นที่เกี่ยวข้อง”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “สมุดประจำตัว” “การประเมิน” “ผู้ประเมิน” “การรับรองความรู้ความสามารถ” “หนังสือรับรองความรู้ความสามารถ” และ “องค์กรอาชีพ” ระหว่างบทนิยามคำว่า “ผู้ทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน” และ “ผู้ประกอบการ” ในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕

“สมุดประจำตัว” หมายความว่า เอกสารหรือสิ่งอื่นใดที่ใช้ในการบันทึกประวัติของบุคคลในส่วนที่เกี่ยวกับการศึกษา การฝึกอบรม การสัมมนา การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน การประกอบอาชีพ การทำงานที่ผ่านมา หรือกรณีอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด เพื่อประโยชน์ในการประกอบอาชีพหรือการจ้างงาน

“การประเมิน” หมายความว่า การพิจารณาและวัดค่าทักษะฝีมือ ความรู้ความสามารถ คุณลักษณะส่วนบุคคล และประสบการณ์หรือความสำเร็จในการประกอบอาชีพในระดับต่าง ๆ ตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

“ผู้ประเมิน” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับการขึ้นทะเบียนให้ทำหน้าที่ประเมินผู้ขอหนังสือรับรองความรู้ความสามารถ

“การรับรองความรู้ความสามารถ” หมายความว่า การรับรองความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพของบุคคลที่ผ่านการประเมินในแต่ละระดับตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

“หนังสือรับรองความรู้ความสามารถ” หมายความว่า หนังสือที่ออกให้แก่บุคคลที่ผ่านการรับรองความรู้ความสามารถ

“องค์กรอาชีพ” หมายความว่า กลุ่มบุคคลหรือสถาบันที่มีวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมการประกอบอาชีพซึ่งคณะกรรมการได้รับรองให้มีสิทธิและหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด และให้หมายความรวมถึงองค์กรวิชาชีพตามกฎหมายอื่นด้วย”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ และมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่น ตลอดจนออกระเบียบและประกาศ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศ

(๑) กำหนดสาขาอาชีพที่จะส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน

(๒) กำหนดสาขาอาชีพ ตำแหน่งงาน หรือลักษณะงาน ที่อาจเป็นอันตรายต่อสาธารณะ หรือต้องใช้ผู้มีความรู้ความสามารถซึ่งต้องดำเนินการโดยผู้ได้รับหนังสือรับรองความรู้ความสามารถ ทั้งนี้ ตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี เว้นแต่สาขาอาชีพ ตำแหน่งงาน หรือลักษณะงานใดที่มีองค์กรตามกฎหมายควบคุมแล้ว ให้อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการนั้น”

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๒/๑ การรับรองความรู้ความสามารถ มาตรา ๒๖/๑ ถึงมาตรา ๒๖/๑๕ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕

“หมวด ๒/๑

การรับรองความรู้ความสามารถ

มาตรา ๒๖/๑ บุคคลที่ประสงค์จะมีสมุดประจำตัวหรือจะให้บันทึกข้อมูลเพิ่มเติมในสมุดประจำตัว ให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียน

แบบสมุดประจำตัว การออกสมุดประจำตัว และการบันทึกข้อมูล ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๒๖/๒ เมื่อนายทะเบียนได้รับคำขอมิสมุดประจำตัวหรือคำขอให้บันทึกข้อมูลเพิ่มเติมในสมุดประจำตัวตามมาตรา ๒๖/๑ แล้ว ให้ตรวจสอบข้อมูลจากเอกสารหรือหลักฐานที่ผู้ยื่นคำขอได้ยื่นไว้หรือขอข้อมูลไปยังหน่วยงานของรัฐ สถานประกอบกิจการ หรือบุคคลที่ทราบข้อมูลดังกล่าว

ในกรณีที่นายทะเบียนเชื่อว่าข้อมูลดังกล่าวถูกต้อง ให้บันทึกข้อมูลนั้นไว้ในสมุดประจำตัวของผู้ยื่นคำขอ และมอบสมุดประจำตัวนั้นให้แก่ผู้ยื่นคำขอ

ในกรณีที่ข้อมูลมีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมในภายหลังหรือไม่ตรงกับความเป็นจริง ให้นายทะเบียนแก้ไขข้อมูลในสมุดประจำตัวให้ถูกต้องตามความเป็นจริงได้

มาตรา ๒๖/๓ ผู้ปฏิบัติงานในสาขาอาชีพ ตำแหน่งงาน หรือลักษณะงานที่รัฐมนตรี ประกาศกำหนดตามมาตรา ๗ (๒) ต้องได้รับหนังสือรับรองความรู้ความสามารถตามมาตรา ๒๖/๑๐

มาตรา ๒๖/๔ ให้มีศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถ ดังต่อไปนี้

(๑) กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน เป็นศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถกลาง

(๒) องค์กรอาชีพหรือหน่วยงานของรัฐตามประเภทที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ที่ได้รับการรับรองจากนายทะเบียนให้เป็นศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถ

มาตรา ๒๖/๕ กรมพัฒนาฝีมือแรงงานในฐานะเป็นศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถกลาง มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ส่งเสริม สนับสนุน และจัดให้มีการประเมินและออกหนังสือรับรองความรู้ความสามารถ

(๒) สำรวจ ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย รวบรวม และเก็บรักษาข้อมูลเกี่ยวกับสาขาอาชีพ

ตำแหน่งงาน หรือลักษณะงาน ที่มีอยู่ในสถานประกอบการ

(๓) ประสานงานกับหน่วยงานของรัฐ สถานประกอบการของเอกชน หรือองค์กรอาชีพ เพื่อขอรับการสนับสนุนการดำเนินงานตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) ดำเนินการอื่นตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๒๖/๖ ให้ศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถตามมาตรา ๒๖/๔ (๒) มีอำนาจหน้าที่ ในการจัดให้มีการประเมินและออกหนังสือรับรองความรู้ความสามารถ

มาตรา ๒๖/๗ องค์กรอาชีพหรือหน่วยงานของรัฐที่ประสงค์จะเป็นศูนย์ประเมินความรู้ ความสามารถตามมาตรา ๒๖/๔ (๒) ให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียน

การยื่นคำขอ การออกหนังสือรับรอง การขอต่ออายุหนังสือรับรอง และการออกใบแทน หนังสือรับรองการเป็นศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๖/๘ หนังสือรับรองการเป็นศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถตามมาตรา ๒๖/๔ (๒) ให้มีอายุสองปีนับแต่วันที่นายทะเบียนออกหนังสือรับรอง

มาตรา ๒๖/๙ ศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถต้องแสดงหนังสือรับรองการเป็น ศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถไว้ในสถานที่ทำการโดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย

มาตรา ๒๖/๑๐ บุคคลที่ประสงค์จะขอหนังสือรับรองความรู้ความสามารถให้ยื่นคำขอ ต่อศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถกลางหรือศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถตามมาตรา ๒๖/๔ (๒)

เมื่อศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถกลางหรือศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถ ตามมาตรา ๒๖/๔ (๒) ได้รับคำขอแล้ว ให้ดำเนินการประเมินเพื่อออกหนังสือรับรองความรู้ความสามารถ

การยื่นคำขอ การประเมิน การออกหนังสือรับรองความรู้ความสามารถ อายุหนังสือรับรอง ความรู้ความสามารถ การออกใบแทนหนังสือรับรองความรู้ความสามารถ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๒๖/๑๑ บุคคลที่ประสงค์จะขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประเมิน ให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียน เมื่อนายทะเบียนรับขึ้นทะเบียนแล้ว ให้ออกหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนพร้อมทั้งบัตรประจำตัวผู้ประเมิน แก่บุคคลนั้นได้

คุณสมบัติของผู้ประเมิน การยื่นคำขอขึ้นทะเบียน การออกหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียน และการออกใบแทนหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

แบบบัตรประจำตัวผู้ประเมิน ให้เป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ในกรณีที่บัตรประจำตัวผู้ประเมินชำรุดหรือสูญหาย ให้ผู้ประเมินยื่นคำขอรับบัตรประจำตัวผู้ประเมินต่อนายทะเบียน

มาตรา ๒๖/๑๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ผู้ประเมินในศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถกลาง ให้ผู้ประเมินได้รับค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายอื่นตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีที่ผู้ประเมินเป็นเจ้าหน้าที่ของกรมพัฒนาฝีมือแรงงานและปฏิบัติหน้าที่ในศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถกลาง ให้ได้รับค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายอื่นตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง

มาตรา ๒๖/๑๓ ศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถกลางและศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถตามมาตรา ๒๖/๔ (๒) ที่เป็นหน่วยงานของรัฐอาจเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจากผู้ขอหนังสือรับรองความรู้ความสามารถได้ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถตามมาตรา ๒๖/๔ (๒) ที่เป็นองค์กรอาชีวภาพ เรียกเก็บค่าบริการจากผู้ขอหนังสือรับรองความรู้ความสามารถได้ไม่เกินอัตราที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๖/๑๔ เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้ศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถตามมาตรา ๒๖/๔ (๒) เก็บรักษาเอกสารและหลักฐานของผู้ยื่นคำขอหนังสือรับรองความรู้ความสามารถ และผลการพิจารณาของผู้ประเมินไว้ไม่น้อยกว่าสองปี

มาตรา ๒๖/๑๕ ให้ศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถตามมาตรา ๒๖/๔ (๒) รายงานผลการดำเนินงานให้นายทะเบียนทราบ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด”

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๓/๑) ของมาตรา ๒๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๕

“(๓/๑) ค่าธรรมเนียมหรือค่าทดสอบที่จัดเก็บได้ตามพระราชบัญญัตินี้”

มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๓/๑) และ (๓/๒) ของมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๕

“(๓/๑) ช่วยเหลือหรืออุดหนุนองค์กรอาชีวภาพที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาฝีมือแรงงาน การจำแนกและกำหนดระดับความรู้ความสามารถของผู้ประกอบอาชีพ และการกำหนดช่วงอัตราค่าจ้างที่เหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถของผู้ประกอบอาชีพ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

(๓/๒) ช่วยเหลือหรืออุดหนุนการดำเนินงานของศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถกลาง ในการรับรองความรู้ความสามารถ ในกรณีที่ศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถตามมาตรา ๒๖/๔ (๒) มีจำนวนไม่เพียงพอต่อการรับรองความรู้ความสามารถ และช่วยเหลือหรืออุดหนุนการดำเนินงานของศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถตามมาตรา ๒๖/๔ (๒) ในการรับรองความรู้ความสามารถในสาขาอาชีพ ตำแหน่งงาน หรือลักษณะงาน ซึ่งจำเป็นต้องให้การส่งเสริมหรือสนับสนุน เพื่อให้มีผู้ประกอบอาชีพเพียงพอต่อความต้องการด้านแรงงาน หรือตามที่คณะกรรมการเห็นสมควรเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาฝีมือแรงงาน ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๙ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการประกาศกำหนดให้ผู้ประกอบกิจการซึ่งประกอบกิจการในประเภท ขนาด และท้องที่ใด ส่งเงินสมทบเข้ากองทุนตามอัตราที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๐

ในกรณีที่ผู้ประกอบกิจการรายใดตามที่กำหนดในวรรคหนึ่งจัดให้มีการฝึกอบรมฝีมือแรงงานให้แก่ลูกจ้างของตนตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๑ หรือมีลูกจ้างเข้ารับการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติและผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๒ หรือมีลูกจ้างผู้ผ่านการรับรองความรู้ความสามารถตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๒/๑ ให้ผู้ประกอบกิจการรายนั้นไม่ต้องส่งเงินสมทบเข้ากองทุนในปีนั้น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๑ ผู้ประกอบกิจการรายใดไม่ส่งเงินสมทบภายในเวลาที่กำหนดหรือส่งเงินไม่ครบตามอัตราที่กำหนดในมาตรา ๒๙ ต้องจ่ายเงินเพิ่มในอัตราร้อยละหนึ่งจุดห้าต่อเดือนของเงินสมทบที่ยังไม่ได้นำส่งหรือของเงินสมทบที่ยังขาดอยู่ นับแต่วันถัดจากวันที่ต้องนำส่งเงินสมทบ เศษของเดือนถ้าถึงสิบห้าวันให้นับเป็นหนึ่งเดือน ถ้าน้อยกว่านั้นให้ปัดทิ้ง

หากอธิบดีได้ประเมินเงินสมทบหรือเงินเพิ่ม และได้มีคำสั่งให้ผู้มีหน้าที่ส่งเงินสมทบหรือเงินเพิ่มตามวรรคหนึ่ง ถ้าผู้มีหน้าที่ไม่ยอมชำระเงินดังกล่าว ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการบังคับทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับ

หลักเกณฑ์และวิธีการในการประเมินเงินสมทบหรือเงินเพิ่มตามวรรคสองให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกชื่อของหมวด ๔ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“หมวด ๔
สิทธิและประโยชน์”

มาตรา ๑๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๓/๑ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕

“มาตรา ๓๓/๑ ให้ผู้ประกอบกิจการซึ่งจ้างงานผู้ได้รับหนังสือรับรองความรู้ความสามารถตามจำนวนที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ได้รับสิทธิและประโยชน์ ดังต่อไปนี้

(๑) สิทธิที่จะได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้เป็นกรณีพิเศษสำหรับเงินได้ของผู้ประกอบกิจการเป็นจำนวนร้อยละของค่าจ้างผู้ได้รับหนังสือรับรองความรู้ความสามารถตามมาตรา ๒๖/๓ ที่ได้จ่ายในช่วงอัตราค่าจ้างตามมาตรา ๓๙ (๕) ทั้งนี้ โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาตามประมวลรัษฎากร

(๒) ประโยชน์ที่จะได้รับคำปรึกษาแนะนำจากกรมพัฒนาฝีมือแรงงานเกี่ยวกับกระบวนการวิเคราะห์จำแนกตำแหน่งงานหรือการบริหารค่าจ้างและค่าตอบแทน

(๓) ประโยชน์ที่จะได้รับการพิจารณาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายที่แสดงให้เห็นว่าเป็นผู้ประกอบการ ซึ่งจ้างงานผู้ได้รับหนังสือรับรองความรู้ความสามารถ ทั้งนี้ แบบของเครื่องหมาย หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการอนุญาตและการใช้เครื่องหมาย ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

(๔) สิทธิและประโยชน์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ และมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติ ส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๘ ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงแรงงาน เป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ผู้แทนกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม ผู้แทนสำนักงานงบประมาณ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ผู้แทนสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ผู้แทนสมาคมธนาคารไทย และผู้แทนสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว แห่งประเทศไทย เป็นกรรมการ และกรรมการอื่นจำนวนหกคนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิสองคน จากผู้แทนองค์กรอาชีพสองคน จากผู้แทนฝ่ายนายจ้างหนึ่งคน และจากผู้แทนฝ่ายลูกจ้างอีกหนึ่งคน

ให้อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงานเป็นกรรมการและเลขาธิการ และให้คณะกรรมการ มีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการในกรมพัฒนาฝีมือแรงงานเป็นผู้ช่วยเลขาธิการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีประสบการณ์ทางด้าน การพัฒนาฝีมือแรงงานมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปี

กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนองค์กรอาชีพ ผู้แทนฝ่ายนายจ้าง และผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง ให้รัฐมนตรี แต่งตั้งตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในระเบียบกระทรวงแรงงาน

มาตรา ๓๙ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีในการกำหนดนโยบาย แผนงาน และมาตรการ เกี่ยวกับการพัฒนาฝีมือแรงงาน การรับรองความรู้ความสามารถ และกองทุน

(๒) เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่รัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศ ตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) ออกระเบียบหรือประกาศตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) จัดทำมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติในสาขาอาชีพต่าง ๆ ตามมาตรา ๒๒ ทั้งนี้ ในกรณีที่มาตราฐานฝีมือแรงงานใดมีการกำหนดไว้โดยกฎหมายหรือเป็นมาตรฐานฝีมือแรงงานสากลที่ใช้กัน โดยทั่วไปอยู่แล้ว ให้จัดทำมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติให้เป็นไปในลักษณะเช่นเดียวกันนั้น

(๕) จำแนกและกำหนดระดับความรู้ความสามารถของผู้ประกอบอาชีพ และกำหนด ช่วงอัตราค่าจ้างที่เหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถในแต่ละสาขาอาชีพ เพื่อประโยชน์ในการใช้เป็น แนวทางในการบริหารค่าจ้างและค่าตอบแทนตามความรู้ความสามารถ

(๖) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานและการรับรองความรู้ ความสามารถ

(๗) ส่งเสริมให้ผู้ประกอบกิจการจ้างผู้ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานหรือผู้ผ่านการ รับรองความรู้ความสามารถเป็นผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบการ

(๘) ส่งเสริมให้มีการจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมฝีมือแรงงาน ศูนย์ทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน และศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถตามมาตรา ๒๖/๔ (๒)

(๙) ส่งเสริมให้มีการแข่งขันฝีมือแรงงาน

(๑๐) ส่งเสริมให้มีการประสานงานระหว่างภาครัฐและเอกชนในการพัฒนาฝีมือแรงงาน และการใช้ทรัพยากรร่วมกัน

(๑๑) ส่งเสริมการดำเนินการประเมินและการรับรองความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพ

(๑๒) ส่งเสริมให้มีการจัดตั้งองค์กรอาชีพและการมีส่วนร่วมในการดำเนินการตาม พระราชบัญญัตินี้

(๑๓) ติดตามผลการพัฒนาฝีมือแรงงาน การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน การรับรองความรู้ความสามารถ และการดำเนินงานของกองทุน

(๑๔) พิจารณาและวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้

(๑๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ หรือตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๔๐ ให้กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี เมื่อครบกำหนดตามวาระในวาระหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับ แต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระในวาระหนึ่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะแต่งตั้ง ติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้”

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริม การพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนหรือพนักงาน เจ้าหน้าที่มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกผู้ดำเนินการฝึก ครูฝึก ผู้รับการฝึก ผู้ดำเนินการทดสอบมาตรฐาน ฝีมือแรงงาน ผู้ทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน ผู้ประกอบกิจการ ผู้ได้รับหนังสือรับรองการเป็นศูนย์ประเมิน ความรู้ความสามารถ ผู้ประเมิน ผู้ขอรับการประเมิน ผู้ปฏิบัติงานในศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถ หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ หรือออกคำสั่งให้บุคคลดังกล่าวส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้อง มาเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) เข้าไปในสถานที่ฝึก ศูนย์ฝึกอบรมฝีมือแรงงาน ศูนย์ทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน สถานประกอบกิจการ หรือศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถ ในระหว่างเวลาทำการเพื่อตรวจตรา และให้คำแนะนำต่อผู้ดำเนินการฝึก ผู้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน ผู้ประกอบกิจการ ผู้ประเมิน ผู้ปฏิบัติงานในศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถ หรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไป ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๖ ในการปฏิบัติหน้าที่ของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๔๕ (๒) ให้ผู้ดำเนินการฝึก ผู้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน ผู้ประกอบกิจการ ผู้ประเมิน ผู้ปฏิบัติงาน ในศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถ หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องหรืออยู่ในสถานที่นั้นอำนวยความสะดวก ตามสมควร”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกชื่อของหมวด ๗ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“หมวด ๗

การเพิกถอนการเป็นผู้ดำเนินการฝึก การพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาต
การเพิกถอนหนังสือรับรองและการอนุญาตให้ใช้เครื่องหมาย”

มาตรา ๑๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๙/๑ มาตรา ๔๙/๒ มาตรา ๔๙/๓ มาตรา ๔๙/๔ และมาตรา ๔๙/๕ ในหมวด ๗ การเพิกถอนการเป็นผู้ดำเนินการฝึก การพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาต การเพิกถอนหนังสือรับรองและการอนุญาตให้ใช้เครื่องหมาย แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕

“มาตรา ๔๙/๑ ในกรณีที่ปรากฏก่อนนายทะเบียนว่าศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถ หรือผู้ประเมินปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ และการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัตินั้น สามารถแก้ไขให้ถูกต้องได้ ให้นายทะเบียนมีคำสั่งเป็นหนังสือให้ปฏิบัติให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด

ในกรณีที่นายทะเบียนมีคำสั่งตามวรรคหนึ่ง หากศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถ หรือผู้ประเมินไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องหรือไม่แก้ไขให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถหรือผู้ประเมินหยุดการดำเนินการจนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้องหรือแก้ไขให้ถูกต้อง

ในระหว่างถูกสั่งให้หยุดการดำเนินการ ห้ามศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถหรือผู้ประเมินดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับการรับรองความรู้ความสามารถ

มาตรา ๔๙/๒ ในกรณีที่ปรากฏก่อนนายทะเบียนว่าศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถ หรือผู้ประเมินปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ และการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัตินั้นไม่สามารถแก้ไขให้ถูกต้องได้ ให้นายทะเบียนมีคำสั่งเพิกถอนหนังสือรับรองการเป็นศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถ หรือหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประเมิน

มาตรา ๔๙/๓ คำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๔๙/๑ และมาตรา ๔๙/๒ ให้ทำเป็นหนังสือ และแจ้งคำสั่งให้ศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถหรือผู้ประเมินนั้นทราบ และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๔๘ วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๙/๔ ในกรณีที่พบว่าสถานประกอบกิจการที่ได้รับอนุญาตให้ใช้เครื่องหมาย ตามมาตรา ๓๓/๑ (๓) มีการจ้างงานผู้ได้รับหนังสือรับรองความรู้ความสามารถน้อยกว่าจำนวนที่คณะกรรมการ ประกาศกำหนด ให้นายทะเบียนออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ปฏิบัติให้ถูกต้องหรือแก้ไขให้ถูกต้องภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง หากสถานประกอบกิจการไม่ดำเนินการให้ถูกต้อง ให้นายทะเบียนออกคำสั่งเพิกถอน การอนุญาตให้ใช้เครื่องหมาย

มาตรา ๔๙/๕ ในกรณีที่การออกหนังสือรับรองความรู้ความสามารถไม่ถูกต้องหรือไม่เป็นไปตามมาตรา ๒๖/๑๐ ให้นายทะเบียนมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนหนังสือรับรองความรู้ความสามารถนั้นได้”

มาตรา ๑๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๑/๑ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนา ฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕

“มาตรา ๕๑/๑ ศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถตามมาตรา ๒๖/๔ (๒) ผู้ประเมิน สถานประกอบกิจการ หรือผู้ได้รับหนังสือรับรองความรู้ความสามารถ ซึ่งได้รับคำสั่งตามมาตรา ๔๙/๑ มาตรา ๔๙/๒ มาตรา ๔๙/๓ มาตรา ๔๙/๔ หรือมาตรา ๔๙/๕ มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียน ต่อคณะกรรมการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับแจ้งคำสั่ง และให้คณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ภายในสี่สิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ และแจ้งผลการวินิจฉัยอุทธรณ์ให้ผู้อุทธรณ์ทราบโดยไม่ชักช้า

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด”

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๓ ผู้ใดกระทำการเป็นผู้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานโดยมิได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือดำเนินการฝ่าฝืนมาตรา ๔๙ วรรคสี่ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหกหมื่นบาท”

มาตรา ๑๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๓/๑ มาตรา ๕๓/๒ มาตรา ๕๓/๓ มาตรา ๕๓/๔ มาตรา ๕๓/๕ มาตรา ๕๓/๖ และมาตรา ๕๓/๗ ในหมวด ๙ บทกำหนดโทษ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕

“มาตรา ๕๓/๑ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๖/๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๕๓/๒ ผู้ใดจ้างงานผู้ที่ไม่มีความรู้ความสามารถตามมาตรา ๒๖/๓ ทำงานในสถานประกอบกิจการในสาขาอาชีพ ตำแหน่งงาน หรือลักษณะงาน ที่อาจเป็นอันตรายต่อสาธารณะ หรือต้องใช้ผู้มีความรู้ความสามารถตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๗ (๒) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามหมื่นบาท

มาตรา ๕๓/๓ ผู้ใดดำเนินการเป็นศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถตามมาตรา ๒๖/๔ (๒) หรือเป็นผู้ประเมินโดยมิได้รับหนังสือรับรองจากนายทะเบียนตามมาตรา ๒๖/๗ หรือมาตรา ๒๖/๑๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหกหมื่นบาท

มาตรา ๕๓/๔ ผู้ใดใช้เครื่องหมายตามมาตรา ๓๓/๑ (๓) โดยมิได้รับอนุญาต ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๕๓/๕ ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ชัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๕ หรือมาตรา ๔๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๕๓/๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๙/๑ วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท
มาตรา ๕๓/๗ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนมีอำนาจเปรียบเทียบได้”

มาตรา ๒๐ ให้คณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งมีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๑ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) สมุดประจำตัว	เล่มละ ๑๐๐ บาท
(๒) การบันทึกข้อมูลในสมุดประจำตัว	รายการละ ๕๐ บาท แต่รวมกันไม่เกิน ครั้งละ ๕๐๐ บาท
(๓) การขึ้นทะเบียนเป็นศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถ ตามมาตรา ๒๖/๔ (๒)	ครั้งละ ๒,๐๐๐ บาท
(๔) หนังสือรับรองการเป็นศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถ ตามมาตรา ๒๖/๔ (๒)	ฉบับละ ๑๐,๐๐๐ บาท
(๕) การต่ออายุหนังสือรับรองการเป็นศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถ ตามมาตรา ๒๖/๔ (๒)	ครั้งละ ๑๐,๐๐๐ บาท
(๖) ใบแทนหนังสือรับรองการเป็นศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถ ตามมาตรา ๒๖/๔ (๒)	ฉบับละ ๕๐๐ บาท
(๗) หนังสือรับรองความรู้ความสามารถ	ฉบับละ ๕,๐๐๐ บาท
(๘) ใบแทนหนังสือรับรองความรู้ความสามารถ	ฉบับละ ๑๐๐ บาท
(๙) หนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประเมิน	ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท
(๑๐) ใบแทนหนังสือรับรองการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประเมิน	ฉบับละ ๑๐๐ บาท
(๑๑) บัตรประจำตัวผู้ประเมิน	ฉบับละ ๑๐๐ บาท
(๑๒) การอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายตามมาตรา ๓๓/๑ (๓)	ครั้งละ ๕,๐๐๐ บาท

ในการออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมจะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมให้แตกต่างกัน โดยคำนึงถึงสาขาอาชีพ ตำแหน่งงาน หรือลักษณะงานก็ได้

บันทึกวิเคราะห์สรุป

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ ยังไม่มีบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาฝีมือแรงงาน จึงกำหนดให้ผู้ประกอบอาชีพมีความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพ และส่งเสริมการพัฒนาประสิทธิภาพของสถานประกอบการรวมทั้งการคุ้มครองความปลอดภัยสาธารณะจากการทำงานด้วย เพื่อให้การส่งเสริมและพัฒนาฝีมือแรงงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติให้การประกอบอาชีพในสาขาอาชีพ ตำแหน่งงาน หรือลักษณะงานใดที่อาจเป็นอันตรายต่อสาธารณะหรือต้องดำเนินการโดยผู้ผ่านการรับรองความรู้ความสามารถ ต้องได้รับหนังสือรับรองความรู้ความสามารถ โดยมีระบบการประเมินเพื่อรับรองความรู้ความสามารถ สมุดบันทึกข้อมูลประจำตัว และให้นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจควบคุมการดำเนินการของศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถตามมาตรา ๒๖/๔ (๒) กำหนดให้ค่าธรรมเนียมหรือค่าทดสอบที่ได้รับจากการรับรองความรู้ความสามารถตกเป็นของกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงาน เพื่อที่จะได้นำไปใช้ในการดำเนินงาน อีกทั้งกำหนดให้ผู้ประกอบกิจการที่พัฒนาฝีมือแรงงานของตนได้รับสิทธิประโยชน์ตามที่กฎหมายกำหนด เพื่อเป็นการจูงใจให้ผู้ประกอบกิจการเข้าร่วมในกระบวนการพัฒนาฝีมือแรงงาน รวมทั้งปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น ตลอดจนแก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษ เพื่อเป็นการพัฒนาและยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงานของผู้ประกอบอาชีพในประเทศไทยให้มีมาตรฐานและควบคุมการประกอบอาชีพให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “การพัฒนาฝีมือแรงงาน” “สมุดประจำตัว” “การประเมิน” “ผู้ประเมิน” “การรับรองความรู้ความสามารถ” “หนังสือรับรองความรู้ความสามารถ” และ “องค์กรอาชีพ” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕)

๒.๒ แก้ไขเพิ่มเติมให้รัฐมนตรีมีอำนาจในการออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมและยกเว้นค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการรับรองความรู้ความสามารถ รวมทั้งประกาศกำหนดสาขาอาชีพ ตำแหน่งงาน หรือลักษณะงานที่อาจเป็นอันตรายต่อสาธารณะหรือต้องใช้ผู้มีความรู้ความสามารถซึ่งต้องดำเนินการโดยผู้ผ่านการรับรองความรู้ความสามารถ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖ และมาตรา ๗)

๒.๓ เพิ่มการกำหนดการรับรองความรู้ความสามารถ โดยให้มีสมุดประจำตัว แบบสมุดประจำตัว การออกสมุดประจำตัว และการบันทึกข้อมูล รวมทั้งกำหนดให้ศูนย์ประเมินความรู้

ความสามารถกลางและศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถตามมาตรา ๒๖/๔ (๒) ทำหน้าที่รับรองความรู้ความสามารถ ตลอดจนมีอำนาจเรียกเก็บค่าธรรมเนียมและค่าบริการได้ (เพิ่มหมวด ๒/๑ การรับรองความรู้ความสามารถ มาตรา ๒๖/๑ ถึงมาตรา ๒๖/๑๕)

๒.๔ เพิ่มที่มาของเงินกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงาน เพื่อให้ค่าธรรมเนียมหรือค่าทดสอบตกเป็นเงินของกองทุนฯ และเพิ่มกรอบการใช้จ่ายเงินกองทุน เพื่อช่วยเหลือหรืออุดหนุนการดำเนินงานขององค์กรอาชีพ ศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถกลาง หรือศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถตามมาตรา ๒๖/๔ (๒) (เพิ่มมาตรา ๒๗ วรรคสอง (๓/๑) และมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง (๓/๑) และ (๓/๒))

๒.๕ แก้ไขเพิ่มเติมให้ผู้ประกอบกิจการซึ่งส่งลูกจ้างเข้ารับการทดสอบและผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ หรือมีลูกจ้างผ่านการรับรองความรู้ความสามารถตามสัดส่วนที่ประกาศกำหนด ไม่ต้องส่งเงินสมทบเข้ากองทุนพัฒนาฝีมือแรงงาน อีกทั้งกำหนดให้ผู้ประกอบกิจการซึ่งมีลูกจ้างไม่เข้าเกณฑ์ดังกล่าวต้องส่งเงินสมทบเข้ากองทุน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๑)

๒.๖ แก้ไขชื่อหมวด ๔ และเพิ่มสิทธิประโยชน์ของผู้ประกอบกิจการซึ่งจ้างงานผู้ได้รับหนังสือรับรองความรู้ความสามารถ (แก้ไขเพิ่มเติมชื่อหมวด ๔ และเพิ่มมาตรา ๓๓/๑)

๒.๗ แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน ตลอดจนวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้แทนองค์กรอาชีพ ผู้แทนฝ่ายนายจ้าง และผู้แทนฝ่ายลูกจ้างซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๘ มาตรา ๓๘ และมาตรา ๔๐)

๒.๘ แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ในการตรวจสอบการดำเนินงานของศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถตามมาตรา ๒๖/๔ (๒) ผู้ประเมิน ผู้ขอรับการประเมิน และผู้ปฏิบัติงาน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๖)

๒.๙ แก้ไขชื่อหมวด ๗ และเพิ่มเติมให้นายทะเบียนมีอำนาจออกคำสั่งให้ศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถตามมาตรา ๒๖/๔ (๒) ผู้ประเมิน และสถานประกอบกิจการปฏิบัติให้ถูกต้อง หรือมีคำสั่งให้เพิกถอนหนังสือรับรอง เพิกถอนการอนุญาต หรือเพิกถอนการใช้เครื่องหมาย (แก้ไขเพิ่มเติมชื่อหมวด ๗ และเพิ่มมาตรา ๔๙/๑ ถึงมาตรา ๔๙/๕)

๒.๑๐ เพิ่มการกำหนดให้ศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถตามมาตรา ๒๖/๔ (๒) ผู้ประเมิน สถานประกอบกิจการ หรือผู้ได้รับหนังสือรับรองความรู้ความสามารถมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนได้ (เพิ่มมาตรา ๕๑/๑)

๒.๑๑ กำหนดโทษผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้เสียใหม่ให้เหมาะสมและให้นายทะเบียนมีอำนาจในการเปรียบเทียบ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๓ และเพิ่มมาตรา ๕๓/๑ ถึงมาตรา ๕๓/๗)

๒.๑๒ กำหนดอัตราค่าธรรมเนียม เพื่อให้เกิดความเหมาะสมยิ่งขึ้น

"การตราพระราชบัญญัติของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ"

"พระมหากษัตริย์ทรงตราพระราชบัญญัติโดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ร่างพระราชบัญญัติจะเสนอได้ก็แต่โดยสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติร่วมกันจำนวนไม่น้อยกว่ายี่สิบห้าคน หรือคณะรัฐมนตรี หรือสภาปฏิรูปแห่งชาติตามมาตรา ๓๑ วรรคสอง แต่ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินจะเสนอได้ก็แต่โดยคณะรัฐมนตรี

ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินตามวรรคสอง หมายความว่าร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับการตั้งขึ้น ยกเลิก ลด เปลี่ยนแปลง แก้ไข ผ่อน หรือวางระเบียบการบังคับอันเกี่ยวกับภาษีหรืออากร การจัดสรร รับ รักษา หรือจ่ายเงินแผ่นดิน หรือการโอนงบประมาณรายจ่ายของแผ่นดิน การกู้เงิน การค้ำประกัน หรือการใช้จ่ายเงินกู้ หรือการดำเนินการที่ผูกพันทรัพย์สินของรัฐ หรือเงินตรา

ในกรณีเป็นที่สงสัยว่าร่างพระราชบัญญัติที่เสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินหรือไม่ ให้ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นผู้วินิจฉัย

ร่างพระราชบัญญัติที่เสนอโดยสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติหรือสภาปฏิรูปชาตินั้น คณะรัฐมนตรีอาจขอรับไปพิจารณาก่อนสภานิติบัญญัติแห่งชาติจะรับหลักการก็ได้

การตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญให้กระทำโดยวิธีการที่บัญญัติไว้ในมาตรานี้ แต่การเสนอร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ให้กระทำโดยคณะรัฐมนตรีหรือผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนั้น"

(บทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗, มาตรา ๑๔)

พิมพ์ที่ สำนักการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๕๖๑, ๐ ๒๒๔๔ ๑๗๔๑, ๐ ๒๘๓๑ ๙๔๗๑-๒, ๐ ๒๘๓๑ ๙๔๗๖